

ספר ההפטרות

THE HAFTAROT

English translation from
*The TANAKH: The New JPS Translation
According to the Traditional Hebrew Text*
Copyright 1985 by The Jewish Publication Society.
Used by permission.

Volume 3
of 3 Volumes

הפטרות לשבתות מועדים
ותעניות צבור לפי סדר השנה

**SPECIAL HAFTAROT FOR
SABBATHS, FESTIVALS, AND FAST DAYS**

Published by
JBI INTERNATIONAL
110 East 30th Street • New York, NY 10016
(212) 889-2525 (800) 433-1531

The reprinting of the Large Print Haftaret
has been made possible by
KEREN KESHET – The Rainbow Foundation

The Large Print Haftaret

First Printing 5760 – 2000

Second Printing 5764 – 2004

JBI International: Jewish Books for the Visually Impaired

JBI's mission is to help the visually impaired participate fully in the rich educational, literary, cultural, religious and communal life of the Jewish people. Ours is the largest library of Jewish interest in the world for the visually impaired and blind, offering free books in audio, large print and braille, as well as magazines and liturgical materials in English, Russian, Yiddish, Hungarian, Romanian, Spanish, and Hebrew. The JBI collection includes both fiction and non-fiction on subjects that range from history and cooking to science fiction and fantasy, as well as prayer books for the three major denominations.

For more information, call toll free:

1-800-433-1531

אם אין לך עוד צורך או שימוש
בכרך זה אנא החזר אותו אל:

IF THIS VOLUME IS NO LONGER NEEDED BY THE
READER TO WHOM IT WAS ORIGINALLY SENT,
PLEASE RETURN IT TO:

THE LIBRARY
THE JEWISH BRAILLE INSTITUTE OF AMERICA
110 EAST 30TH STREET
NEW YORK, NEW YORK 10016

אין צורך בדמי דואר.
נא לכתוב על החבילה:

**“FREE MATTER FOR THE BLIND
AND THE VISUALLY IMPAIRED.”**

NO POSTAGE NECESSARY.
SIMPLY MARK THE PACKAGE:

**“FREE MATTER FOR THE BLIND
AND THE VISUALLY IMPAIRED.”**

כרך ג

תוכן

iii	ברכות לפני ההפטרה
iii	ברכות אחרי ההפטרה
1	שבת ראש חודש
5	מחר חודש
10	יום ראשון של ראש השנה
16	יום שני של ראש השנה
19	יום כפור — שחרית
23	יום כפור — מנחה
31	יום ראשון של סוכות
35	יום שני של סוכות
38	שבת חול המועד סוכות
42	שמיני עצרת
45	שמחת תורה
49	שבת ראשונה של חנוכה
52	שבת שנייה של חנוכה

Volume III

CONTENTS

Preliminary Blessings	iii
Concluding Blessings	iii

Shabbat Rosh Chodesh	1
Machar Chodesh	5
1st day of Rosh Hashanah	10
2nd day of Rosh Hashanah	16
Yom Kippur — Shacharit	19
Yom Kippur — Minchah	23
1st day of Sukkot	31
2nd day of Sukkot	35
Shabbat Chol Ha-Moed Sukkot	38
Shemini Atzeret	42
Simchat Torah	45
1st Shabbat Chanukah	49
2nd Shabbat Chanukah	52

Parshat Shekalim.	55
Parshat Zachor	59
Parshat Parah	65
Parshat Ha-Chodesh	69
Shabbat Ha-Gadol	74
1st day of Pesach	78
2nd day of Pesach	81
Shabbat Chol Ha-Moed Pesach	85
7th day of Pesach	88
8th day of Pesach	93
1st day of Shavuot	97
2nd day of Shavuot	102
Ninth day of Av (Tisha B'Av) . .	104
Public Fast Day (Taanit Tsibur)	110

ברכות ההפטרה

קודם קריאת ההפטרה, אחר שגמר הגולל,

מברך המפטיר ברכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר בָּחַר בְּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדְבָרֵיהֶם
 הַנְּאֻמִּים בְּאֵמֶת: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר
 בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁעָה עֲבָדָיו וּבִישָׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי
 הָאֵמֶת וְצַדִּיק:

ומפטירין בנביא

אחר קריאת ההפטרה, מברך המפטיר ברכות אלו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 צוֹר כָּל-הָעוֹלָמִים, צַדִּיק בְּכָל-הַדּוֹרוֹת, הָאֵל
 הַנְּאֻמָּן, הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם,
 שְׂכָר-דְּבָרָיו אֵמֶת וְצַדִּיק: נְאֻמָּן, אַתָּה הוּא

Haftarah Blessings

After the reading of the Torah, the Maftir recites
the Haftarah blessings:

Blessed are You, Lord, our God, King of the universe, Who has chosen good prophets and was pleased with their words that were uttered with truth. Blessed are You, Lord, Who chooses the Torah; Moses, His servant; Israel His nation; and the prophets of truth and righteousness.

After reading the Haftarah, the Maftir recites:

Blessed are You, Lord, our God, King of the universe, Rock of all eternities, Righteous in all generations, the trustworthy God, Who says and does, Who speaks and fulfills, all of Whose words are true and righteous. Trustworthy are You Lord, our God, and trust-

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְנֹאמְנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבַר אֶחָד
 מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא-יֵשׁוּב רִיקָם, כִּי אֵל מֶלֶךְ
 נֹאמָן וּרְחָמָן אַתָּה; בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל
 הַנֹּאמָן בְּכָל-דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל-צִיּוֹן, כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבַת
 נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ; בָּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה, מְשַׁמַּח צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ:

שְׂמַחֵנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּאֵלֶיךָ הַנִּבְיָא עֲבָדֶךָ,
 וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, בְּמַהֲרָה יָבֵא וְיַגִּיל
 לַבָּנוּ, עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר, וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד
 אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְּשֵׁם קֹדֶשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ
 לוֹ, שֶׁלֹּא יִכָּפֵה נִרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד; בָּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה, מִגֵּן דָּוִד:

worthy are Your words, not one of Your words is turned back to its origin unfulfilled, for You are God, trustworthy and compassionate King. Blessed are You, Lord, the God Who is trustworthy in all His words.

Have mercy on Zion for it is the source of our life; to the one who is deeply humiliated bring salvation speedily, in our days. Blessed are You, Lord, Who gladdens Zion through her children.

Gladden us, Lord, our God, with Elijah the prophet, Your servant, and with the kingdom of the House of David, Your anointed, may he come speedily and cause our heart to exult. On his throne let no stranger sit nor let others continue to inherit his honor, for by Your holy Name You swore to him that his lamp will not be extinguished forever and ever. Blessed are You, Lord, Shield of David.

ביו"כ במנחה ובתעניות צבור במנחה ובתשעה באב,

מסיימין כאן

ברכה זו מוסיפין בשבתות השנה ושבת חוהמ"פ:

עַל-הַתּוֹרָה, וְעַל-הַעֲבוּדָה, וְעַל-הַנְּבִיאִים,
 וְעַל-יּוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה, שְׁנַתְּךָ לָנוּ,
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְקַדְּשָׁה וּלְמַנוּחָה, לְכַבוֹד
 וּלְתַפְאֻרַת: עַל-הַכֹּל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ
 מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ
 בְּפִי כָל-חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

ברכה זו מוסיפין בשלש רגלים ושבת חוהמ"ס (ושבת

חוהמ"פ לספרדים):

עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הַעֲבוּדָה, וְעַל הַנְּבִיאִים,
 (וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה,) וְעַל יוֹם

On an ordinary Sabbath (including the Sabbath of Chol Ha-Moed Pesach) continue:

For the Torah reading, for the prayer service, for the reading from the Prophets and for this Sabbath day that You, Lord, our God, have given us for holiness and contentment, for glory and splendor - for all this, Lord, our God, we gratefully thank You and bless You. May Your Name be blessed by the mouth of all the living always, for all eternity. Blessed are You, Lord, Who sanctifies the Sabbath.

On a Festival and on a Sabbath that coincides with a Festival (including the Sabbath of Chol Ha-Moed Sukkot) continue here [the words in brackets are inserted on the Sabbath]:

For the Torah reading, for the prayer service, for the reading from the Prophets, and for this [Sabbath day and this] day of the

חג המצות הַזֶּה: | חג השבועות הַזֶּה:
 חג הסוכות הַזֶּה: | שְׁמִינִי עֶצְרַת החג הַזֶּה:
 שְׁנַתָּה לָנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, (לְקַדְשָׁה
 וְלִמְנוּחָה), לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמֹחָה, לְכָבוֹד
 וְלִתְפָאָרַת: עַל-הַכֹּל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ
 מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ
 בְּפִי כָל-חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה, מְקַדֵּשׁ (הַשָּׁבֹת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

ברכה זו מוסיפין בראש השנה:

עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוּדָה, וְעַל הַנְּבִיאִים,
 (וְעַל יוֹם הַשָּׁבֹת הַזֶּה), וְעַל יוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה,
 שְׁנַתָּה לָנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, (לְקַדְשָׁה וְלִמְנוּחָה),
 לְכָבוֹד וְלִתְפָאָרַת: עַל-הַכֹּל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
 אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ

Festival of Matzot   Shavuot Festival
Sukkot Festival   Shemini Atzeret Festival

that You, Lord, our God, have given us [for holiness and contentment] for gladness and joy, for glory and splendor. For all this, Lord, our God, we gratefully thank You and bless You. May Your Name be blessed by the mouth of all the living, always, for all eternity. Blessed are You, Lord, Who sanctifies [the Sabbath], Israel and the festival seasons.

On Rosh-Hashana

For the Torah reading, for the prayer service, for the reading from the Prophets, and for this [Sabbath day and this] Day of the Remembrance that You, Lord, our God, have given us [for holiness and contentment] for glory and splendor. For all this, Lord, our God, we gratefully thank You and bless You.

שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, וּדְבָרְךָ
 אֱמֶת וְקַיָּם לְעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ, מִקְדֵּשׁ (הַשְּׁבֵט וְ) יִשְׂרָאֵל,
 וַיּוֹם הַזְּכָרוֹן:

ברכה זו מוסיפין ביום הכפורים:

עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הַעֲבוּדָה, וְעַל הַנְּבִיאִים,
 (וְעַל יוֹם הַשְּׁבֵט הַזֶּה,) וְעַל יוֹם
 הַכְּפוּרִים הַזֶּה, שֶׁנִּתְּתָה לָנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
 (לְקַדְּשָׁה וְלְמַנוּחָה), לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה
 וְלִכְפָּרָה וְלְמַחֵל בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, לְכַבּוֹד
 וְלִתְפִאָּרַת: עַל־הַכֹּל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ
 מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יְתִבְרַךְ שִׁמְךָ,
 בְּפִי כָּל־חַי תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, וּדְבָרְךָ אֱמֶת
 וְקַיָּם לְעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶלֶךְ, מוֹחֵל

May Your Name be blessed by the mouth of all the living, always, for all eternity. Blessed are You, Lord, Who sanctifies [the Sabbath], Israel and the Day of Remembrance.

On Yom Kippur

For the Torah reading, for the prayer service, for the reading from the Prophets, and for this [Sabbath day and this] Day of Atonement that You, Lord, our God, have given us [for holiness and contentment] for pardon, forgiveness, and atonement [and to pardon all our iniquities on it] for glory and splendor. For all this, Lord, our God, we gratefully thank You and bless You. May Your Name be blessed by the mouth of all the living, always, for all eternity. Blessed are You, O Lord, the King who

וְסוֹלֶחַ לְעֹנֹתֵינוּ, וְלְעֹנֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
וּמַעֲבִיר אֲשֶׁמּוֹתֵינוּ, בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, מִלְּךָ
עַל-כָּל-הָאָרֶץ, מִקִּדְשׁ (הַשְּׁבֵת וְ) יִשְׂרָאֵל,
יּוֹם הַכַּפּוּרִים:

pardons and forgives our iniquities and the iniquities of His people, the family of Israel, and removes our sins every single year, King over all the world, Who sanctifies [the Sabbath], Israel and the Day of Atonement.

שבת ראש חודש

בישעיה סימן ס"ו

סו א כה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כְּסֵאֵי וְהָאָרֶץ
 הַדָּם רִגְלֵי אֵי-זֶה בַּיִת אֲשֶׁר תִּבְנֶנּוּ-לִי וְאֵי-זֶה
 מְקוֹם מְנוּחָתִי: ב וְאֶת-כָּל-אֱלֹהֵי יָדַי עָשָׂתָה
 וַיְהִיו כָּל-אֱלֹהֵי נְאֻם-יְהוָה וְאֵל-זֶה אֲכִיט אֶל-
 עֲנִי וְנִכַח-רוּחַ וְחָרָד עַל-דְּבָרֵי: ג שׁוֹחֵט
 הַשְּׂזֹר מִפֶּה-אִישׁ זֹבַח הַשָּׂה עֲרַף כָּלֵב
 מִעֲלֵה מִנְחָה דַם-חֲזִיר מִזְכִּיר לְבָנָה מְבָרָךְ
 אֲזִין גַּם-הִמָּה בָּחֲרוּ בְּדַרְכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם
 נִפְשָׁם חִפְצָה: ד גַּם-אֲנִי אֶבְחַר בְּתַעֲלוּלֵיהֶם
 וּמִגִּזְרֹתָם אֶבְיֵא לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאִין עֹזְנָה
 דְּבַרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינָי וּבִאֲשֶׁר
 לֹא-חִפְצָתִי בָּחֲרוּ: ה שָׁמְעוּ דְּבַר-יְהוָה

SHABBAT ROSH CHODESH

ISAIAH 66:1-24

66 1. Thus said the LORD: The heaven is My throne and the earth is My footstool: where could you build a house for Me, what place could serve as My abode? **2.** All this was made by My hand, and thus it all came into being — declares the LORD. Yet to such a one I look: to the poor and brokenhearted, who is concerned about My word. **3.** As for those who slaughter oxen and slay humans, who sacrifice sheep and immolate dogs, who present as oblation the blood of swine, who offer incense and worship false gods — just as they have chosen their ways and take pleasure in their abominations, **4.** so will I choose to mock them, to bring on them the very thing they dread. For I called and none responded, I spoke and none paid heed. They did what I deem evil and chose what I do not want. **5.** Hear the word of the LORD, you who are

הַחֲרָדִים אֶל-דְּבָרוֹ אָמְרוּ אַחֲיֵיכֶם שְׁנֵאֵיכֶם
מִנְדֵּיכֶם לְמַעַן שָׁמַי יִכְבֹּד יְהוָה וְנִרְאָה
בְּשִׂמְחַתְכֶם וְהֵם יִבְשׁוּ: ו קוֹל שָׂאוֹן מִנְעִיר
קוֹל מֵהֵיכָל קוֹל יְהוָה מִשָּׁלֹם וְמוֹל לְאֵיבֵיו:
ו בְּטָרָם תְּחִיל יִלְדָה בְּטָרָם יָבֹא תֵּבֵל לָהּ
וְהַמְּלִיטָה זָכָר: ח מִי-שָׁמַע כֹּזֵאת מִי רָאָה
כִּאֲלֹה הֵיחֹל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד אִם-יִנְלֹד גּוֹי
פְּעַם אַחַת כִּי-תִלָּה גַם-יִלְדָה צִיּוֹן אֶת-
בְּנֵיהָ: ט הֲאֲנִי אֲשַׁבֵּיר וְלֹא אוֹלִיד יֹאמֶר
יְהוָה אִם-אֲנִי הַמוֹלִיד וְעַצְרָתִי אָמַר אֱלֹהֵיךָ:
י שִׂמְחוּ אֶת-יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָהּ כָּל-אֲהֻבֵיהָ
שִׁישׂוּ אֶתְהָ מְשׁוֹשׁ כָּל-הַמְּתַאבְּלִים עָלֶיהָ:
יב לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׂבַעְתֶּם מִשָּׂד תִּנְחַמְיָהּ
לְמַעַן תִּמְצְאוּ וְהִתְעַנְּבֹתֶם מִיּוֹ כְבוֹדָהּ: יג כִּי-

concerned about His word! Your kinsmen who hate you, who spurn you because of Me, are saying, "Let the LORD manifest His presence, so that we may look upon your joy." But theirs shall be the shame. 6. Hark, tumult from the city, thunder from the Temple! It is the thunder of the LORD as He deals retribution to His foes. 7. Before she labored, she was delivered; before her pangs came, she bore a son. 8. Who ever heard the like? Who ever witnessed such events? Can a land pass through travail in a single day? Or is a nation born all at once? Yet Zion travailed and at once bore her children! 9. Shall I who bring on labor not bring about birth? — says the LORD. Shall I who cause birth shut the womb? — said your God. 10. Rejoice with Jerusalem and be glad for her, all you who love her! Join in her jubilation, all you who mourned over her — 11. that you may suck from her breasts consolation to the full, that you may draw from her bosom glory to your

כֹּה | אָמַר יְהוָה הַנְּנִי נִמְּה-אֵלֶיךָ בְּנֶהֱרָ שְׁלֹם
 וּבְנַחַל שׁוֹמֵר כְּבוֹד גּוֹיִם וַיִּנְקָתֶם עַל-צַד
 תִּנְיָאוּ וְעַל-בְּרָכִים תִּשְׁעֲשְׂעוּ: יג בְּאֵישׁ
 אֲשֶׁר אָמוּ תִנְחַמְנוּ בֵּן אֲנֹכִי אֲנַחְמָכֶם
 וּבִירוֹשָׁלַם תִּנְחַמוּ: יד וּרְאִיתֶם וְשָׂשׂ לְבַבְכֶם
 וְעֲצַמּוֹתֵיכֶם כִּדְשָׂא תִפְרַחְנָה וְנִודְעָה יַד-
 יְהוָה אֶת-עַבְדָּיו וְזַעַם אֶת-אֲבִיבָיו: טו כִּי-הִנֵּה
 יְהוָה בָּאֵשׁ יָבוֹא וְכִסּוּפָה מִרְכַּבְתּוֹ לְהָשִׁיב
 בַּחֲמָה אֲפֹ וְגִיעַרְתּוֹ בְּלִהְבֵי-אֵשׁ: טז כִּי בָאֵשׁ
 יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחָרְבוֹ אֶת-כָּל-בָּשָׂר וְרַבּוֹ
 חֲלָלִי יְהוָה: יז הַמְתַּקְדְּשִׁים וְהַמְטַהֲרִים אֶל-
 הַגִּזּוֹת אַחַר אַחַת אֶחָד כְּתִיב בַּתּוֹךְ אֲנֹכִי בָשָׂר
 הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֲבָר יַחְדָּו יִסְפוּ נְאֻם-
 יְהוָה: יח וְאֲנֹכִי מֵעַשִׂיהֶם וּמִחֲשַׁבְתֵּיהֶם בָּאָה

delight. **12.** For thus said the LORD: I will extend her prosperity like a stream, the wealth of nations like a wadi in flood; and you shall drink of it. You shall be carried on shoulders and dandled upon knees. **13.** As a mother comforts her son so I will comfort you; you shall find comfort in Jerusalem. **14.** You shall see and your heart shall rejoice, your limbs shall flourish like grass. The power of the LORD shall be revealed in behalf of His servants; but He shall rage against His foes. **15.** See, the LORD is coming with fire — His chariots are like a whirlwind — to vent His anger in fury, His rebuke in flaming fire. **16.** For with fire will the LORD contend, with His word, against all flesh; and many shall be the slain of the LORD. **17.** Those who sanctify and purify themselves to enter the groves, imitating one in the center, eating the flesh of the swine, the reptile, and the mouse, shall one and all come to an end — declares the LORD. **18.** For I

לְקַבֵּץ אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם וְהַלְשִׁנוֹת וּבָאוּ וַרְאוּ
 אֶת-כְּבוֹדֵי יְיָ וְשִׂמְחָתִי בָהֶם אֹת וְשִׂלַּחְתִּי
 מֵהֶם | פְּלִיטִים אֶל-הַגּוֹיִם תִּרְשִׁישׁ פּוּל וְלוּד
 מִשְׁכֵּי קִנְזַת תּוּבַל וַיֵּן הָאֲרָיִם הָרַחֲקִים אֲשֶׁר
 לֹא-שָׁמְעוּ אֶת-שִׁמְעִי וְלֹא-רָאוּ אֶת-כְּבוֹדֵי
 וְהִגִּידוּ אֶת-כְּבוֹדֵי בְּגוֹיִם: כ וְהִבִּיאוּ אֶת-כָּל-
 אֲחֵיהֶם | מִכָּל-הַגּוֹיִם | מִנְּחָה | לַיהוָה בַּסּוּסִים
 וּבָרֶכֶב וּבַצְּבִיִּים וּבַפָּרָדִים וּבַבָּרְכָוֹת עַל הַר
 קָדְשִׁי יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה בְּאֲשֶׁר יָבִיאוּ
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמְּנַחָה בְּכָלִי טָהוֹר בַּיִת
 יְהוָה: נא וְגַם-מֵהֶם אֶקַּח לְכֹהֲנִים לְלוֹיִם
 אָמַר יְהוָה: נב כִּי בְּאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הִחֲדָשִׁים
 וְהָאָרֶץ הִחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עוֹשֶׂה עִמָּדִים
 לְפָנַי נֹאֲם-יְהוָה בֵּן יַעֲמֹד זָרְעֶכֶם וְשִׂמְכֶם:

[know] their deeds and purposes. [The time] has come to gather all the nations and tongues; they shall come and behold My glory. 19. I will set a sign among them, and send from them survivors to the nations: to Tarshish, Pul, and Lud — that draw the bow — to Tubal, Javan, and the distant coasts, that have never heard My fame nor beheld My glory. They shall declare My glory among these nations. 20. And out of all the nations, said the LORD, they shall bring all your brothers on horses, in chariots and drays, on mules and dromedaries, to Jerusalem My holy mountain as an offering to the LORD — just as the Israelites bring an offering in a pure vessel to the House of the LORD. 21. And from them likewise I will take some to be levitical priests, said the LORD. 22. For as the new heaven and the new earth which I will make shall endure by My will — declares the LORD — so shall your seed and your name endure.

כג וְהָיָה מִדֵּי-חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת
 בְּשַׁבָּתוֹ יָבֹא כָּל-בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנָי
 אֲמַר יְהוָה: כִּי וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ בְּפָנָי הָאֱנָשִׁים
 הַפְּשָׁעִים בֵּי כִי תוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת וְאֲשָׁם
 לֹא תִבְכֶּה וְהָיוּ הִרְאֹן לְכָל-בָּשָׂר: וְהָיָה
 מִדֵּי-חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ יָבֹא
 כָּל-בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנָי אֲמַר יְהוָה:

ערב ר"ח שחל בשבת

בשמואל א' סימן כ'

כ יח וַיֹּאמֶר-לוֹ יְהוָה: מָחָר חֹדֶשׁ וְנִפְקַדְתָּ כִּי
 יִפְקַד מוֹשְׁבֵי: יֵשׁ וְשִׁלְשֵׁת תִּירַד מְאֹד וּבָאתָ
 אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-נִסְתַּרְתָּ שָׁם בַּיּוֹם הַמִּצֵּינָה
 וַיֵּשְׁבֶתָ אֶצְלֵ הָאֶבֶן הָאֲזֹל: כ וַאֲנִי שִׁלְשֵׁת

23. And new moon after new moon, and Sabbath after Sabbath, all flesh shall come to worship Me — said the LORD. 24. They shall go out and gaze on the corpses of the men who rebelled against Me: their worms shall not die, nor their fire be quenched; they shall be a horror to all flesh. And new moon after new moon, and Sabbath after Sabbath, all flesh shall come to worship Me — said the LORD.

MACHAR CHODESH

I SAMUEL 20:18–42

20 18. Jonathan said to him, “Tomorrow will be the new moon; and you will be missed when your seat remains vacant. 19. So the day after tomorrow, go down all the way to the place where you hid the other time, and stay close to the Ezel stone. 20. Now I will

הַחֲצִיִּים צְדָה אֲזַכֵּר לְשַׁלַּח-לִי לְמִטְרָה׃
כֹּא וְהִנֵּה אֲשַׁלַּח אֶת-הַנֶּזֶר לְךָ מִצָּא אֶת-
הַחֲצִיִּים אִם-אָמַרְתָּ לְנֶזֶר הִנֵּה הַחֲצִיִּים |
מִמֶּנִּי וְהִנֵּה קָחְנוּ וְכִאֲפָה כִּי-שָׁלוֹם לְךָ וְאִין
דְּבָר חַי-יְהוּה׃ כֹּב וְאִם-כֹּה אֲמַר לְעֵלָם הִנֵּה
הַחֲצִיִּים מִמֶּנִּי וְהִלְאָה לְךָ כִּי שֶׁלַּחְךָ יְהוּה׃
כֹּב וְהִדְבָּר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֲנִי וְאַתָּה הִנֵּה
יְהוּה בֵּינִי וּבֵינֶךָ עַד-עוֹלָם׃ כֹּד וַיִּסְתַּר דָּוִד
בַּשָּׂדֶה וַיְהִי הַחֹדֶשׁ וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ אֶל-הַלְּחָם
עַל כְּתִיב לְאַכּוֹל׃ כֹּה וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל-מוֹשָׁבוֹ
בְּפַעַם | בְּפַעַם אֶל-מוֹשָׁב הַקִּיר וַיָּקָם יְהוֹנָתָן
וַיֵּשֶׁב אַבְנֵר מִצַּד שְׂאֵוֹל וַיִּפְקֹד מְקוֹם דָּוִד׃
ט וְלֹא-דִבֶּר שְׂאֵוֹל מֵאִמָּה בַּיּוֹם הַהוּא כִּי
אָמַר מִקִּרְהָ הוּא בְּלִתִּי טְהוֹר הוּא כִּי-לֹא

shoot three arrows to one side of it, as though I were shooting at a mark, **21.** and I will order the boy to go and find the arrows. If I call to the boy, 'Hey! The arrows are on this side of you,' be reassured and come, for you are safe and there is no danger — as the LORD lives! **22.** But if, instead, I call to the lad, 'Hey! The arrows are beyond you,' then leave, for the LORD has sent you away. **23.** As for the promise we made to each other, may the LORD be [witness] between you and me forever." **24.** David hid in the field. The new moon came, and the king sat down to partake of the meal. **25.** When the king took his usual place on the seat by the wall, Jonathan rose and Abner sat down at Saul's side; but David's place remained vacant. **26.** That day, however, Saul said nothing. "It's accidental," he thought. "He must be unclean and not yet

טָהוֹר: כּוּ וַיְהִי מִמַּחֲרַת הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנַיִ וַיִּפְקֹד
מִקּוֹם דָּוִד וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ
מִדָּוִד לֹא־בָא בֶן־יִשְׁשֵׁי גַם־תְּמוּל גַּם־הַיּוֹם
אֶל־הַלָּחֶם: כִּח וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוּל נִשְׂאֵל
נִשְׂאֵל דָּוִד מִעַמּוּדֵי עַד־בֵּית לָחֶם: כט וַיֹּאמֶר
שְׂלַחְנִי נָא כִּי זָבַח מִשְׁפָּחָה לָנוּ בְּעִיר וְהוּא
צָוָה־לִּי אָחִי וְעַתָּה אִם־מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינָיו
אֶמְלָטָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת־אָחִי עַל־כֵּן לֹא־בָא
אֶל־שְׂלַחַן הַמֶּלֶךְ: ל וַיַּחֲרֹאֲף שְׂאוּל בִּיהוֹנָתָן
וַיֹּאמֶר לוֹ בֶן־נַעֲוֹת הַמַּרְדּוֹת הֲלוֹא יָדַעְתִּי
כִּי־בַחַר אֶתָּה לְבֶן־יִשְׁשֵׁי לְבַשְׁתָּךְ וּלְבַשְׁתִּי
עֲרוֹת אֶמְךָ: לא כִּי כָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן־יִשְׁשֵׁי
חָי עַל־הָאָדָמָה לֹא תָפוֹן אֶתָּה וּמִלְכוּתָךְ
וְעַתָּה שְׂלַח וְקַח אֶתֹּ אֵלַי כִּי בֶן־מָוֶת הוּא:

cleansed.” 27. But on the day after the new moon, the second day, David’s place was vacant again. So Saul said to his son Jonathan, “Why didn’t the son of Jesse come to the meal yesterday or today?” 28. Jonathan answered Saul, “David begged leave of me to go to Bethlehem. 29. He said, ‘Please let me go, for we are going to have a family feast in our town and my brother has summoned me to it. Do me a favor, let me slip away to see my kinsmen.’ That is why he has not come to the king’s table.” 30. Saul flew into a rage against Jonathan. “You son of a perverse, rebellious woman!” he shouted. “I know that you side with the son of Jesse — to your shame, and to the shame of your mother’s nakedness! 31. For as long as the son of Jesse lives on earth, neither you nor your kingship will be secure. Now then, have him brought to me, for he is marked for death.”

לֹב וַיֵּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שָׂאוֹל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 לָמָּה יוֹמֵת מִן הַיּוֹם עֲשֵׂה לִּי וַיִּטֵּל שָׂאוֹל אֶת־
 הַחֲנִית עָלָיו לְהַכּוֹתוֹ וַיִּדַע יְהוֹנָתָן כִּי־כָלָה
 הִיא מִנֶּעַם אָבִיו לְהַמִּית אֶת־דָּוִד לֹד וַיִּקָּם
 יְהוֹנָתָן מִנֶּעַם הַשְּׁלָחַן בַּחֲרֵי־אָפֶף וְלֹא־אָכַל
 בַּיּוֹם־הַהוּא הַחֶדֶשׁ הַשְּׁנִי לֶחֶם כִּי נִעְצַב אֶל־דָּוִד
 כִּי הִכְלִמוּ אָבִיו לֵה וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן
 הַשֶּׁבֶד לְמוֹעֵד דָּוִד וַנִּעַר קָטָן עִמּוֹ לֹ וַיֹּאמֶר
 לְנִעְרוֹ רֵץ מִצָּא־נָא אֶת־הַחֲצִים אֲשֶׁר אֲנִי
 מוֹרָה הַנִּעַר רֵץ וְהוּא־יָרָה הַחֲצִי לְהַעֲבֹרוֹ׃
 לֹ וַיָּבֹא הַנִּעַר עַד־מְקוֹם הַחֲצִי אֲשֶׁר יָרָה
 יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנִּעַר וַיֹּאמֶר
 הֲלוֹא הַחֲצִי מִמֶּנּוּ וְהִלָּאֵה לֹ וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן
 אַחֲרֵי הַנִּעַר מִהָרָה חוֹשָׁה אֶל־תַּעֲמֹד וַיִּלְקָט

32. But Jonathan spoke up and said to his father, "Why should he be put to death? What has he done?" 33. At that, Saul threw his spear at him to strike him down; and Jonathan realized that his father was determined to do away with David. 34. Jonathan rose from the table in a rage. He ate no food on the second day of the new moon, because he was grieved about David, and because his father had humiliated him. 35. In the morning, Jonathan went out into the open for the meeting with David, accompanied by a young boy. 36. He said to the boy, "Run ahead and find the arrows that I shoot." And as the boy ran, he shot the arrows past him. 37. When the boy came to the place where the arrows shot by Jonathan had fallen, Jonathan called out to the boy, "Hey, the arrows are beyond you!" 38. And Jonathan called after the boy,

גַּעַר יְהוֹנָתָן אֶת־הַחֲצִים הַחֲצִי כְּתִיב וַיָּבֵא אֶל־
 אֲדֹנָיו׃ לֹט וְהִנֵּעַר לֹא־יִדַע מֵאִמְכָה אֵךְ יְהוֹנָתָן
 וְדָוִד יָדָעוּ אֶת־הַדְּבָר׃ מ וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן אֶת־
 כִּלְיוֹ אֶל־הַנֵּעַר אֲשֶׁר־לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ הִבִּיא
 הָעֵיר׃ מֵא הַנֵּעַר בָּא וְדָוִד קָם מֵאֲצֶל הַנְּגֹב
 וַיִּפֹּל לְאַפָּיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ נְשָׁלֵשׁ פְּעָמִים
 וַיִּשְׁקֹן׃ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וַיִּבְכּוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ׃
 עַד־דָּוִד הִגִּידֵל׃ מִב וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד לָךְ
 לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנַיִנוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם
 יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה׃ בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זְרַעֵי
 וּבֵין זְרַעֲךָ עַד־עוֹלָם׃

“Quick hurry up. Don’t stop!” So Jonathan’s boy gathered the arrows and came back to his master. — 39. The boy suspected nothing; only Jonathan and David knew the arrangement. — 40. Jonathan handed the gear to his boy and told him, “Take these back to the town.” 41. When the boy got there, David emerged from his concealment at the Negeb. He flung himself face down on the ground and bowed low three times. They kissed each other and wept together; David wept the longer. 42. Jonathan said to David, “Go in peace! For we two have sworn to each other in the name of the LORD: ‘May the LORD be [witness] between you and me, and between your offspring and mine, forever!’”

יום ראשון של ראש השנה

שמואל א' סימן א', ב'

א א וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הַרְמָזִים צוֹפִים
מֵהַר אֶפְרַיִם וַיִּשְׁמָו אֶלְקָנָה בֶן־יִרְחָם בֶּן־
אֵלִיהוּא בֶן־תָּחוּ בֶן־צוּף אֶפְרַתִּי: ב וְלוֹ
שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אַחַת חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית
פְּנִינָה וַיְהִי לְפְנִינָה יְלָדִים וּלְחַנָּה אֶין יְלָדִים:
ג וְעָלָה הָאִישׁ הַהוּא מֵעִירוֹ מִיָּמִים | יְמִימָה
לְהַשְׁתַּחֲוֹת וְלִזְבַּח לַיהוָה צְבָאוֹת בְּשֵׁלָה וְשָׁם
שָׁנָי בְּנֵי־עָלִי חָפְנִי וּפְנִיחָם כֹּהֲנִים לַיהוָה:
ד וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וְנָתַן לְפְנִינָה אֲשֶׁתּוֹ
וְלְכָל־בָּנֶיהָ וּבָנוֹתֶיהָ מָנוֹת: ה וּלְחַנָּה יָתַן מָנָה
אַחַת אֲפִים כִּי אֶת־חַנָּה אָהַב וַיְהוּה סָגֵר
רַחֲמָה: ו וּבָעֶסֶתָה צָרְתָה גַם־לְעַם בְּעֶבֶר

1ST DAY OF ROSH HASHANAH

I SAMUEL 1:1-2:10

1 1. There was a man from Ramathaim of the Zuphites, in the hill country of Ephraim, whose name was Elkanah son of Jeroham son of Elihu son of Tohu son of Zuph, an Ephraimite. 2. He had two wives, one named Hannah and the other Peninnah; Peninnah had children, but Hannah was childless. 3. This man used to go up from his town every year to worship and to offer sacrifice to the LORD of Hosts at Shiloh. — Hophni and Phinehas, the two sons of Eli, were priests of the LORD there. 4. One such day, Elkanah offered a sacrifice. He used to give portions to his wife Peninnah and to all her sons and daughters; 5. but to Hannah he would give one portion only — though Hannah was his favorite — for the LORD had closed her womb. 6. Moreover, her rival, to make her

הַרְעַמָּה כִּי־סַגַּר יְהוָה בְּעַד רַחֲמָהּ: ז וְכֵן
יַעֲשֶׂה שָׁנָה שָׁנָה בְּשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָהּ בְּבֵית יְהוָה
כֵּן תִּכְבְּעֶסְנָה וְתִבְכֶּה וְלֹא תֹאכַל: ח וַיֹּאמֶר
לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁה חָנָה לָמָּה תִּבְכִּי וְלָמָּה
לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יִרַע לְבַבְךָ הַלֹּא אֲנֹכִי
טוֹב לָךְ מֵעֲשָׂרָה בָּנִים: ט וַתִּקַּם חָנָה אַחֲרַי
אָכְלָה בְּשֵׁלָה וְאַחֲרַי שָׁתָה וַעֲלִי הַפֶּהֶן יֵשֵׁב
עַל־הַכִּסֵּא עַל־מִזְוֵזוֹת הַיֵּבֶל יְהוָה: י וְהִיא
מָרַת נַפְשָׁה וְתִתְפַּלֵּל עַל־יְהוָה וּבָכָה תִּבְכֶּה:
יא וְתֹדַר נְדָר וְתֹאמֶר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־רָאָה
תִּרְאֶה | בְּעֵינַי אֲמַתְךָ וְזָכַרְתָּנִי וְלֹא־תִשְׁכַּח
אֶת־אֲמַתְךָ וְנָתַתָּה לְאֲמַתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים
וְנָתַתִּיו לַיהוָה כָּל־יְמֵי חַיָּיו וּמוֹרָה לֹא־יַעֲלֶה
עַל־רֹאשׁוֹ: יב וְהָיָה כִּי הִרְבֵּתָה לְהִתְפַּלֵּל

miserable, would taunt her that the LORD had closed her womb. 7. This happened year after year: Every time she went up to the House of the LORD, the other would taunt her, so that she wept and would not eat. 8. Her husband Elkanah said to her, "Hannah, why are you crying and why aren't you eating? Why are you so sad? Am I not more devoted to you than ten sons?" 9. After they had eaten and drunk at Shiloh, Hannah rose. — The priest Eli was sitting on the seat near the doorpost of the temple of the LORD. — 10. In her wretchedness, she prayed to the LORD, weeping all the while. 11. And she made this vow: "O LORD of Hosts, if You will look upon the suffering of Your maidservant and will remember me and not forget Your maidservant, and if You will grant Your maidservant a male child, I will dedicate him to the LORD for all the days of his life; and no razor shall ever touch his head." 12. As she kept on praying

לְפָנַי יְהוָה וְעָלַי שֹׁמֵר אֶת-פִּיָּהּ: יג וְחִנּוּחַ
 הִיא מִדְּבָרָת עַל-לִבָּהּ רַק שִׁפְתֶיהָ נִעְוָת
 וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמָע וַיִּחְשְׁבָה עָלַי לְשׁוֹכָה:
 יד וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עָלַי עַד-מָתַי תִּשְׁתַּכְּרִין
 הַסִּירִי אֶת-יַיְנָהּ מֵעָלַיָּהּ: טו וְתַעֲזַב חִנּוּחַ וְתֹאמֶר
 לֹא אֲדַנִּי אִשָּׁה קִשְׁתָּ-רוּחַ אֲנֹכִי וַיִּין וְשֹׁכֵר
 לֹא שָׁתִיתִי וְאֶשְׁפֹּךְ אֶת-נַפְשִׁי לְפָנַי יְהוָה:
 טז אַל-תִּתֵּן אֶת-אַמְתְּךָ לְפָנַי בַּת-בְּלִיעֵל כִּי-
 מִרְבַּ שִׁיתִי וּבִעֲסִי הִבַּרְתִּי עַד-חִנּוּחַ: יז וַיַּעַן
 עָלַי וַיֹּאמֶר לְבִי לְשָׁלוֹם וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן
 אֶת-שִׁלְתְּךָ אֲשֶׁר שָׁאֲלָתָּ מֵעַמּוֹ: יח וְתֹאמֶר
 תִּמְצָא שִׁפְחָתְךָ חֵן בְּעֵינֶיהָ וְתִלְךְ הָאִשָּׁה
 לְדַרְכָּהּ וְתֹאכֹל וּפָנֶיהָ לֹא-הָיוּ-לָהּ עוֹד:
 יט וַיִּשְׁכַּחמוּ בַבֶּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנַי יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ

before the LORD, Eli watched her mouth. 13. Now Hannah was praying in her heart; only her lips moved, but her voice could not be heard. So Eli thought she was drunk. 14. Eli said to her, "How long will you make a drunken spectacle of yourself? Sober up!" 15. And Hannah replied, "Oh no, my lord! I am a very unhappy woman. I have drunk no wine or other strong drink, but I have been pouring out my heart to the LORD. 16. Do not take your maidservant for a worthless woman; I have only been speaking all this time out of my great anguish and distress." 17. "Then go in peace," said Eli, "and may the God of Israel grant you what you have asked of Him." 18. She answered, "You are most kind to your handmaid." So the woman left, and she ate, and was no longer downcast. 19. Early next morning they bowed low before the LORD, and they went back home to Ramah. Elkanah

וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּיתָם הַרְמַתָּה וַיֵּדַע אֱלֹקָנָה אֶת-
חַנָּה אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרָה יְהוָה: כ וַיְהִי לְתַקְפוֹת
הַיָּמִים וַתַּהַר חַנָּה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת-
שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מִיְהוָה שְׂאֵלָתִיו: כא וַיַּעַל
הָאִישׁ אֱלֹקָנָה וְכָל-בֵּיתוֹ לְזִבְחַת לַיהוָה אֶת-
זִבְחַת הַיָּמִים וְאֶת-נִדְרוֹ: כב וְחַנָּה לֹא עָלְתָה
כִּי-אָמְרָה לְאִשָּׁה עַד יִגְמַל הַנַּעַר וְהִבֵּאתִיו
וְנִרְאָה אֶת-פְּנֵי יְהוָה וַיָּשֶׁב שָׁם עַד-עוֹלָם:
כג וַיֹּאמֶר לָהּ אֱלֹקָנָה אִשָּׁה עֲשִׂי הַטּוֹב
בְּעֵינַיִךְ שְׁבִי עַד-נִמְלֶךְ אֹתוֹ אַךְ יָקָם יְהוָה
אֶת-דְּבָרוֹ וַתֵּשֶׁב הָאִשָּׁה וַתִּינַק אֶת-בְּנָהּ
עַד-נִמְלָה אֹתוֹ: כד וַתַּעֲלֶהּ עִמָּה כַּאֲשֶׁר
נִמְלָתוּ בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה וְאִיפָּה אַחַת קָמַח
וְנִבֶּל יִין וַתִּבְאֶהוּ בֵּית-יְהוָה שְׁלוֹ וְהַנַּעַר

knew his wife Hannah and the LORD remembered her. **20.** Hannah conceived, and at the turn of the year bore a son. She named him Samuel, meaning, "I asked the LORD for him."

21. And when the man Elkanah and all his household were going up to offer to the LORD the annual sacrifice and his votive sacrifice,

22. Hannah did not go up. She said to her husband, "When the child is weaned, I will bring him. For when he has appeared before the LORD, he must remain there for good."

23. Her husband Elkanah said to her, "Do as you think best. Stay home until you have weaned him. May the LORD fulfill His word." So the woman stayed home and nursed her son until she weaned him. **24.** When she had weaned him, she took him up with her, along with three bulls, one ephah of flour, and a jar of wine. And though the boy was still very young, she brought him to the House of the

נִעַר: כֹּה וַיִּשְׁחַטּוּ אֶת־הַפָּר וַיָּבֵאוּ אֶת־הַנֶּעַר
אֶל־עֲלִי: כֹּה וַתֹּאמֶר בְּי אֲדֹנָי חַי נִפְשָׁךְ אֲדֹנָי
אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצְּבֹת עִמָּכָה בָּזָה לְהַתְּפַלֵּל
אֶל־יְהוָה: כֹּה אֶל־הַנֶּעַר הִזְהָה הַתְּפַלֵּלְתִּי וַיִּתֵּן
יְהוָה לִי אֶת־שְׂאֵלְתִּי אֲשֶׁר שְׂאֵלְתִּי מִעַמּוֹ:
כֹּה וְגַם אֲנֹכִי הַשְׂאֵלְתִּיהוּ לַיהוָה כָּל־הַיָּמִים
אֲשֶׁר הָיָה הוּא שְׂאוֹל לַיהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שָׁם
לַיהוָה: ב א וַתְּתַפַּלֵּל חֲנָה וַתֹּאמֶר עָלַי לְבִי
בַיהוָה רָמָה קִרְנִי בַיהוָה רָחַב פִּי עַל־אֹיְבָי
כִּי שָׁמַחְתִּי בִישׁוּעָתֶךָ: ב אֵינ־קָרוֹשׁ בַּיהוָה
כִּי־אֵינִי בְלִיָּתָהּ וְאֵינִי צוּר כַּאֲלֹהֵינוּ: ג אֶל־תִּרְבוּ
תְדַבְּרוּ גְבוּהָהּ גְבוּהָהּ יֵצֵא עֲתָק מִפִּיכֶם כִּי
אֵל דְּעוֹת יְהוָה וְלוֹ וְלֹא כְתִיב נִתְּכֵנוּ עַל־לוֹת:
ד קָשָׁת גְּבָרִים חֲתָיִם וְנִבְשָׁלִים אָזְרוּ חֵיל:

LORD at Shiloh. 25. After slaughtering the bull, they brought the boy to Eli. 26. She said, "Please, my lord! As you live, my lord, I am the woman who stood here beside you and prayed to the LORD. 27. It was this boy I prayed for; and the LORD has granted me what I asked of Him. 28. I, in turn, hereby lend him to the LORD. For as long as he lives he is lent to the LORD." And they bowed low there before the LORD. 2 1. And Hannah prayed: My heart exults in the LORD; I have triumphed through the LORD. I gloat over my enemies; I rejoice in Your deliverance. 2. There is no holy one like the LORD, truly, there is none beside You; there is no rock like our God. 3. Talk no more with lofty pride, let no arrogance cross your lips! For the LORD is an all-knowing God; by Him actions are measured. 4. The bows of the mighty are broken, and the faltering are girded with strength.

ה שְׁבַע יָמִים בַּלֶּחֶם נִשְׁפָּרוּ וְרַעֲבִים חָדְלוּ עַד-
 עֶקְרָה יִלְדָה שְׁבַע וְרַבַּת בָּנִים אֲמַלְלָהּ׃
 ו יְהוָה מִמֵּית וּמַחֲיָה מוֹרִיד שָׁאֹל וַיַּעַל׃
 ז יְהוָה מוֹרֵשׁ וּמַעֲשֵׂייר מִשְׁפִּיל אֶף-מְרוֹמָם׃
 ח מַקִּים מִעֶפָר וְלֵ מֵאֲשָׁפֹת יָרִים אֲבִיוֹן
 לְהוֹשִׁיב עִם-נְדִיבִים וְכֹסֵא כְבוֹד יִנְחִלֶם כִּי
 לַיהוָה מִצְּקֵי אֶרֶץ וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם תִּבְלָה׃ ט רַגְלֵי
 חֲסִידוֹ יִשְׁמֹר וְרַעֲעִים בַּחֲשָׁד יִדְּמוּ כִי-לֹא
 בָּכַח יִגְבַּר-אִישׁ׃ י יְהוָה יַחַתוּ מְרִיבֵי עָלוּ
 בַשָּׁמַיִם יִרְעֹם יְהוָה יִדְּיוֹ אֶפְסֵי-אֶרֶץ וַיִּתֵּן-עֹז
 לְמַלְכוֹ וַיָּרֶם קִרְוֹ מִשִּׁיחוֹ׃

5. Men once sated must hire out for bread; men once hungry hunger no more. While the barren woman bears seven, the mother of many is forlorn. 6. The LORD deals death and gives life, casts down into Sheol and raises up. 7. The LORD makes poor and makes rich; He casts down, He also lifts high. 8. He raises the poor from the dust, lifts up the needy from the dunghill, setting them with nobles, granting them seats of honor. For the pillars of the earth are the LORD's; He has set the world upon them. 9. He guards the steps of His faithful, but the wicked perish in darkness—for not by strength shall man prevail. 10. The foes of the LORD shall be shattered; He will thunder against them in the heavens. The LORD will judge the ends of the earth. He will give power to His king, and triumph to His anointed one.

יום שני של ראש השנה

ירמיהו סימן ל"א

לא אֵ כֹה אָמַר יְהוָה מִצָּא חַן בַּמִּדְבָּר
 עִם שְׂרֵי־יָדַי חָרַב הַלֹּדֶז לְהַרְגִיעוֹ יִשְׂרָאֵל׃
 ו מִרְחֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם
 אַהֲבַת־יָדַי עַל־כֵּן מִשְׁכַּת־יָדַי חֶסֶד׃ ו עוֹד
 אֲבַנֶּה וְנִבְנִית בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד תִּעַד־י
 תִּפְיֶה וְיִצְאָת בְּמַחֹל מִשְׁחַקִּים׃ ו עוֹד תִּטְעֵנִי
 בְּרָמִים בְּהָרֵי שְׁמֵרוֹן נִטְעוּ נִטְעִים וְחַלְלוּ׃
 ה כִּי יִשְׁ-יֹזֵם קָרְאוּ נִצְרִים בְּהַר אֲפָרַיִם קוֹמוּ
 וְנִעְלָה צִיּוֹן אֶל־יְהוָה אֶל־הֵינוּ׃ ו כִּי־כֹה א
 אָמַר יְהוָה רַנּוּ לִיעֶקֶב שְׂמֵחָה וְצַהֲלוּ בְּרֹאשׁ
 הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ הַלְלוּ וְאָמְרוּ הוֹשַׁע יְהוָה
 אֶת־עַמּוֹ אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל׃ ו הִנְנִי מֵבִיא

2ND DAY OF ROSH HASHANAH

JEREMIAH 31:1-20

31 1. Thus said the LORD: The people escaped from the sword, found favor in the wilderness; when Israel was marching homeward **2.** the LORD revealed Himself to me of old. Eternal love I conceived for you then; therefore I continue My grace to you. **3.** I will build you firmly again, O Maiden Israel! Again you shall take up your timbrels and go forth to the rhythm of the dancers. **4.** Again you shall plant vineyards on the hills of Samaria; men shall plant and live to enjoy them. **5.** For the day is coming when watchmen shall proclaim on the heights of Ephraim: Come, let us go up to Zion, to the LORD our God! **6.** For thus said the LORD: Cry out in joy for Jacob, shout at the crossroads of the nations! Sing aloud in praise, and say: Save, O LORD, Your people, the remnant of Israel. **7.** I will bring them

אֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקִבְצָתִים מִיַּרְכְּתֵי-אֲרָץ
בָּם עֵינֶךָ וּפְסִיחַ הָרָה וְיִלְדָת יַחֲדָו קֹהֵל גְּדוֹל
יָשׁוּבוּ הִנֵּה: ח בְּבִכִי יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֶם
אוֹלֵיכֶם אֶל-נַחְלֵי מַיִם בְּדַרְדַּךְ יִשָּׁר לֹא יִפְשְׁלוּ
בָּהּ כִּי-הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאָב וְאֶפְרַיִם בְּכֹרִי
הוּא: ט שְׁמַעוּ דְבַר-יְהוָה גּוֹלִים וְהַגִּידוּ בְּאָזְנֵיכֶם
מִמֶּרְחֶק וְאָמְרוּ מִזֶּרֶחַ יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֵנוּ וְשִׁמְרוּ
כְּרַעַה עֲדָרוֹ: י כִּי-פָדָה יְהוָה אֶת-יַעֲקֹב
וּנְאֻלוּ מִיַּד חֲזֶק מִמֶּנּוּ: יא וּבָאוּ וְרִנְנוּ בְּמִרוֹם-
צִיּוֹן וְנִהְיֶה אֶל-טוֹב יְהוָה עַל-דָּגְלָן וְעַל-תִּירְשׁ
וְעַל-יִצְחָר וְעַל-בְּנֵי-צֹאן וּבָקָר וְהִיתָה נַפְשָׁם
כַּגֹּן רִוְחָה וְלֹא-יֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד: יב אֲזוּ
תִשְׂמַח בְּתוֹלָהּ בְּמַחֲוֹל וּבְחִרִים וּזְקֵנִים יַחֲדָו
וְהַפְכֵתִי אֶבְלָם לְשִׁשׁוֹן וְנַחֲמֵתִים וְשִׂמְחֵתִים

in from the northland, gather them from the ends of the earth — the blind and the lame among them, those with child and those in labor — in a vast throng they shall return here. 8. They shall come with weeping, and with compassion will I guide them. I will lead them to streams of water, by a level road where they will not stumble. For I am ever a Father to Israel, Ephraim is My first-born. 9. Hear the word of the LORD, O nations, and tell it in the isles afar. Say: He who scattered Israel will gather them, and will guard them as a shepherd his flock. 10. For the LORD will ransom Jacob, redeem him from one too strong for him. 11. They shall come and shout on the heights of Zion, radiant over the bounty of the LORD — over new grain and wine and oil, and over sheep and cattle. They shall fare like a watered garden, they shall never languish again. 12. Then shall maidens dance gaily, young men and old alike. I will turn their mourning to joy, I will comfort them and cheer

מִיגוֹנָם: יג וְרוֹיְתִי נִפְּשׁ הַכֹּהֲנִים דְּלִשָׁן וְעַמִּי
 אֶת-טוֹבִי יִשְׁבְּעוּ נְאֻם-יְהוָה: יד כֹּה | אָמַר
 יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תִמְרוּלִים
 רַחֵל מִבְּכָה עַל-בָּנֶיהָ מֵאֲנָה לְהַנְחִיחַם עַל-בָּנֶיהָ
 כִּי אֵינְנִי: טו כֹּה | אָמַר יְהוָה מִנְעֵי קוֹלֶךָ
 מִכִּי וְעֵינֶיךָ מִדְּמֵעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לְפַעֲלָתֶךָ
 נְאֻם-יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: טז וַיֵּש-תְּקוּנָה
 לְאַחֲרֵיתֶךָ נְאֻם-יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם:
 יז שָׁמוּעַ שָׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנוּדָד יִסְרַתְנִי
 וְאַזְסֹר כְּעֶגְלָ לֹא לִלְמַד הִשְׁבַּנִּי וְאַשׁוּבָה כִּי
 אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי: יח כִּי-אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי
 וְאַחֲרֵי הַיּוֹדֵעֵי סַפְּקוֹתַי עַל-יְרֹךְ בִּשְׁתִּי וְגַם-
 נִבְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתָּ נְעוּרָי: יט הֲבִי
 יִקְוֶה לִי אֶפְרַיִם אִם יִלְד שְׁעֵשׂוּעִים כִּי-מִדֵּי

them in their grief. **13.** I will give the priests their fill of fatness, and My people shall enjoy My full bounty — declares the LORD. **14.** Thus said the LORD: A cry is heard in Ramah — wailing, bitter weeping — Rachel weeping for her children. She refuses to be comforted for her children, who are gone. **15.** Thus said the LORD: Restrain your voice from weeping, your eyes from shedding tears; for there is a reward for your labor—declares the LORD: They shall return from the enemy's land. **16.** And there is hope for your future—declares the LORD: Your children shall return to their country. **17.** I can hear Ephraim lamenting: You have chastised me, and I am chastised like a calf that has not been broken. Receive me back, let me return, for You, O LORD, are my God. **18.** Now that I have turned back, I am filled with remorse; now that I am made aware, I strike my thigh. I am ashamed and humiliated, for I bear the disgrace of my youth. **19.** Truly, Ephraim is a dear son to Me, a child that is dandled! Whenever I have

דְּבַרֵי בּוֹ זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל-כֵּן הָמוּ מֵעַי
לֹא רַחֵם אֶרְחַמֶנּוּ נְאֻם-יְהוָה:

יום כפור

ישעיה סימן נ"ז, נ"ח

נֹזֵד וְאָמַר סְלוּ-סְלוּ פִּנּוּ-דָרְדֵּךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל
מִדָּרְדֵּךְ עַמִּי: שׁוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה וְנִשְׂאָ שִׁבְן עַד
וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשֶׁכֶּבֶן וְאֶת-דִּכְאֹ
וְשִׁפְלֵ-רוּחַ לְהַחֲיֹת רוּחַ שְׁפֵלִים וְלְהַחֲיֹת לֵב
נְדַכָּאִים: שׁוּ כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיב וְלֹא לְנֶצַח
אֶקְצוֹף כִּי-רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוֹף וְנִשְׁמֹת אֲנִי
עָשִׂיתִי: יי בַּעֲזוֹן בַּעֲזוֹ קִצַּבְתִּי וְאַכְהוּ הַסִּתַּר
וְאֶקְצוֹף וַיִּלְךְ שׁוֹבֵב בְּדָרְדֵּךְ לְבוֹ: יח דָּרְכֵינוּ
רְאִיתִי וְאֶרְפָּאֶהוּ וְאַנְחֶהוּ וְאַשְׁלֶם נַחֲמִים לֹ

turned against him, My thoughts would dwell on him still. That is why My heart yearns for him; I will receive him back in love—declares the LORD.

YOM KIPPUR — SHACHARIT

ISAIAH 57:14–58:14

57 14. [The Lord] says: Build up, build up a highway! Clear a road! Remove all obstacles from the road of My people! **15.** For thus said He who high aloft forever dwells, whose name is holy: I dwell on high, in holiness; yet with the contrite and the lowly in spirit — reviving the spirit of the lowly, reviving the hearts of the contrite. **16.** For I will not always contend, I will not be angry forever: nay, I who make spirits flag, also create the breath of life. **17.** For their sinful greed I was angry; I struck them and turned away in My wrath. Though stubborn, they follow the way of their hearts, **18.** I note how they fare and will heal them: I will guide them and mete out solace to them,

וְלֹא־בְלִיָּו: יֵשׁ בּוֹרֵא נִיב נּוּב כְּתִיב עֲשֵׂתֶיךָ שְׁלֹם |
 שְׁלֹם לְרַחֲמֶיךָ וְלִקְרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפֹאתֶיךָ:
 כ וְהִרְשָׁעִים בַּיּוֹם בְּגִרְשׁ פִּי הַשִּׁקְטָל לֹא יוֹכֵל
 וַיִּגְרָשׁוּ מִיָּמָיו רַפֵּשׁ וְטִיט: כֹּא אֵינְךָ שְׁלֹם אָמַר
 אֱלֹהֵי לְרֹשָׁעִים: נח א קָרָא בְּגֵרוֹן אֶל-תַּחֲשׁוּךְ
 כִּשְׂוֹפָר הָרֶם קוֹלֶךָ וְהִגֵּד לְעַמִּי פִשְׁעֵם וּלְבֵית
 יַעֲקֹב חַטָּאתָם: כ וְאוֹתֵי יוֹם יוֹם יְדַרְשׁוּן
 וְדַעַת דְּרָבִי יַחֲפָצוֹן כְּגוֹי אֲשֶׁר-צָדָקָה עָשָׂה
 וּמִשְׁפַּט אֱלֹהֵיךָ לֹא עָזַב יִשְׂאָלוּנִי מִשְׁפָּטֵי-
 צְדָקָה קִרְבַּת אֱלֹהִים יַחֲפָצוֹן: ג לָמָּה צִמְנוּ וְלֹא
 רָאִיתָ עֲגִינֵנוּ נִפְשֵׁנוּ וְלֹא תִדְעֵהוּ הֵן בַּיּוֹם צִמְכֶם
 תִּמְצְאוּ-חֶפֶץ וְכָל-עַצְבֵיכֶם תִּנְגְּשׁוּ: ד הֵן
 לָרִיב וּמִצָּח תִּצְוֶמוּ וּלְהַכּוֹת בְּאִגְרָף רִשָּׁע
 לֹא-תִצְוֶמוּ בַיּוֹם לְהַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם קוֹלְכֶם:

and to the mourners among them **19.** heart-
ening, comforting words: It shall be well, well
with the far and the near — said the LORD —
and I will heal them. **20.** But the wicked are
like the troubled sea which cannot rest,
whose waters toss up mire and mud. **21.**
There is no safety — said my God — for the
wicked. **58** **1.** Cry with full throat, without
restraint; raise your voice like a ram's horn!
Declare to My people their transgression, to
the House of Jacob their sin. **2.** To be sure,
they seek Me daily, eager to learn My ways.
Like a nation that does what is right, that has
not abandoned the laws of its God, they ask
Me for the right way, they are eager for the
nearness of God: **3.** “Why, when we fasted,
did You not see? When we starved our bod-
ies, did You pay no heed?” Because on your
fast day you see to your business and oppress
all your laborers! **4.** Because you fast in strife
and contention, and you strike with a wicked
fist! Your fasting today is not such as to make
your voice heard on high. **5.** Is such the fast

ה הַכֹּזֵב יִהְיֶה צוֹם אֲבַחְרֶהוּ יוֹם עֲנוֹת אָדָם
נִפְשׁוֹ הֶלְכֵךְ כְּאֶמֶן רֵאשׁוֹ וְשִׁק וְאַפֵּר יִצְיִיעַ
הֶלְזָה תִקְרָא-צוֹם וַיּוֹם רָצוֹן לַיהוָה: ו הֶלּוֹא
זֶה צוֹם אֲבַחְרֶהוּ: פִּתַח חֲרֻצֹבוֹת לְשַׁע הַתֵּר
אֲגִדּוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח רְצוּצִים חֲפְשִׁים וְכָל-
מוֹטָה תִנְתְּקוּ: ו הֶלּוֹא פָרַם לָרֵעַב לְחֻמְךָ
וְעֲנִיִּים מְרוֹדִים תָּבִיא בַּיִת כִּי-תֵרְאֶה עָרֶם
וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם: ח אֵזוּ יִבְקַע
כַּשְׁחַר אֹרֶךְ וְאַרְבָּתֶךָ מֵהֲרָה תִצְמַח וְהִלֵּךְ
לְפָנֶיךָ צִדְקוֹךָ כְּבוֹד יְהוָה יֵאֱסֹפֶךָ: ט אֵזוּ
תִקְרָא וַיְהוּדָה יַעֲנֶה תִשְׁנֹעַ וַיֹּאמֶר הַנְּנִי אִם-
תָּסִיר מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שְׁלַח אֲצַבֵּעַ וְדַבֵּר-אִוֶּן:
י וְתִפֵּק לָרֵעַב נִפְשֶׁךָ וְנִפְשׁ נִעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזָרַח
בְּחֻשְׁךָ אֹרֶךְ וְאַפְלָתֶךָ כְּצִהָרִים: יא וְנִחַךְ יְהוָה

I desire, a day for men to starve their bodies? Is it bowing the head like a bulrush and lying in sackcloth and ashes? Do you call that a fast, a day when the LORD is favorable? 6. No, this is the fast I desire: To unlock fetters of wickedness, and untie the cords of the yoke; to let the oppressed go free, to break off every yoke. 7. It is to share your bread with the hungry, and to take the wretched poor into your home; when you see the naked, to clothe him, and not to ignore your own kin. 8. Then shall your light burst through like the dawn and your healing spring up quickly; your Vindicator shall march before you, the Presence of the LORD shall be your rear guard. 9. Then, when you call, the LORD will answer; when you cry, He will say: Here I am. If you banish the yoke from your midst, the menacing hand, and evil speech, 10. and you offer your compassion to the hungry and satisfy the famished creature — then shall your light shine in darkness, and your gloom shall be like noonday. 11. The LORD will guide you

תָּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נִפְלְאָה וְעֲצֻמֹתֶיךָ
 יַחֲלִיץ וְהָיִתָּ בְּגֵן רוּחַ וּכְמוֹצָא מִיָּם אֲשֶׁר
 לֹא-יִבְזוּ מִיָּמָיו: יב וּבְנוּ מִמֶּךָ חֲרָבוֹת עוֹלָם
 מוֹסְדֵי דוֹר-וָדוֹר תִּקְוֵם וְקָרָא לָךְ גִּדְר
 פָּרֵץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת לְשָׁבֶת: יג אִם-תֵּשִׁיב
 מִשְׁבֶּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בַּיּוֹם קֹדֶשׁ
 וְקָרָאתָ לְשֶׁבֶת עֲנֵג לְקֹדֶשׁ יְהוָה מְבֻדָּה
 וּכְבֹדָתוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְצוֹא חֲפָצֶךָ וּדְבַר
 דְּבָר: יד אֲזוּ תֵת עֲנֵג עַל-יְהוָה וְהִרְפַּתִּיךָ
 עַל-בַּמֹּתֵי בְמוֹתֵי כְתִיב אֲרִץ וְהֵאֱבֹלְתִיךָ נְחֹלֶת
 יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דְּבַר:

always; He will slake your thirst in parched places and give strength to your bones. You shall be like a watered garden, like a spring whose waters do not fail. **12.** Men from your midst shall rebuild ancient ruins, you shall restore foundations laid long ago. And you shall be called “Repairer of fallen walls, restorer of lanes for habitation.” **13.** If you refrain from trampling the Sabbath, from pursuing your affairs on My holy day; if you call the Sabbath “delight,” the LORD’s holy day “honored”; and if you honor it and go not your ways nor look to your affairs, nor strike bargains — **14.** then you can seek the favor of the LORD. I will set you astride the heights of the earth, and let you enjoy the heritage of your father Jacob — for the mouth of the LORD has spoken.

מנחה של יום הכיפורים

יונה, מיכה ז פסוקים י"ח-כ'

א א וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יוֹנָה בֶן-אֲמֹתַי
ב לֵאמֹר: בִּקְוֹם לְךָ אֶל-נִינּוּהָ הָעִיר הַגְּדוֹלָה
ג וְקָרָא עָלֶיהָ כִּי-עָלְתָה רָעָתָם לְפָנָי: ג וַיִּקְּם
ד יוֹנָה לְבָרַח תַּרְשִׁישָׁה מִלְּפָנָי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ
ה וַיִּמְצָא אֲנִיָּה | בָּאָה תַרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ
ו וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם תַרְשִׁישָׁה מִלְּפָנָי
ז יְהוָה: ד וַיְהוֹזֶה הַטֵּיִל רוּחַ-גְּדוֹלָה אֶל-הַיָּם
ח וַיְהִי סַעַר-גְּדוֹל בַּיָּם וְהָאֲנִיָּה חָשְׁבָה לְהִשָּׁבֵר:
ט וַיִּירָאוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ אֶל-אֱלֹהָיו
י וַיִּטְלוּ אֶת-הַכִּלִּים אֲשֶׁר בָּאֲנִיָּה אֶל-הַיָּם
יא לְהִקָּל מֵעֲלֵיהֶם וַיִּזְנֶה יָרֵד אֶל-יַרְכְּתֵי
יב הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם: י וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב

YOM KIPPUR — MINCHAH

THE BOOK OF JONAH; MICAH 7:18–20

1 1. The word of the LORD came to Jonah son of Amittai: **2.** Go at once to Nineveh, that great city, and proclaim judgement upon it; for their wickedness has come before Me. **3.** Jonah, however, started out to flee to Tarshish from the LORD's service. He went down to Joppa and found a ship going to Tarshish. He paid the fare and went aboard to sail with the others to Tarshish, away from the service of the LORD. **4.** But the LORD cast a mighty wind upon the sea, and such a great tempest came upon the sea that the ship was in danger of breaking up. **5.** In their fright, the sailors cried out, each to his own god; and they flung the ship's cargo overboard to make it lighter for them. Jonah, meanwhile, had gone down into the hold of the vessel where he lay down and fell asleep. **6.** The captain

הַחֲזִיל וַיֹּאמֶר לוֹ מִה-לָּךְ נִרְדָּם קוּם קוּרָא
אֶל-אֱלֹהֶיךָ אֱלֹהֵי יְתַעַשֵׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא
נִאֲבָד׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-יָרֵעֵהוּ לָכֵן וְנִפְיֶלָה
גּוֹרְלוֹת וְנִדְעָה בְּשִׁלְמֵי הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ
וַיִּפְלוּ גּוֹרְלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרָל עַל-יוֹנָה׃ ח וַיֹּאמְרוּ
אֱלֹהֵינוּ הַגִּידָה-נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לְמִי-הָרָעָה
הַזֹּאת לָנוּ מִה-מִלֵּאכַתְךָ וּמֵאֵיִן תָּבוֹא מִה
אֲרִצְךָ וְאֵי-מִוְיָה עִם אָתָּה׃ ט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
עַבְרֵי אָנֹכִי וְאֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי
יָרָא אֲשֶׁר-עָשָׂה אֶת-הַיָּבֵשָׁה׃ י
וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵינוּ
מִה-זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי-יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי-מִלְּפָנֶי
יְהוָה הוּא בֵרַח כִּי הִגִּיד לָהֶם׃ יא וַיֹּאמְרוּ
אֱלֹהֵינוּ מִה-נַּעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעַלֵּינוּ כִּי

went over to him and cried out, “How can you be sleeping so soundly! Up, call upon your god! Perhaps the god will be kind to us and we will not perish.” 7. The men said to one another, “Let us cast lots and find out on whose account this misfortune has come upon us.” They cast lots and the lot fell on Jonah. 8. They said to him, “Tell us, you who have brought this misfortune upon us, what is your business? Where have you come from? What is your country, and of what people are you?” 9. “I am a Hebrew,” he replied. “I worship the LORD, the God of Heaven, who made both sea and land.” 10. The men were greatly terrified, and they asked him, “What have you done?” And when the men learned that he was fleeing from the service of the LORD—for so he told them—11. they said to him, “What must we do to you to make the

הַיּוֹם הַזֶּה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר׃ יב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי
וְהַטִּילְנִי אֶל-הַיָּם וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעַלְיֶיכֶם כִּי
יִזְדַּע אָנֹכִי כִּי בְשָׁלִי הַסַּעַר הַגָּדוֹל הַזֶּה עַלְיֶיכֶם׃
יג וַיַּחֲתְרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל-הַיַּבְשָׁה וְלֹא
יָכְלוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר עַלְיֵיהֶם׃ יד וַיִּקְרְאוּ
אֶל-יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִאֲבֹדָה
בְּנִפְשׁ הָאֱלֹהִים וְאֶל-תִּתֵּן עָלֵינוּ דָּם
נִקְיָא כִּי-אֲתָה יְהוָה כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עֲשִׂיתָ׃
טו וַיִּשְׂאוּ אֶת-יוֹנָה וַיִּטְלֵהוּ אֶל-הַיָּם וַיַּעֲמֹד
הַיָּם מִזְעָפוֹ׃ טז וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יְרֵאָה גְדוֹלָה
אֶת-יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ-זָבַח לַיהוָה וַיִּדְּרוּ גְדָרִים׃
ב ז וַיִּמַּן יְהוָה דָּג גָּדוֹל לְבָלַע אֶת-יוֹנָה
וַיְהִי יוֹנָה בְּמִעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה
לַיְלֹת׃ ג וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל-יְהוָה אֱלֹהָיו

sea calm around us?” For the sea was growing more and more stormy. **12.** He answered, “Heave me overboard, and the sea will calm down for you; for I know that this terrible storm came upon you on my account.” **13.** Nevertheless, the men rowed hard to regain the shore, but they could not, for the sea was growing more and more stormy about them. **14.** Then they cried out to the LORD: “Oh, please, LORD, do not let us perish on account of this man’s life. Do not hold us guilty of killing an innocent person! For You, O LORD, by Your will, have brought this about.” **15.** And they heaved Jonah overboard, and the sea stopped raging. **16.** The men feared the LORD greatly; they offered a sacrifice to the LORD and they made vows. **2** **1.** The LORD provided a huge fish to swallow Jonah; and Jonah remained in the fish’s belly three days and three nights. **2.** Jonah prayed to the

מִמַּעַי הִדַּנָּה: ג וַיֹּאמֶר קֹרְאֵתִי מִצְרָה לִי
 אֶל-יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שְׁוַעֲתִי שָׁמַעְתָּ
 קוֹלִי: ד וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצֹּלָה בְּלִבִּי יַמִּים
 וְנָהָר יִסְבְּבֵנִי כָּל-מִשְׁפָּרֶיךָ וְנִלְיֶיךָ עָלַי עֲבָרוּ:
 ה וַאֲנִי אֶמְרָתִי נִגְרַשְׁתִּי מִנִּגְד עֵינֶיךָ אֶךָ
 אוֹסִיף לְהִבִּיט אֶל-הַיָּבֵל קוֹדֶשְׁךָ: ו אֶפְפוֹנֵי
 מַיִם עַד-נֶפֶשׁ תִּהְיוּם יִסְבְּבֵנִי סוּף חֲבוּשׁ
 לְרֹאשֵׁי: ז לְקַצְבֵי הָרִים יִרְדֹּתִי הָאָרֶץ
 בְּרַחֲמֶיךָ בְּעַדִי לְעוֹלָם וַתַּעַל מִשַּׁחַת חַיֵּי יְהוָה
 אֶלְהֵי: ח בְּהַתְּעַטָּף עָלַי נִפְלְשִׁי אֶת-יְהוָה
 זָבַרְתִּי וַתָּבוֹא אֵלַי תִּפְלָתִי אֶל-הַיָּבֵל
 קוֹדֶשְׁךָ: ט מִשְׁפָּרִים הִבְלִי-שׁוּא חֲסִדָּם
 יַעֲזֹבוּ: י וַאֲנִי בְּקוֹל תוֹדָה אֶזְבְּחָה-לָּךְ אֲנִשֶׁר
 נִדְרָתִי אֲשַׁלֶּמָּה יִשְׁוַעְתָּה לַיהוָה: יא וַיֹּאמֶר

LORD his God from the belly of the fish. 3. He said: In my trouble I called to the LORD, and He answered me; from the belly of Sheol I cried out, and You heard my voice. 4. You cast me into the depths, into the heart of the sea, the floods engulfed me; all Your breakers and billows swept over me. 5. I thought I was driven away out of Your sight: would I ever gaze again upon Your holy Temple? 6. The waters closed in over me, the deep engulfed me. Weeds twined around my head. 7. I sank to the base of the mountains; the bars of the earth closed upon me forever. Yet You brought my life up from the pit, O LORD my God! 8. When my life was ebbing away, I called the LORD to mind; and my prayer came before You, into Your holy Temple. 9. They who cling to empty folly forsake their own welfare, 10. but I, with loud thanksgiving, will sacrifice to You; what I have vowed I will perform. Deliverance is the LORD's! 11. The

יְהוָה לְדָג וַיִּקְרָא אֶת־יִזְנָה אֶל־הַיִּבְנָשָׁה׃
 ג א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִזְנָה שְׁנִית לֵאמֹר׃
 ב קוּם לְךָ אֶל־נִינּוֹה הָעֵיִר הַגְּדוֹלָה וּקְרֵא
 אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר אֵלֶיךָ׃
 ג וַיָּקָם יִזְנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־נִינּוֹה כַּדְּבַר יְהוָה
 וְנִינּוֹה הִיטָה עֵיר־גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים מִהַלָּךְ
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ ד וַיַּחַל יִזְנָה לָבוֹא בָעֵיִר
 מִהַלָּךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבַּעַיִם
 יוֹם וְנִינּוֹה נִהְפָּכֶת׃ ה וַיֹּאמְרֵנוּ אֲנִישֵׁי
 נִינּוֹה בְּאֱלֹהִים וַיִּקְרָאוּ־צוֹם וַיִּלְבְּשׂוּ שַׁקִּים
 מִגְּדוֹלָם וְעַד־קִטְנֵם׃ ו וַיַּעַן הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ
 נִינּוֹה וַיָּקָם מִכֶּסֶּאוֹ וַיַּעֲבֵר אֶדְרֵתוֹ מֵעֶלְיוֹ
 וַיִּבֶס שֵׁק וַיֵּשֶׁב עַל־הָאֶפֶס׃ ז וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר
 בְּנִינּוֹה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וַגְּדָלְיוֹ לֵאמֹר הֲאִדָּם

LORD commanded the fish, and it spewed Jonah out upon dry land. 3 1. The word of the LORD came to Jonah a second time: 2. “Go at once to Nineveh, that great city, and proclaim to it what I tell you.” 3. Jonah went at once to Nineveh in accordance with the LORD’s command. Nineveh was an enormously large city, a three days’ walk across. 4. Jonah started out and made his way into the city the distance of one day’s walk, and proclaimed: “Forty days more, and Nineveh shall be overthrown!” 5. The people of Nineveh believed God, they proclaimed a fast, and great and small alike put on sackcloth. 6. When the news reached the king of Nineveh, he rose from his throne, took off his robe, put on sackcloth, and sat in ashes. 7. And he had the word cried through Nineveh: “By decree of the king and his nobles: No man or beast — of flock or herd — shall taste

וְהִבְהִמָּה הַבִּקֹּר וְהִצְאֵן אֶל-יִטְעָמוֹ מֵאוֹמָה
אֶל-יִרְעֹו וּמִים אֶל-יִשְׁתֹּו: ח וַיִּתְּכֶם שִׁלְקִים
הָאָדָם וְהִבְהִמָּה וַיִּקְרָאוּ אֶל-אֱלֹהִים בְּחִזְקָה
וַיָּשִׁבוּ אִישׁ מִדְרָכּוֹ הֲרַעָה וּמִן-הַחֲמָם אֲשֶׁר
בְּכַפֵּיהֶם: ט מִי-יִדְרַע יָשׁוּב וּנְתָם הָאֱלֹהִים
וְשָׁב מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאבֵד: י וַיֵּרָא
הָאֱלֹהִים אֶת-מַעֲשֵׂיהֶם כִּי-שָׁבוּ מִדְרָכָם
הֲרַעָה וַיִּנָּחֶם הָאֱלֹהִים עַל-הֲרַעָה אֲשֶׁר-דִּבֶּר
לַעֲשׂוֹת-לָהֶם וְלֹא עָשָׂה: ד א וַיִּרְעַע
אֶל-יִזְנָה רָעָה גְדוּלָּה וַיִּחַר לֹו: ב וַיִּתְּפֹלֵל
אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר אָנָּה יְהוָה הֲלוֹא-יָנָה
דְּבָרִי עַד-הָיִיתִי עַל-אֲדָמָתִי עַל-כֵּן קִנֵּיתִי
לְבָרַח תִּרְשָׁיִשָׁה כִּי יִדְעָתִי כִּי אֲתָה
אֶל-חַנּוּן וְרַחוּם אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד וּנְתָם

anything! They shall not graze, and they shall not drink water! 8. They shall be covered with sackcloth — man and beast — and shall cry mightily to God. Let everyone turn back from his evil ways and from the injustice of which he is guilty. 9. Who knows but that God may turn and relent? He may turn back from His wrath, so that we do not perish.” 10. God saw what they did, how they were turning back from their evil ways. And God renounced the punishment He had planned to bring upon them, and did not carry it out. 4

1. This displeased Jonah greatly, and he was grieved. 2. He prayed to the LORD, saying, “O LORD! Isn’t this just what I said when I was still in my own country? That is why I fled beforehand to Tarshish. For I know that You are a compassionate and gracious God, slow to anger, abounding in kindness, renouncing punishment. 3. Please, LORD, take my life,

עַל-הָרָעָה׃ ג וְעַתָּה יְהוָה קַח-נָא אֶת-נַפְשִׁי
מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי׃ ד וַיֹּאמֶר
יְהוָה הֲהֵיטֵב חָרָה לָךְ׃ ה וַיֵּצֵא יוֹנָה
מִן-הַצֵּיִר וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לְעֵיִר וַיַּעֲשֶׂ לוֹ שָׁם
סִפָּה וַיֵּשֶׁב תַּחֲתֶיהָ בַצֵּל עֵד אֲשֶׁר יֵרְאֶה
מֵה-יְהוָה בְּעֵיִר׃ ו וַיִּמַּן יְהוָה-אֱלֹהִים קִיקְיוֹן
וַיַּעַל א מַעַל לְיוֹנָה לְהִיזוֹת צֵל עַל-רֹאשׁוֹ
לְהַצִּיל לוֹ מִמָּוֶתוֹ וַיִּשְׁמַח יוֹנָה עַל-הַקִּיקְיוֹן
שִׂמְחָה גְדוֹלָה׃ ז וַיִּמַּן הָאֱלֹהִים תוֹלַעַת
בְּעֵלּוֹת הַשָּׂחַר לְמַחֲרַת וַתֵּךְ אֶת-הַקִּיקְיוֹן
וַיִּבְרָשׁ׃ ח וַיְהִי א בּוֹרַח הַשָּׂמֶשׁ וַיִּמַּן אֱלֹהִים
רוּחַ קָדִים חַרִּישִׁית וַתֵּךְ הַשָּׂמֶשׁ עַל-רֹאשׁ
יוֹנָה וַיִּתְעַקֵּף וַיִּשְׁאַל אֶת-נַפְשׁוֹ לָמוֹת וַיֹּאמֶר
טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי׃ ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-יוֹנָה

for I would rather die than live.” 4. The LORD replied, “Are you that deeply grieved?” 5. Now Jonah had left the city and found a place east of the city. He made a booth there and sat under it in the shade, until he should see what happened to the city. 6. The LORD God provided a ricinus plant, which grew up over Jonah, to provide shade for his head and save him from discomfort. Jonah was very happy about the plant. 7. But the next day at dawn God provided a worm, which attacked the plant so that it withered. 8. And when the sun rose, God provided a sultry east wind; the sun beat down on Jonah’s head, and he became faint. He begged for death, saying, “I would rather die than live.” 9. Then God said to Jonah, “Are you so deeply grieved about the plant?” “Yes,” he replied, “so deeply that I want to die.” 10. The LORD said: “You cared about the plant, which you did not work for

הַהַיִטֵּב חָרָה-לָּךְ עַל-הַקִּיקָיוֹן וַיֹּאמֶר הַיִּטֵּב
 חָרָה-לִּי עַד-מָוֹת: י וַיֹּאמֶר יְהוָה אַתָּה חֲסֹף
 עַל-הַקִּיקָיוֹן אֲשֶׁר לֹא-עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּ
 שָׁבִין-לֵילָה הִיא וּבֵן-לֵילָה אָבָד: יא וַאֲנִי
 לֹא אָחֹס עַל-נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר
 יֵשְׁבָהּ הַרְבֵּה מְשֹׁתִים-עֲשִׂיָה רַבּוֹ אֲדָם
 אֲשֶׁר לֹא-יָדַע בֵּין-יָמֵינוּ לְשִׁמְאֵלוֹ וּבַהֲמָה
 רַבָּה:

ז יח מִי-אֵל כָּמוֹךָ נִשְׂא עֶזְוֹ וְעִבֵּר עַל-פְּשָׁע
 לְשֹׂאֲרֵי־ת נַחֲלָתוֹ לֹא-תַחֲזִיק לְעַד אֲפֹ כִי-
 תִפֵּץ חֲסֵד הוּא: יט יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ יִכַּבֵּשׁ
 עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל-חַטָּאתָם:
 כ תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב חֲסֵד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר-
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיִנוּ מִיָּמֵי קָדָם:

and which you did not grow, which appeared overnight and perished overnight. **11.** And should I not care about Nineveh, that great city, in which there are more than a hundred and twenty thousand persons who do not yet know their right hand from their left, and many beasts as well!”

MICAH 7:18–20

18. Who is a God like You, forgiving iniquity and remitting transgression; Who has not maintained His wrath forever against the remnant of His own people, because He loves graciousness! **19.** He will take us back in love; He will cover up our iniquities, You will hurl all our sins into the depths of the sea. **20.** You will keep faith with Jacob, loyalty to Abraham, as You promised on oath to our fathers in days gone by.

יום א' של סוכות

בזכריה סימן י"ד

יד א הנה יום-בא ליהוה וחלק שללך
 בקרבך: ב ואספתי את-כל-הגוים | אל-
 ירושלים למלחמה ונלכדה העיר ונשסו
 הבתים והנשים תשכבנה תשגלנה כתיב ויצא
 חצי העיר בגולה ויתר העם לא יפרת
 מן-העיר: ג ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם
 כיום הלחמו ביום קרב: ד ועמדו רגליו
 ביום-ההוא על-הר הזיתים אשר על-פני
 ירושלים מקדם ונבקעו הר הזיתים מחציו
 מזרחה ויפחה ניא גדולה מאד ומש חצי
 ההר צפונה וחציו נגבה: ה ונסתם ניא-
 הרי כייניע גיהררים אל-אצל ונסתם

1ST DAY OF SUKKOT

ZECHARIAH 14:1-21

14 1. Lo, a day of the LORD is coming when your spoil shall be divided in your very midst! 2. For I will gather all the nations to Jerusalem for war: The city shall be captured, the houses plundered, and the women violated; and a part of the city shall go into exile. But the rest of the population shall not be uprooted from the city. 3. Then the LORD will come forth and make war on those nations as He is wont to make war on a day of battle. 4. On that day, He will set His feet on the Mount of Olives, near Jerusalem on the east; and the Mount of Olives shall split across from east to west, and one part of the Mount shall shift to the north and the other to the south, a huge gorge. 5. And the Valley in the Hills shall be stopped up, for the Valley of the Hills shall reach only to Azal; it shall be stopped up as it

בַּאֲשֶׁר נִסְתַּם מִפְּנֵי הָרַעַשׁ בְּיַמֵּי עֲזִיָּה
מֶלֶךְ-יְהוּדָה וּבֹא יְהוָה אֱלֹהֵי כָּל-קְדוּשִׁים
עִמָּה: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לֹא-יְהִי אֹזֶר
יְקָרוֹת וְקִפְאוֹן יִקְפְּאוּן כְּתִיב: וְהָיָה יוֹם-אֶחָד
הוּא יִבְדַּע לַיהוָה לֹא-יוֹם וְלֹא-לַיְלָה וְהָיָה
לְעֵת-עֶרֶב יְהִי-אֹזֶר: ח וְהָיָה אַ בַּיּוֹם הַהוּא
יֵצְאוּ מִיַּם-תַּיִם מִירוּשָׁלַם תְּצִיֵם אֶל-הַיָּם
הַקָּדְמוֹנִי וְתִצְיֵם אֶל-הַיָּם הָאַחֲרוֹן בְּקִיץ
וּבְחֹרֶף יְהִי: ט וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-
כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְהוָה אֶחָד
וְשִׁמוֹ אֶחָד: י יֵסֹב כָּל-הָאָרֶץ כְּעֶרְבָה
מִגִּבַּע לְרִמּוֹן נֶגֶב יְרוּשָׁלַם וְרֵאמָה וַיִּשְׁבָּה
תַּחֲתֶיהָ לְמִשְׁעַר בְּנֵימָן עַד-מְקוֹם שַׁעַר
הָרֵאשׁוֹן עַד-שַׁעַר הַפְּנִים וּמִגִּדְלָל חֲנַנְיָאֵל

was stopped up as a result of the earthquake in the days of King Uzziah of Judah. — And the LORD my God, with all the holy beings, will come to you. 6. In that day, there shall be neither sunlight nor cold moonlight, 7. but there shall be a continuous day — only the LORD knows when — of neither day nor night, and there shall be light at eventide. 8. In that day, fresh water shall flow from Jerusalem, part of it to the Eastern Sea and part to the Western Sea, throughout the summer and winter. 9. And the LORD shall be king over all the earth; in that day there shall be one LORD with one name. 10. Then the whole country shall become like the Arabah, from Geba to Rimmon south of Jerusalem. The latter, however, shall perch high up where it is, and shall be inhabited from the Gate of Benjamin to the site of the Old Gate, down to the Corner Gate, and from the Tower of Hananel to the king's

עַד יִקְבֵּי הַמֶּלֶךְ: יֵא וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ וְחָרָם לֹא
 יִהְיֶה-עוֹד וַיֵּשְׁבָה יְרוּשָׁלַם לְבַטַח: יב וְזֹאת |
 תְּהִיָה הַמִּנְפָּה אֲשֶׁר יִנָּף יְהוָה אֶת-כָּל-
 הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל-יְרוּשָׁלַם הַמֶּמְקָא |
 בְּשָׂרוֹ וְהוּא עֹמֵד עַל-רַגְלָיו וְעֵינָיו תִּמְקְנָה
 בְּחֹרֵיהֶן וּלְשׁוֹנָן תִּמְקָן בְּפִיהֶם: יג וְהָיָה
 בַּיּוֹם הַהוּא תְּהִיָה מְהוּמַת-יְהוָה רַבָּה בָּהֶם
 וְהִחְזִיקוּ אִישׁ יַד רֵעֵהוּ וְעָלְתָה יָדוֹ עַל-
 יַד רֵעֵהוּ: יד וְגַם-יְהוּדָה תִּלָּחֶם בִּירוּשָׁלַם
 וְאַסַּף חֵיל כָּל-הַגּוֹיִם סָבִיב וְהָרַב וּבִסָּף
 וּבְגָדִים לָרַב מְאֹד: טו וְכֵן תְּהִיָה מִנְפַת
 הַסּוּם הַפָּרֹד הַגָּמֹל וְהַחֲמֹז וְכָל-הַבְּהֵמָה
 אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּמַּחֲנוֹת הַהֵמָּה כַּמִּנְפָּה הַזֹּאת:
 טז וְהָיָה כָּל-הַנוֹתָר מִכָּל-הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל-

winepresses. **11.** Never again shall destruction be decreed, and Jerusalem shall dwell secure. **12.** As for those people that warred against Jerusalem, the LORD will smite them with this plague: Their flesh shall rot away while they stand on their feet; their eyes shall rot away in their sockets; and their tongues shall rot away in their mouths. **13.** In that day, a great panic from the LORD shall fall upon them, and everyone shall snatch at the hand of another, and everyone shall raise his hand against everyone else's hand. **14.** Judah shall join the fighting in Jerusalem, and the wealth of all the nations roundabout — vast quantities of gold, silver, and clothing — shall be gathered in. **15.** The same plague shall strike the horses, the mules, the camels, and the asses; the plague shall affect all the animals in those camps. **16.** All who survive of all those nations that came up against Jerusalem

יְרוּשָׁלַם וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת
 לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלָחַג אֶת-חַג הַסִּכּוֹת׃
 י וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא-יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחֹת
 הָאָרֶץ אֶל-יְרוּשָׁלַם לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה
 צְבָאוֹת וְלֹא עָלִיהֶם יִהְיֶה הַגִּזְזִים׃ יח וְאִם-
 מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא-תַעֲלֶה וְלֹא בָאָה וְלֹא
 עָלִיהֶם תִּהְיֶה הַמִּגְפָּה אֲשֶׁר יִגַּף יְהוָה אֶת-
 הַגּוֹזִים אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָחַג אֶת-חַג הַסִּכּוֹת׃
 יט וְזֹאת תִּהְיֶה חַטָּאת מִצְרַיִם וְחַטָּאת כָּל-
 הַגּוֹזִים אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָחַג אֶת-חַג הַסִּכּוֹת׃
 כ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל-מִצְלֹת הַסּוּם קֹדֶשׁ
 לַיהוָה וְהָיָה הַסִּירוֹת בְּבַיִת יְהוָה כַּמִּזְבְּחִים
 לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ כא וְהָיָה כָּל-סִיר בִּירֹשָׁלַם
 וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל-

shall make a pilgrimage year by year to bow low to the King LORD of Hosts and to observe the Feast of Booths. 17. Any of the earth's communities that does not make the pilgrimage to Jerusalem to bow low to the King LORD of Hosts shall receive no rain. 18. However, if the community of Egypt does not make this pilgrimage, it shall not be visited by the same affliction with which the LORD will strike the other nations that do not come up to observe the Feast of Booths. 19. Such shall be the punishment of Egypt and of all other nations that do not come up to observe the Feast of Booths. 20. In that day, even the bells on the horses shall be inscribed "Holy to the LORD." The metal pots in the House of the LORD shall be like the basins before the altar; 21. indeed, every metal pot in Jerusalem and in Judah shall be holy to the LORD of Hosts. And all those who sacrifice

הַזְבַּחִים וְלָקַחוּ מֵהֶם וּבְשָׁלוֹ בָהֶם וְלֹא-יִהְיֶה
בְּנִעְנֵי עוֹד בְּבֵית-יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא:

יום ב' של סוכות

במלכים א' סימן ח'

ח ב וַיִּקְהֵלוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל-אֲשֵׁר
יִשְׂרָאֵל בִּירַח הָאֲתָנִים בַּחֹג הוּא הַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי: ג וַיָּבֹאוּ כָּל זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁאוּ
הַכֹּהֲנִים אֶת-הָאָרוֹן: ד וַיַּעֲלוּ אֶת-אָרוֹן יְהוָה
וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-כָּל-כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר
בָּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם: ה וְהַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וְכָל-עַדֹת יִשְׂרָאֵל הִנּוּ עֹדִים עָלָיו
אֹתוֹ לִפְנֵי הָאָרוֹן מִזְבַּחִים צֵאן וּבָקָר אֲשֶׁר
לֹא-יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מֵרֹב: ו וַיָּבֹאוּ הַכֹּהֲנִים

shall come and take of these to boil [their sacrificial meat] in; in that day there shall be no more traders in the House of the LORD of Hosts.

2ND DAY OF SUKKOT

I KINGS 8:2-21

8 2. All the men of Israel gathered before King Solomon at the Feast, in the month of Ethanim—that is, the seventh month. **3.** When all the elders of Israel had come, the priests lifted the Ark **4.** and carried up the Ark of the LORD. Then the priests and the Levites brought the Tent of Meeting and all the holy vessels that were in the Tent. **5.** Meanwhile, King Solomon and the whole community of Israel, who were assembled with him before the Ark, were sacrificing sheep and oxen in such abundance that they could not be numbered or counted. **6.** The

אֶת-אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה אֶל-מְקוֹמוֹ אֶל-דְּבִיר
הַבַּיִת אֶל-קֹדֶשׁ הַקֹּדָשִׁים אֶל-פֶּתַח פְּנֵי
הַכְּרוּבִים: וְכִי הִכְרוּבִים פָּרְשִׁים בְּנִפְיָם
אֶל-מְקוֹם הָאָרוֹן וַיָּסֹבּוּ הַכְּרוּבִים עַל-הָאָרוֹן
וְעַל-בִּדְיוֹ מִלְמַעְלָה: ח וַיֵּאָרְכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרְאוּ
רְאֵי הַבַּדִּים מִן-הַקֹּדֶשׁ עַל-פְּנֵי הַדְּבִיר
וְלֹא יֵרְאוּ הַחוּצָה וַיְהִי שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
ט אֵין בְּאֲרוֹן לֶכֶת שְׁנַיִל לְחֹזַת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר
הִנִּיחַ שָׁם מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה
עִם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:
י וַיְהִי בְצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן-הַקֹּדֶשׁ וַהֲעֲנֹן מִלֵּא
אֶת-בֵּית יְהוָה: יא וְלֹא-יָכֻלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד
לְשַׁרְת מִפְּנֵי הָעֲנָן כִּי-מִלֵּא כְבוֹד-יְהוָה אֶת-
בֵּית יְהוָה: יב אִן אָמַר שְׁלֵמָה יְהוָה אָמַר

priests brought the Ark of the LORD's Covenant to its place underneath the wings of the cherubim, in the Shrine of the House, in the Holy of Holies; 7. for the cherubim had their wings spread out over the place of the Ark, so that the cherubim shielded the Ark and its poles from above. 8. The poles projected so that the ends of the poles were visible in the sanctuary in front of the Shrine, but they could not be seen outside; and there they remain to this day. 9. There was nothing inside the Ark but the two tablets of stone which Moses placed there at Horeb, when the LORD made [a covenant] with the Israelites after their departure from the land of Egypt. 10. When the priests came out of the sanctuary — for the cloud had filled the House of the LORD 11. and the priests were not able to remain and perform the service because of the cloud, for the Presence of the LORD filled the House of the LORD — 12. then Solomon

לְשֹׁכֵן בְּעֶרְפֹּל׃ יג בָּנָה בְּנִיתִי בַּיִת זָבֹל לָךְ׃
 מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ עוֹלָמִים׃ יד וַיִּסַּב הַפֶּלֶל אֶת-
 פָּנָיו וַיִּבָּרֶךְ אֶת כָּל-קְהֵל יִשְׂרָאֵל וְכָל-קְהֵל
 יִשְׂרָאֵל עֲמָד׃ טו וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֶת דְּוֹד אָבִי וּבִידּוֹ
 מִלֵּא לֵאמֹר׃ טז מִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת-
 עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא-בַחֲרֹתִי בְעִיר
 מִכָּל-עַמֵּי יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת בַּיִת לְהִיזוֹת שְׁמִי
 שָׁם וְאַבְחַר בְּדָוִד לְהִיזוֹת עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃
 יז וַיְהִי עִם-לִבָּב דָּוִד אָבִי לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁם
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ יח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-דָּוִד
 אָבִי יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם-לִבְּךָ לְבָנוֹת בַּיִת
 לְשֵׁמִי הִטִּיבְתָּ כִּי הָיָה עִם-לִבְּךָ׃ יט רַק
 אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם-בְּנֶךָ הֵיטֵיב

declared: “The LORD has chosen to abide in a thick cloud: 13. I have now built for You a stately House, a place where You may dwell forever.” 14. Then, with the whole congregation of Israel standing, the king faced about and blessed the whole congregation of Israel. 15. He said: “Praised be the LORD, the God of Israel, who has fulfilled with deeds the promise He made to my father David. For He said, 16. ‘Ever since I brought My people Israel out of Egypt, I have not chosen a city among all the tribes of Israel for building a House where My name might abide; but I have chosen David to rule My people Israel.’ 17. Now my father David had intended to build a House for the name of the LORD, the God of Israel. 18. But the LORD said to my father David, ‘As regards your intention to build a House for My name, you did right to have that intention. 19. However, you shall not build the House yourself; instead, your son, the issue of

מִחֲלָצִיךָ הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לְשִׁמִּי: כ וַיִּקָּם
יְהוָה אֶת-דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר וְאִתְּכֶם תִּחַת דָּוִד
אָבִי וְאֵשֶׁב | עַל-פְּסָא יִשְׂרָאֵל בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה וְאִבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
כא וְאֲשֵׁם שֵׁם מְקוֹם לְאֲרוֹן אֲשֶׁר-שָׁם בְּרִית
יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם-אֲבוֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאֹ אוֹתָם
מִמִּצְרָיִם מִצְרָיִם:

שבת חול המועד סוכות

ביחזקאל סימן ל"ח, ל"ט

לח יח וְהָיָה | בַּיּוֹם הַהוּא בַּיּוֹם בּוֹא גּוֹג
עַל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יְהוָה תִּפְעַלְהָ
חֲמָתִי בְּאִפָּי: יט וּבִקְנֵאתִי בְּאֵשׁ-עֲבָרְתִי
דִּבַּרְתִּי אִם-לֹא | בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה רַעַשׁ

your loins, shall build the House for My name.’
20. And the LORD has fulfilled the promise that He made: I have succeeded my father David and have ascended the throne of Israel, as the LORD promised. I have built the House for the name of the LORD, the God of Israel;
21. and I have set a place there for the Ark, containing the covenant which the LORD made with our fathers when He brought them out from the land of Egypt.”

SHABBAT CHOL HA-MOED SUKKOT

EZEKIEL 38:18–39:16

38 18. On that day, when Gog sets foot on the soil of Israel — declares the Lord GOD — My raging anger shall flare up. **19.** For I have decreed in My indignation and in My blazing wrath: On that day, a terrible earthquake shall

וְזוֹלָעַל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל: כ וְרַעֲשׂוּ מִפְּנֵי הַגִּי
 הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְחַיַּת הַשָּׂדֶה וְכָל-הַרְמֵשׁ
 הָרֹמֵשׁ עַל-הָאֲדָמָה וְכָל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל-
 פְּנֵי הָאֲדָמָה וְנִהְרְסוּ הַהָרִים וְנִפְּלוּ הַמִּדְרָגוֹת
 וְכָל-חֹמֶה לְאֶרֶץ תִּפּוֹל: כא וְקָרָאתִי עָלָיו
 לְכָל-הָרִי חֲרֹב נֹאֵם אֲדַנֵּי יְהוָה חֲרֹב אֵישׁ
 בְּאֶחָיו תִּהְיֶה: כב וְנִשְׁפַּטְתִּי אֹתוֹ בְּדַבָּר
 וּבְדָם וּנְשָׂם שׁוֹטֵף וְאֲבִי אֶלְנָבִישׁ אֵישׁ
 וְנִפְרִית אֲמַטִּיר עָלָיו וְעַל-אֲנָפָיו וְעַל-עַמִּים
 רַבִּים אֲשֶׁר אֹתוֹ: כג וְהַתְנַהֵּלְתִּי וְהַתְקַדְשֹׁתִי
 וְנֹדַעְתִּי לְעֵינֵי גוֹיִם רַבִּים וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה:
 לט א וְאַתָּה בֶן-אָדָם הִנָּבֵא עַל-גֹּזֵן וְאָמַרְתָּ
 כֹּה אָמַר אֲדַנֵּי יְהוָה הִנָּנִי אֵלֶיךָ גֹּזֵן נִשְׂיֵא
 רֹאשׁ מִן־עַד וְתִבָּל: ד וְשַׁבְּבַתִּיךָ וְנִשְׂאֵתִיךָ

befall the land of Israel. **20.** The fish of the sea, the birds of the sky, the beasts of the field, all creeping things that move on the ground, and every human being on earth shall quake before Me. Mountains shall be overthrown, cliffs shall topple, and every wall shall crumble to the ground. **21.** I will then summon the sword against him throughout My mountains — declares the Lord GOD — and every man's sword shall be turned against his brother. **22.** I will punish him with pestilence and with bloodshed; and I will pour torrential rain, hailstones, and sulfurous fire upon him and his hordes and the many peoples with him. **23.** Thus will I manifest My greatness and My holiness, and make Myself known in the sight of many nations. And they shall know that I am the LORD. **39 1.** And you, O mortal, prophesy against Gog and say: Thus said the Lord GOD: I am going to deal with you, O Gog, chief prince of Meshech and

וְהֵעֵלִיתִיךָ מִיַּרְכְּתֵי צָפוֹן וַהֲבֵאתִיךָ עַל-הָרֵי
יִשְׂרָאֵל: ג וְהִכִּיתִי קִשְׁתְּךָ מִיַּד שׁוֹמְרוֹלֶיךָ
וְחִצֶּיךָ מִיַּד יְמִינְךָ אֶפְיֵל: ד עַל-הָרֵי יִשְׂרָאֵל
תִּפּוֹל אֶתְּךָ וְכָל-אֲנַפֶּיךָ וְעַמִּים אֲנֹשֶׁר אֶתְּךָ
לְעֵיט צִפּוֹר כָּל-כְּנָף וְחֵיט הַשָּׂדֶה נִתְתִּיךָ
לְאֶבְלָה: ה עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל כִּי אֲנִי
דִּבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוָה: ו וְשַׁלַּחְתִּי-אֲנֹשׁ
בְּמִגּוֹן וּבִישְׁבֵי הָאָרֶץ לְבַטַח וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי
יְהוָה: ז וְאֶת-שֵׁם קֹדֶשִׁי אֲזַיֵּעַ בְּתוֹךְ עַמִּי
יִשְׂרָאֵל וְלֹא-אֶחַל אֶת-שֵׁם-קֹדֶשִׁי עוֹד וַיִּדְעוּ
הַגּוֹיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה קְדוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל: ח הִנֵּה
בָּאָה וְנִהְיָתָה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוָה הוּא הַיּוֹם
אֲנֹשֶׁר דִּבַּרְתִּי: ט וַיָּצְאוּ יֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וּבְעָרוֹ וְהַעֲשִׂיקוּ בְּנֵשֶׁק וּמִגַּן וְצָנָה בְּקִנְיַת

Tubal! 2. I will turn you around and drive you on, and I will take you from the far north and lead you toward the mountains of Israel. 3. I will strike your bow from your left hand and I will loosen the arrows from your right hand. 4. You shall fall on the mountains of Israel, you and all your battalions and the peoples who are with you; and I will give you as food to carrion birds of every sort and to the beasts of the field, 5. as you lie in the open field. For I have spoken — declares the Lord GOD. 6. And I will send a fire against Magog and against those who dwell secure in the coastlands. And they shall know that I am the LORD. 7. I will make My holy name known among My people Israel, and never again will I let My holy name be profaned. And the nations shall know that I the LORD am holy in Israel. 8. Ah! It has come, it has happened — declares the Lord GOD: this is that day that I decreed. 9. Then the inhabitants of the cities of Israel will go out and make fires and feed them with the weapons — shields and bucklers,

וּבַחֲצִיִּים וּבַמִּקֵּל יָד וּבְרֹמַח וּבַעֲרוֹ בָּהֶם אֵשׁ
 יִשְׂבַּע שָׁנִים: י וְלֹא-יִשְׂאוּ עֲצִים מִן-הַשָּׂדֶה
 וְלֹא יִחַטְּבוּ מִן-הַיַּעָרִים כִּי בַנֶּשֶׁק יִבְעֲרוּ-אֵשׁ
 וַיִּשְׁלְלוּ אֶת-שָׂלְלֵיהֶם וּבָזְזוּ אֶת-בְּזוּיָהֶם נֹאֵם
 אֲדֹנָי יְהוִה: יא וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא אֲתַן לְגֹזֵא
 מִקּוֹם-שָׁם קֶבֶר בְּיִשְׂרָאֵל גַּי הָעֵבְרִים קִדְמַת
 הַיָּם וְחִסְמַת הִיא אֶת-הָעֵבְרִים וְקָבְרוּ שָׁם
 אֶת-גֹּזֵא וְאֶת-כָּל-הַמִּזְנֶה וְקָרְאוּ גַּי הַמִּזֶּן
 גֹּזֵא: יב וְקָבְרוּם בַּיַּת יִשְׂרָאֵל לְמַעַן טַהַר
 אֶת-הָאָרֶץ שִׁבְעָה חֳדָשִׁים: יג וְקָבְרוּ כָּל-עַם
 הָאָרֶץ וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם יוֹם הַכְּבֹדִי נֹאֵם אֲדֹנָי
 יְהוִה: יד וְאֲנִשִּׁי תָמִיד יְבִדִּילוּ עֵבְרִים בְּאָרֶץ
 מִקְבָּרִים אֶת-הָעֵבְרִים אֶת-הַנּוֹתָרִים עַל-
 פְּנֵי הָאָרֶץ לְטַהֲרָהּ מִקִּצָּה שִׁבְעָה חֳדָשִׁים

bows and arrows, clubs and spears; they shall use them as fuel for seven years. **10.** They will not gather firewood in the fields or cut any in the forest, but will use the weapons as fuel for their fires. They will despoil those who despoil them and plunder those who plunder them — declares the Lord GOD. **11.** On that day I will assign to Gog a burial site there in Israel — the Valley of the Travelers, east of the Sea. It shall block the path of travelers, for there Gog and all his multitudes will be buried. It shall be called the Valley of Gog's Multitude. **12.** The House of Israel shall spend seven months burying them, in order to cleanse the land; **13.** all the people of the land shall bury them. The day I manifest My glory shall bring renown to them — declares the Lord GOD. **14.** And they shall appoint men to serve permanently, to traverse the land and bury any invaders who remain above ground, in order to cleanse it. The search shall go on for a

יִחַקְרוּ: טו וְעָבְרוּ הָעֲבָרִים בְּאֶרֶץ וְרָאָה
 עֲצָם אָדָם וּבָנָה אֶצְלוֹ צִיּוֹן עַד קָבְרוּ אֹתוֹ
 הַמִּקְבָּרִים אֶל-צִיָּא הַמּוֹן גּוֹג: טז וְגַם לְשֵׁם-עֵיר
 הַמוֹנָה וּמָהְרוּ הָאָרֶץ:

שמיני עצרת

במלכים א' סימן ח'

ח נד וַיְהִי | בְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לְהַתְּפִיל אֶל-יְהוָה
 אֵת כָּל-הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת קָם מִלְּפָנַי
 מִזִּבְחַ יְהוָה מִבְּרַעַע עַל-בְּרָכָיו וּבִפְיוֹ פָּרְשׂוֹת
 הַשָּׁמַיִם: נה וַיַּעֲמֹד וַיְבָרֵךְ אֵת כָּל-קְהַל
 יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר: נו בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
 נַתַּן מִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר
 לְאֶ-נְפֹל דְּבַר אֶחָד מִכֹּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר

period of seven months. **15.** As those who traverse the country make their rounds, any one of them who sees a human bone shall erect a marker beside it, until the buriers have interred them in the Valley of Gog's Multitude. **16.** There shall also be a city named Multitude. And thus the land shall be cleansed.

SHEMINI ATZERET

I KINGS 8:54–66

Some Communities Add: I KINGS 9:1

8 54. When Solomon finished offering to the LORD all this prayer and supplication, he rose from where he had been kneeling, in front of the altar of the LORD, his hands spread out toward heaven. **55.** He stood, and in a loud

וְדַבֵּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ: נֹי יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם-אַבְתָּיִנוּ אֶל-יַעֲזֹבָנוּ
 וְאֶל-יִטְשָׁנוּ: נַח לְהַטּוֹת לְבָבָנוּ אֵלָיו לְלַבֵּת
 בְּכָל-דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו
 אֲשֶׁר צִוָּה אֶת-אַבְוֹתָיִנוּ: נַט וַיְהִי: דְּבַר־י אֱלֹהִים
 אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לְפָנָי יְהוָה קִרְבִּים אֶל-יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת | מִשְׁפָּט עַבְדּוֹ
 וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ: ם לְמַעַן
 דַּעַת כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
 אֵין עֹד: סא וְהָיָה לְבַבְכֶם שָׁלֵם עִם יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ לְלַבֵּת בְּחֻקָּיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו כַּיּוֹם
 הַזֶּה: סב וְהַמֶּלֶךְ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ זִבְחִים זָבַח
 לְפָנָי יְהוָה: סג וַיִּזְבַּח שְׁלֵמָה אֵת זָבַח הַשְּׁלָמִים
 אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה בְּקָר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֵלֶף

voice blessed the whole congregation of Israel: 56. “Praised be the LORD who has granted a haven to His people Israel, just as He promised; not a single word has failed of all the gracious promises that He made through His servant Moses. 57. May the LORD our God be with us, as He was with our fathers. May He never abandon or forsake us. 58. May He incline our hearts to Him, that we may walk in all His ways and keep the commandments, the laws, and the rules, which He enjoined upon our fathers. 59. And may these words of mine, which I have offered in supplication before the LORD, be close to the LORD our God day and night, that He may provide for His servant and for His people Israel, according to each day’s need — 60. to the end that all the people of the earth may know that the LORD alone is God, there is no other. 61. And may you be wholehearted with the LORD our God, to walk in His ways and keep His commandments, even as now.” 62. The king and all Israel with him offered sacrifices before the LORD. 63. Solomon offered

וּצְאֹן מֵאֵה וְעִשְׂרִים אֶלֶף וַיַּחֲנֹכוּ אֶת-בַּיִת
יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: סוּ בַיּוֹם הַהוּא
קָדַשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת-תּוֹךְ הַחֲצֵר אֲשֶׁר לְפָנָי בַּיִת-
יְהוָה כִּי-עָשָׂה שָׁם אֶת-הָעֹלָה וְאֶת-הַמִּנְחָה
וְאֶת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי-מִזְבַּח הִנְחִישׁתָּ אֲשֶׁר
לְפָנָי יְהוָה קָטֹן מִהַכִּיל אֶת-הָעֹלָה וְאֶת-
הַמִּנְחָה וְאֶת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים: סוּ וַיַּעַשׂ שְׁלָמָה
בָּעֵת-הַהִיא | אֶת-הַחֹג וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהָל
גָּדוֹל מְלִבּוֹא חֲמַת | עַד-נִחַל מִצְרַיִם לְפָנָי
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שָׁבַעַת יָמִים וְשָׁבַעַת יָמִים
אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם: סוּ בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שָׁלַח
אֶת-הַעֵם וַיִּבְרְכוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיִּלְכוּ לְאַהֲלֵיהֶם
שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: (ברוב קהלות

22,000 oxen and 120,000 sheep as sacrifices of well-being to the LORD. Thus the king and all the Israelites dedicated the House of the LORD. 64. That day the king consecrated the center of the court that was in front of the House of the LORD. For it was there that he presented the burnt offerings, the meal offerings, and the fat parts of the offerings of well-being, because the bronze altar that was before the LORD was too small to hold the burnt offerings, the meal offerings, and the fat parts of the offerings of well-being. 65. So Solomon and all Israel with him — a great assemblage, [coming] from Lebo-hamath to the Wadi of Egypt — observed the Feast at that time before the LORD our God, seven days and again seven days, fourteen days in all. 66. On the eighth day he let the people go. They bade the king good-bye and went to their homes, joyful and glad of heart over all the goodness that the LORD had shown to His servant David and His people Israel.

מוסיפים) ט א וַיְהִי כְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לְבַנּוֹת אֶת-
בַּיִת-יְהוָה וְאֶת-בַּיִת הַמִּלֹּךְ וְאֶת כָּל-חֲשֵׁק
שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת:

שמחת תורה

ביהושע סימן א'

א א וַיְהִי אַחֲרַי מוֹת מִיֶּשֶׁה עֶבֶד יְהוָה
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוּן מִיֶּשֶׁה מִיֶּשֶׁה
לֵאמֹר: ב מִיֶּשֶׁה עֶבְדִּי מִתּוֹ וְעַתָּה קוּם עֲבֹר
אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אַתָּה וְכָל-הָעָם הַזֶּה אֶל-
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָהֶם לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
ג כָּל-מְקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ בְּרַגְלֶיךָ בּוֹ לָכֶם
נְתַתֶּיזוּ בְּאֲשֶׁר הִבַּרְתִּי אֶל-מִיֶּשֶׁה: ד מִהַמֶּדְבָּר
וְהַלְבַּנוֹן הַזֶּה וְעַד-הַנְּהָר הַגָּדוֹל נְהַר-פָּרָת

9 1. When Solomon had finished building the House of the LORD and the royal palace and everything that Solomon had set his heart on constructing.

SIMCHAT TORAH

JOSHUA 1:1-18

1 1. After the death of Moses the servant of the LORD, the LORD said to Joshua son of Nun, Moses' attendant: 2. "My servant Moses is dead. Prepare to cross the Jordan, together with all this people, into the land that I am giving to the Israelites. 3. Every spot on which your foot treads I give to you, as I promised Moses. 4. Your territory shall extend from the wilderness and the Lebanon to the Great River, the River Euphrates [on the

כֹּל אֶרֶץ הַחַתִּים וְעַד-הַיָּם הַגָּדוֹל מִבּוֹא
 הַשָּׁמֶשׁ יִהְיֶה גְבוּלְכֶם׃ ה לֹא-יִתְיַצֵּב אִישׁ
 לְפָנֶיךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם-מִנְשֵׁה
 אֶהְיֶה עִמָּךְ לֹא אֲרַפֶּךָ וְלֹא אֶעֱזָבְךָ׃ ו חֹזֵק
 וַיֵּמֶן כִּי אֲתָה תִנְחִיל אֶת-הָעַם הַזֶּה אֶת-
 הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבוֹתְכֶם לָתֵת לָהֶם׃
 ו רַק חֹזֵק וַיֵּמֶן מְאֹד לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל-
 הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּךְ מִנְשֵׁה עַבְדֵי אֵל-תְּסוּר
 מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאל לְמַעַן תִּשְׁכַּח לְכֹל
 אֲשֶׁר תִּלְוֶה׃ ח לֹא-יִמּוֹשׁ סֹפֵר הַתּוֹרָה הַזֶּה
 מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר
 לַעֲשׂוֹת כְּכֹל-הַפְּתוּב בּוֹ כִּי-אֲנִי תִצְלִיחַ אֶת-
 דְּרָכֶךָ וְאֲנִי תִשְׁכַּח לְטֹב הַלְוָא צְוִיתִיךָ חֹזֵק
 וַיֵּמֶן אֶל-תַּעֲרֹץ וְאֶל-תַּחַת כִּי עִמָּךְ יִהְיֶה

east] — the whole Hittite country — and up to the Mediterranean Sea on the west. 5. No one shall be able to resist you as long as you live. As I was with Moses, so I will be with you; I will not fail you or forsake you. 6. “Be strong and resolute, for you shall apportion to this people the land that I swore to their fathers to assign to them. 7. But you must be very strong and resolute to observe faithfully all the Teaching that My servant Moses enjoined upon you. Do not deviate from it to the right or to the left, that you may be successful wherever you go. 8. Let not this Book of the Teaching cease from your lips, but recite it day and night, so that you may observe faithfully all that is written in it. Only then will you prosper in your undertakings and only then will you be successful. 9. I charge you: Be strong and resolute; do not be terrified or dismayed, for the LORD your God

אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תִּלְוֶהָ: (כאן מסיימין הספרדים)
 וַיֵּצֵאוּ יְהוָה אֶת־שֹׁטְרֵי הָעָם לֵאמֹר:
 יֵאָבְדוּ | בְּקֶרֶב הַמִּחָנֶּה וְצִוּוּ אֶת־הָעָם
 לֵאמֹר הִכִּינוּ לָכֶם צִדָּה לִי בְּעוֹד | שְׁלֹשֶׁת
 יָמִים אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה לָבוֹא
 לְרֵשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן
 לָכֶם לְרֵשֶׁתָּהּ: יָד וְלָאוּבְנֵי וְלַנָּדִי וְלַחֲצִי
 שֵׁבֶט הַמְּנַשֶּׁה אָמַר יְהוָה לֵאמֹר: יֵג זְכוֹר
 אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם מִשָּׁה עֲבָד־
 יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִנִּיחַ לָכֶם וְנָתַן
 לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת: יָד נְשִׂיכֶם טַפְּכֶם
 וּמְקַנֵּיכֶם יֵשְׁבוּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מִשָּׁה
 בְּעֲבֹר הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם תִּעֲבְרוּ חֲמִשִּׁים לְפָנַי
 אֲחֵיכֶם כָּל גְּבוּרֵי הַחֵיל וְעִזְרֹתֶם אֹתָם: טו עֵד

is with you wherever you go.” 10. Joshua thereupon gave orders to the officials of the people: 11. “Go through the camp and charge the people thus: Get provisions ready, for in three days’ time you are to cross the Jordan, in order to enter and possess the land that the LORD your God is giving you as a possession.” 12. Then Joshua said to the Reubenites, the Gadites, and the half-tribe of Manasseh, 13. “Remember what Moses the servant of the LORD enjoined upon you, when he said: ‘The LORD your God is granting you a haven; He has assigned this territory to you.’ 14. Let your wives, children, and livestock remain in the land that Moses assigned to you on this side of the Jordan; but every one of your fighting men shall go across armed in the van of your kinsmen. And you shall assist them 15. until the LORD has given your kins-

אֲשֶׁר-יָנִיחַ יְהוָה | לְאַחֵיכֶם כָּכֶם וַיִּרְשׁוּ גַם-
 הָמָּה אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן
 לָהֶם וּשְׁבַתְּם לְאָרֶץ יְרֻשַׁתְּכֶם וַיִּרְשַׁתֶּם אוֹתָהּ
 אֲשֶׁר | נָתַן לָכֶם מִנְּשֵׂה עֶבֶד יְהוָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 מִזֶּרֶח הַשָּׁמֶשׁ: מִי וַיַּעֲזֹבוּ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר כֹּל
 אֲשֶׁר-צִוִּיתָנוּ נַעֲשֶׂה וְאֵל-כָּל-אֲשֶׁר תִּשְׁלַחֵנוּ
 נִלְדָּ: " כָּל אֲשֶׁר-שָׁמַעְנוּ אֶל-מִנְּשֵׂה בֵּן
 נִשְׁמַע אֵלָיִךָ רַק יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֲמֹךָ
 בְּאֲשֶׁר הָיָה עִם-מִנְּשֵׂה: יח כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-
 יִמְרָה אֶת-פִּיךָ וְלֹא-יִשְׁמַע אֶת-דְּבָרֶיךָ לְכֹל
 אֲשֶׁר-תִּצְוֶנוּ יוֹמָת רַק חֲזֹק וְאַמִּץ:

men a haven, such as you have, and they too have gained possession of the land that the LORD your God has assigned to them. Then you may return to the land on the east side of the Jordan, which Moses the servant of the LORD assigned to you as your possession, and you may possess it.” 16. They answered Joshua, “We will do everything you have commanded us and we will go wherever you send us. 17. We will obey you just as we obeyed Moses; let but the LORD your God be with you as He was with Moses! 18. Any man who flouts your commands and does not obey every order you give him shall be put to death. Only be strong and resolute!”

שבת ראשונה של חנוכה

בזכריה סימן ב', ג', ד'

ב יד רָנִי וְשִׂמְחֵי בַת-צִיּוֹן כִּי הִנְנִי-בָא וְשִׁכְנֵתִי
בְּתוֹכְךָ נְאֻם-יְהוָה: טו וְנִלְוֹוּ גוֹיִם רַבִּים אֵל-
יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעָם וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכְךָ
וְיָדַעְתָּ כִּי-יְהוָה צְבָאוֹת שָׁלַחֲנִי אֵלֶיךָ: טז וְנִחַל
יְהוָה אֶת-יְהוּדָה חֶלְקוֹ עַל אֲדַמַּת הַקֹּדֶשׁ
וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם: יז הִם כָּל-בָּשָׂר מִפְּנֵי
יְהוָה כִּי נִעְזָר מִמַּעֲזוֹן קֹדֶשׁוֹ: ג א וַיִּרְאֵנִי
אֶת-יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מַלְאָךְ
יְהוָה וְהַשָּׁטָן עֹמֵד עַל-יְמִינֹו לְשַׁטְנוֹ: ב וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן יִנְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׁטָן וַיִּנְעַר
יְהוָה בְּךָ הַבַּיִת בִּירוּשָׁלַם הֲלֹא זֶה אֵוֹד
מִצָּר מֵאֲשׁ: ג וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבִישׁ בְּגָדִים

FIRST SHABBAT CHANUKAH

ZECHARIAH 2:14–4:7

2 14. Shout for joy, Fair Zion! For lo, I come; and I will dwell in your midst—declares the LORD. **15.** In that day many nations will attach themselves to the LORD and become His people, and He will dwell in your midst. Then you will know that I was sent to you by the LORD of Hosts. **16.** The LORD will take Judah to Himself as His portion in the Holy Land, and He will choose Jerusalem once more. **17.** Be silent, all flesh, before the LORD! For He is roused from His holy habitation. **3 1.** He further showed me Joshua, the high priest, standing before the angel of the LORD, and the Accuser standing at his right to accuse him. **2.** But [the angel of] the LORD said to the Accuser, “The LORD rebuke you, O Accuser; may the LORD who has chosen Jerusalem rebuke you! For this is a brand plucked from the fire.” **3.** Now Joshua was

צוֹאִים וְעֹמְדִים לְפָנַי הַמְּלֹאֲךָ: ד וַיַּעַן וַיֹּאמֶר
 אֶל-הָעֹמְדִים לְפָנָיו לֵאמֹר הֲסִירוּ הַבְּגָדִים
 הַצֵּאִים מֵעַלָּיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה הֵעֵבַרְתִּי
 מֵעַלְיָךְ עֲזֹנְךָ וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶתְךָ מִחִלְצוֹתַי: ה וַאֲמַר
 יִשְׂרָאֵל צְנִיף טָהוֹר עַל-רֹאשׁוֹ וַיִּשְׂיֵמוּ הַצְּנִיף
 הַטָּהוֹר עַל-רֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשְׁהוּ בְּגָדִים וּמִלְאָךְ
 יְהוָה עֹמְדִים: ו וַיַּעַד מִלְאָךְ יְהוָה בְּיְהוֹשֻׁעַ
 לֵאמֹר: ז כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי-בְּרָכָי
 תִּלְךָ וְאַם אֶת-מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמֹר וְגַם-אֶתְהָ
 תְּדַיֵּן אֶת-בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת-חֻצְרֵי וְנִתְתִּי
 לְךָ מִהַלְכִים בֵּין הָעֹמְדִים הָאֵלֶּה: ח שָׁמַע-נָא
 יְהוֹשֻׁעַ | הִפְתִּין הַגָּדוֹל אֶתְהָ וַרְעִיף הַיִּשְׁבָּיִם
 לְפָנָי כִּי-אֲנִשִּׁי מוֹפֵת הִקָּמָה כִּי-הִנְנִי מִבֵּיא
 אֶת-עֲבָדַי צָמָח: ט כִּי | הִנֵּה הָאֲבָן אֲשֶׁר

clothed in filthy garments when he stood before the angel. 4. The latter spoke up and said to his attendants, "Take the filthy garments off him!" And he said to him, "See, I have removed your guilt from you, and you shall be clothed in [priestly] robes." 5. Then he gave the order, "Let a pure diadem be placed on his head." And they placed the pure diadem on his head and clothed him in [priestly] garments, as the angel of the LORD stood by. 6. And the angel of the LORD charged Joshua as follows: 7. "Thus said the LORD of Hosts: If you walk in My paths and keep My charge, you in turn will rule My House and guard My courts, and I will permit you to move about among these attendants. 8. Hearken well, O High Priest Joshua, you and your fellow priests sitting before you! For those men are a sign that I am going to bring My servant the Branch. 9. For mark well this

נָתַתִּי לְפָנַי יְהוֹשִׁיעַ עַל-אֲבֹן אַחַת שְׁבַע
 עֵינַיִם הִנְנִי מִפְתַּח פְּתִיחָה נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת
 וּמִשְׁתֵּי אֶת-עֵזֶן הָאָרֶץ הִיא בַּיּוֹם אֶחָד:
 בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ אִישׁ
 לְרֵעֵהוּ אֶל-תַּחַת גִּבּוֹן וְאֶל-תַּחַת תְּאֵנָה: ד
 וַיָּשֶׁב הַמַּלְאָךְ הַדְּבָר בְּיַד יְעִיֵּלִנִי כְּאִישׁ
 אֲשֶׁר-יַעֲזֹר מִשְׁנָתוֹ: ה וַיֹּאמֶר אֵלַי מָה אַתָּה
 רֹאֶה וְאָמַר וַיֹּאמֶר כְּתִיב רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת
 זָהָב כֶּלֶה וְגִלְגָּלָה עַל-רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה נֵרֹתֶיהָ
 עָלֶיהָ שְׁבַע וְשִׁבְעָה מוֹצְקוֹת לְנֵרוֹת אֲשֶׁר
 עַל-רֹאשָׁהּ: ו וְשֵׁנַיִם זֵיתִים עָלֶיהָ אֶחָד מִיָּמִין
 הַגִּלְגָּלָה וְאֶחָד עַל-שְׂמֹאלָהּ: ז וְאֵעַן וְאָמַר
 אֶל-הַמַּלְאָךְ הַדְּבָר בְּיַד לְאֹמֶר מָה-אֵלָה אֲדֹנָי:
 ח וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ הַדְּבָר בְּיַד יְעִיֵּלִנִי הֲלוֹא

stone which I place before Joshua, a single stone with seven eyes. I will execute its engraving—declares the LORD of Hosts—and I will remove that country's guilt in a single day. 10. In that day—declares the LORD of Hosts—you will be inviting each other to the shade of vines and fig trees.” 4 1. The angel who talked with me came back and woke me as a man is awakened from sleep. 2. He said to me, “What do you see?” And I answered, “I see a lampstand all of gold, with a bowl above it. The lamps on it are seven in number, and the lamps above it have seven pipes, 3. and by it are two olive trees, one on the right of the bowl and one on its left.” 4. I, in turn, asked the angel who talked with me, “What do those things mean, my lord?” 5. “Do you not know what those things mean?” asked the angel who talked with me; and I said, “No, my lord.”

יִדְבַעַת מָה־הַמָּה אֵלֶּה וְאָמַר לֹא אֲדַנִּי: וַיַּעַן
 וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דְבַר־יְהוָה אֶל־זֶרְבָבֶל
 לֵאמֹר לֹא בְחַיִל וְלֹא בְכֹחַ כִּי אִם־בְּרוּחִי אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת: וּמִי־אַתָּה הָר־הַנְּדוּל לְפָנַי
 זֶרְבָבֶל לְמִישֹׁר וְהוֹצִיא אֶת־הָאֲבָן הָרֹאשׁוֹנָה
 תִּישְׂאוֹת יָנֹן | יָנֹן לָהּ:

שבת שניה של חנוכה

במלכים א' סימן ז'

ז מ וַיַּעַשׂ חִירוֹם אֶת־הַכִּיּוֹת וְאֶת־הַיַּעֲנִים
 וְאֶת־הַמְּזֻרְקוֹת וַיִּבֶל חִירוֹם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
 הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשְׂהָ לְמֶלֶךְ: שְׁלֹמֹה בֵּית
 יְהוָה: מֵא עַמּוּדִים שְׁנַיִם וְגִלְת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר־
 עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שְׁתֵּי־ם וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתֵּי־ם

6. Then he explained to me as follows: “This is the word of the LORD to Zerubbabel: Not by might, nor by power, but by My spirit — said the LORD of Hosts. 7. Whoever you are, O great mountain in the path of Zerubbabel, turn into level ground! For he shall produce that excellent stone; it shall be greeted with shouts of ‘Beautiful! Beautiful!’”

SECOND SHABBAT CHANUKAH

I KINGS 7:40–50

7 40. Hiram also made the lavers, the scrapers, and the sprinkling bowls. So Hiram finished all the work that he had been doing for King Solomon on the House of the LORD: 41. the two columns, the two globes of the

לְכַסּוֹת אֶת-נְשֵׂי גִלּוֹת הַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר עַל-
 רֹאשׁ הָעַמּוּדִים; מִבְּ וְאֶת-הַרְמְנִים אֲרַבְעַ
 מֵאוֹת לְנִשְׂתֵי הַשְּׂבָכוֹת שְׁנַי-טוֹרִים רְמְנִים
 לְשִׁבְכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת-נְשֵׂי גִלּוֹת
 הַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָעַמּוּדִים; מִבְּ וְאֶת-
 הַמְּכַנּוֹת עֲשֶׂה וְאֶת-הַכִּירֹת עֲשֶׂה עַל-
 הַמְּכַנּוֹת; מִדְּ וְאֶת-הַיָּם הָאֶחָד וְאֶת-הַבְּקָר
 שְׁנַיִם-עֶשְׂרֵת תַּחַת הַיָּם; מִה וְאֶת-הַסִּירֹת
 וְאֶת-הַיָּעִים וְאֶת-הַמְּזֻרְקוֹת וְאֶת כָּל-הַכֵּלִים
 הָאֵלֶּה הָאֵלֶּה כְּתִיב אֲשֶׁר עָשָׂה חִירָם לְמֶלֶךְ
 שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת מְמֹרָט; מִזְּ בְּכַבֵּד
 הִירְדֵן יִצְקֶם הַמֶּלֶךְ בְּמַעְבָּה הָאֲדָמָה בֵּין
 סְכוֹת וּבֵין צָרְתָן; מִזְּ וַיִּנַּח שְׁלֹמֹה אֶת-כָּל-
 הַכֵּלִים מְרֹב מְאֹד מְאֹד לֹא נִחְקָר מִשְׁקַל

capitals upon the columns; and the two pieces of network to cover the two globes of the capitals upon the columns; 42. the four hundred pomegranates for the two pieces of network, two rows of pomegranates for each network, to cover the two globes of the capitals upon the columns; 43. the ten stands and the ten lavers upon the stands; 44. the one tank with the twelve oxen underneath the tank; 45. the pails, the scrapers, and the sprinkling bowls. All those vessels in the House of the LORD that Hiram made for King Solomon were of burnished bronze. 46. The king had them cast in earthen molds, in the plain of the Jordan between Succoth and Zarethan. 47. Solomon left all the vessels [unweighed] because of their very great quantity; the weight of the bronze was not reckoned.

הַנְּחֹשֶׁת׃ מִחַ וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל-הַכֵּלִים
 אֲשֶׁר בַּיִת יְהוָה אֶת מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת-הַשְּׁלֶחָן
 אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים וְזָהָב׃ מִטַּ וְאֶת-הַמְנֹרֹת
 חָמֵשׁ מִיָּמִין וְחָמֵשׁ מִשְּׂמָאל לְפָנֵי הַדְּבִיר
 וְזָהָב סָגוּר וְהַפָּרַח וְהַנֵּרֹת וְהַמְּלָקָחִים וְזָהָב׃
 נ וְהַסְּפֹת וְהַמְּזֻמָּרוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַכַּפֹּת
 וְהַמַּחֲתוֹת וְזָהָב סָגוּר וְהַפֹּתוֹת לְדֹלְתוֹתֶי
 הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ לְדֹלְתֵי הַבַּיִת
 לְהִיכָל וְזָהָב׃

48. And Solomon made all the furnishings that were in the House of the LORD: the altar, of gold; the table for the bread of display, of gold; 49. the lampstands—five on the right side and five on the left—in front of the Shrine, of solid gold; and the petals, lamps, and tongs, of gold; 50. the basins, snuffers, sprinkling bowls, ladles, and fire pans, of solid gold; and the hinge sockets for the doors of the innermost part of the House, the Holy of Holies, and for the doors of the Great Hall of the House, of gold.

שקלים

במלכים ב' סימן י"א, י"ב
 למפטיר קוראים מתחלת פ' כי תשא
 עד „לכפר על נפשתיכם“

כאן מתחילים הספרדים י"א י" וַיְבָרֵךְ יְהוָה יְדָע
 אֶת-הַבְּרִית בֵּין יְהוָה וּבֵין הַמַּלְאָךְ וּבֵין הָעָם
 לְהַיּוֹת לְעַם לַיהוָה וּבֵין הַמַּלְאָךְ וּבֵין הָעָם׃
 יח וַיָּבֹאוּ כָּל-עַם הָאָרֶץ בֵּית-הַבַּעַל וַיִּתְּצוּהוּ׃
 אֶת-מִזְבְּחֹתָיו וְאֶת-צִלְמֵי שִׁבְרֹו הַיֵּטֵב וְאֶת
 מִתְּנֵי פִתְּוֹ הַבַּעַל הָרְגֹו לְפָנֵי הַמִּזְבְּחוֹת וַיִּשְׂם
 הַכֹּהֵן פְּקֻדֹת עַל-בֵּית יְהוָה׃ יט וַיִּקַּח אֶת-
 עֲרֵי הַמֵּאֹת וְאֶת-הַכָּרִי וְאֶת-הָרְצִים וְאֶת |
 כָּל-עַם הָאָרֶץ וַיִּרְיֵדוּ אֶת-הַמַּלְאָךְ מִבֵּית
 יְהוָה וַיָּבֹאוּ הָרֶדֶד-שֶׁעַר הָרְצִים בֵּית הַמַּלְאָךְ׃

PARSHAT SHEKALIM

II KINGS 11:17–12:17

***[Sephardim Begin Here]* 11 17. And Jehoiada solemnized the covenant between the LORD, on the one hand, and the king and the people, on the other—as well as between the king and the people—that they should be the people of the LORD. 18. Thereupon all the people of the land went to the temple of Baal. They tore it down and smashed its altars and images to bits, and they slew Mattan, the priest of Baal, in front of the altars. [Jehoiada] the priest then placed guards over the House of the LORD. 19. He took the chiefs of hundreds, the Carites, the guards, and all the people of the land, and they escorted the king from the House of the LORD into the royal palace by the gate of the**

וַיָּשָׁב עַל-כִּסֵּא הַמְּלָכִים: כ וַיִּשְׁמַח כָּל-עַם-
הָאָרֶץ וְהַעִיר שָׁקֵטָה וְאֶת-עֵת לְיָהוּ הַמִּיתוֹ
בַּחֶרֶב בֵּית הַמֶּלֶךְ מֶלֶךְ כְּתִיב: (כאן מתחילים
האשכנזים) יב א בֶּן-שִׁבְעֵי שָׁנִים יְהוֹאָשׁ
בְּמֶלְכוֹ: ב בַּשָּׁנָה-שִׁבְעֵי לַיהוָה מָלַךְ יְהוֹאָשׁ
וְאֶרְבָּעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ
צִבְיָה מִבְּאֵר שִׁבְעֵי: ג וַיַּעַשׂ יְהוֹאָשׁ הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל-יָמָיו אֲשֶׁר הוֹדָהוּ יְהוָה
הַכֹּהֵן: ד בַּק הַבָּמֹת לֹא-סָרוּ עוֹד הָעַם
מִזִּבְחֵי וּמִקְטָרִים בַּבָּמֹת: ה וַיֹּאמֶר יְהוֹאָשׁ
אֶל-הַכֹּהֲנִים כֹּל כֶּסֶף הַקֶּדָשִׁים אֲשֶׁר יוֹבֵא
בֵּית-יְהוָה כֶּסֶף עֹזֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת
עָרְפוֹ כָּל-כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לֵב-אִישׁ
לְהָבִיא בֵּית יְהוָה: ו יִקְחוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים אִישׁ

guards. And he ascended the royal throne. 20. All the people of the land rejoiced, and the city was quiet. As for Athaliah, she had been put to the sword in the royal palace. *[Ashkenazim Begin Here]* **12** 1. Jehoash was seven years old when he became king. 2. Jehoash began his reign in the seventh year of Jehu, and he reigned in Jerusalem forty years. His mother's name was Zibiah of Beersheba. 3. All his days Jehoash did what was pleasing to the LORD, as the priest Jehoiada instructed him. 4. The shrines, however, were not removed; the people continued to sacrifice and offer at the shrines. 5. Jehoash said to the priests, "All the money, current money, brought into the House of the LORD as sacred donations — any money a man may pay as the money equivalent of persons, or any other money that a man may be minded to bring to the House of the LORD — 6. let the priests receive it; each from his benefactor; they, in

מֵאֵת מִכָּרוֹ וְהֵם יַחֲזִקוּ אֶת-בְּדֶק הַבַּיִת לְכֹל
אֲשֶׁר-יִמָּצֵא שָׁם בְּדֶק: וַיְהִי בַשָּׁנָה עֶשְׂרִים
וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לֹא-חֲזָקוּ הַכֹּהֲנִים
אֶת-בְּדֶק הַבַּיִת: ה וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ
לְיְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וְלַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִדָּוֶעַ
אֵינְכֶם מִחֲזִקִים אֶת-בְּדֶק הַבַּיִת וְעַתָּה אֵל-
תִּקְחוּ-כֶסֶף מֵאֵת מִכְּרֵיכֶם כִּי-לְבֶדֶק הַבַּיִת
תִּתְּנֶהוּ: ט וַיֵּאתוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קַחַת-כֶּסֶף
מֵאֵת הָעָם וּלְבִלְתִּי חֲזֹק אֶת-בְּדֶק הַבַּיִת:
י וַיִּקָּח יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֲרוֹן אֶחָד וַיִּקַּב
חֹר בְּדִלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ מִיָּמִין
בְּיָמִין כְּתִיב בְּבוֹא-אִישׁ בֵּית יְהוָה וְנָתַנוּ-שָׁמָּה
הַכֹּהֲנִים שְׁמֵרֵי הַסֶּף אֶת-כָּל-הַכֶּסֶף הַמִּזְבֵּחַ
בֵּית-יְהוָה: יא וַיְהִי כִּרְאוֹתָם כִּי-רַב הַכֶּסֶף

turn, shall make repairs on the House, whatever damage may be found.” 7. But in the twenty-third year of King Jehoash, [it was found that] the priests had not made the repairs on the House. 8. So King Jehoash summoned the priest Jehoiada and the other priests and said to them, “Why have you not kept the House in repair? Now do not accept money from your benefactors any more, but have it donated for the repair of the House.” 9. The priests agreed that they would neither accept money from the people nor make repairs on the House. 10. And the priest Jehoiada took a chest and bored a hole in its lid. He placed it at the right side of the altar as one entered the House of the LORD, and the priestly guards of the threshold deposited there all the money that was brought into the House of the LORD. 11. Whenever they saw that there was much money in the chest, the

בְּאַרְזֵן וַיַּעַל סִפֵּר הַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיֵּצְרוּ
וַיִּמְנוּ אֶת-הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית-יְהוָה׃ יב וְנָתְנוּ
אֶת-הַכֶּסֶף הַמִּתְכֹּן עַל-יַד עֲשֵׂי הַמִּלְאָכָה
הַמִּפְקָדִים הַפְּקָדִים כְּתִיב בְּיַת יְהוָה וַיֹּצִיאֵהוּ
לְחָרְשֵׁי הָעֵץ וְלַבָּנִים הָעֹשִׂים בְּיַת יְהוָה׃
יג וְלַגִּדָּרִים וְלַחֲצַבֵי הָאֶבֶן וְלַקְּנוֹת עֹצִים
וְאֶבְנֵי מַחְצֵב לְחֹזֶק אֶת-בֵּדֶק בְּיַת-יְהוָה
וְלְכֹל אֲשֶׁר-יֵצֵא עַל-הַבַּיִת לְחֹזְקָה׃ יד אֲךֹ
לֹא יַעֲשֶׂה בְיַת יְהוָה סִפּוֹת פְּסָף מִזְמָרוֹת
מִזְרָקוֹת חֲצֻצְרוֹת כָּל-כְּלֵי זָהָב וְכְלֵי-כֶסֶף
מִן-הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בְיַת-יְהוָה׃ טו כִּי-לְעֲשֵׂי
הַמִּלְאָכָה יִתְּנֵהוּ וְחֹזְקוֹ-בּוֹ אֶת-בְּיַת יְהוָה׃
טז וְלֹא יִחַשְׁבוּ אֶת-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ
אֶת-הַכֶּסֶף עַל-יָדָם לָתֵת לְעֲשֵׂי הַמִּלְאָכָה

royal scribe and the high priest would come up and put the money accumulated in the House of the LORD into bags and they would count it. 12. Then they would deliver the money that was weighed out to the overseers of the work, who were in charge of the House of the LORD. These, in turn, used to pay the carpenters and the laborers who worked on the House of the LORD, 13. and the masons and the stonecutters. They also paid for wood and for quarried stone with which to make the repairs of the House of the LORD, and for every other expenditure that had to be made in repairing the House. 14. However, no silver bowls and no snuffers, basins, or trumpets — no vessels of gold or silver — were made at the House of the LORD from the money brought into the House of the LORD; 15. this was given only to the overseers of the work for the repair of the House of the LORD. 16. No check was kept on the men to whom the money was delivered to pay the workers,

כִּי בַּאֲמִנָה הֵם עֲשִׂים: יוֹ בְּסֶף אֲשֶׁם וּבְסֶף
חַטָּאוֹת לֹא יוֹבֵא בֵּית יְהוָה לְכַהֲנִים יְהוּ:

זכור

בשמואל א' סימן ט"ו

קוראים למפטיר בסוף פ' כי תצא

„זכור את אשר עשה לך עמלק“

טו א וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שָׂאוּל אֹתִי שְׁלַח
יְהוָה לְמַשְׁחָךְ לְמֶלֶךְ עַל-עַמּוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דְּבַרִי יְהוָה: (כאן מתחילין
האשכנזים) ב כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת פִּקְדוֹתַי
אֵת אֲשֶׁר-עָשָׂה עִמָּלֶךְ לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-
עָשָׂם לוֹ בְּיָרְדָּן בְּעֵלְתוֹ מִמִּצְרַיִם: ג עַתָּה
לְךָ וְהַכִּיתָה אֶת-עִמָּלֶךְ וְהַחֲרַמְתָּם אֶת-כָּל-
אֲשֶׁר-לוֹ וְלֹא תִחַמֵּל עָלָיו וְהִמַּתָּה מֵאִישׁ

for they dealt honestly. **17.** Money brought as a guilt offering or as a sin offering was not deposited in the House of the LORD; it went to the priests.

PARSHAT ZACHOR

I SAMUEL 15:1-34

15 1. Samuel said to Saul, “I am the one the LORD sent to anoint you king over His people Israel. Therefore, listen to the LORD’s command! **2.** Thus said the LORD of Hosts: I am exacting the penalty for what Amalek did to Israel, for the assault he made upon them on the road, on their way up from Egypt. **3.** Now go, attack Amalek, and proscribe all that belongs to him. Spare no one, but kill alike

עַד-אַנְשָׁה מִעֲלִיל וְעַד-יוֹזֵק מִשּׁוֹר וְעַד-נִשְׂחָה
 מִנְּמֹל וְעַד-חֲמוֹר: ד וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל אֶת-
 הָעָם וַיִּפְקְדֵם בַּטְּלָאִים מֵאֲתָיִם אֶלְף רִגְלֵי
 וַיַּעֲשֶׂת אֶלְפִים אֶת-אַיִשׁ יְהוּדָה: ה וַיָּבֹא
 שָׂאוּל עַד-עֵיר עַמְלֵק וַיִּרְבַּ בַּנְּחִל: ו וַיֹּאמֶר
 שָׂאוּל אֶל-הַקֵּינִי לָבוֹ סֵרוּ רְדוּ מִתּוֹךְ עַמְלֵקִי
 פֶּן-אֶסְבְּרָ עִמּוֹ וְאַתָּה עָשִׂיתָה חֶסֶד עִם-
 כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֲלוֹתָם מִמִּצְרָיִם וַיָּסֹר
 קֵינִי מִתּוֹךְ עַמְלֵק: ז וַיֵּךְ שָׂאוּל אֶת-עַמְלֵק
 מִחַוִּילָה בּוֹאֵךְ שׁוֹר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִצְרָיִם:
 ח וַיִּתְּפֹשׂ אֶת-אַנְגַּ מֶלֶךְ-עַמְלֵק חִי וְאֶת-
 כָּל-הָעָם הַחֲרִים לְפִי-חָרֵב: ט וַיַּחְמַל שָׂאוּל
 וְהָעָם עַל-אַנְגַּ וְעַל-מִיטָב הַצֵּאוֹ וְהַבָּקָר
 וְהַמִּשְׁנֵי וְעַל-הַכָּרִים וְעַל-כָּל-הַטּוֹב וְלֹא

men and women, infants and sucklings, oxen and sheep, camels and asses!" 4. Saul mustered the troops and enrolled them at Telaim: 200,000 men on foot, and 10,000 men of Judah. 5. Then Saul advanced as far as the city of Amalek and lay in wait in the wadi. 6. Saul said to the Kenites, "Come, withdraw at once from among the Amalekites, that I may not destroy you along with them; for you showed kindness to all the Israelites when they left Egypt." So the Kenites withdrew from among the Amalekites. 7. Saul destroyed Amalek from Havilah all the way to Shur, which is close to Egypt, 8. and he captured King Agag of Amalek alive. He proscribed all the people, putting them to the sword; 9. but Saul and the troops spared Agag and the best of the sheep, the oxen, the second-born, the lambs, and all else that was

אָבוֹ הַחַרְיָמָם וְכָל-הַמְּלָאכָה נִמְבֹזֶה וְנִמְסָא
אֶתְּהָ הַחַרְיָמוֹ: וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל
לֵאמֹר: יֵא נְחֻמְתִּי כִּי-הִמְלַכְתִּי אֶת-שְׁאֹל
לְמֶלֶךְ כִּי-שָׁב מֵאַחֲרַי וְאֶת-דְּבָרִי לֹא הִקִּים
וַיַּחַר לְשְׁמוּאֵל וַיִּזְעַק אֶל-יְהוָה כָּל-הַלַּיְלָה:
יב וַיִּשְׁכַּם שְׁמוּאֵל לְקַרְאֵת שְׁאֹל בַּבֶּקֶר
וַיֵּרֶד לְשְׁמוּאֵל לֵאמֹר בָּא-שְׁאֹל הַכֹּהֵן מֶלֶךְ
וְהִנֵּה מִצְיֵב לוֹ יָד וַיִּסַּב וַיִּעֲבֹר וַיֵּרֶד הַגִּלְגָּל:
יג וַיָּבֹא שְׁמוּאֵל אֶל-שְׁאֹל וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁאֹל
בָּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה הִקִּימְתִי אֶת-דְּבַר יְהוָה:
יד וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וּמָה קוֹל-הַצֵּאֵן הַזֶּה בְּאֶזְנִי
וְקוֹל הַבֶּקֶר אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ: וַיֹּאמֶר
שְׁאֹל מִעֲמֻלְקֵי הַבִּיאָוִם אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עָלַי-
מִיִּטֵּב הַצֵּאֵן וְהַבֶּקֶר לְמַעַן זְבַח לַיהוָה אֶל־הֵיכַל

of value. They would not proscribe them; they proscribed only what was cheap and worthless. 10. The word of the LORD then came to Samuel: 11. "I regret that I made Saul king, for he has turned away from Me and has not carried out My commands." Samuel was distressed and he entreated the LORD all night long. 12. Early in the morning Samuel went to meet Saul. Samuel was told, "Saul went to Carmel, where he erected a monument for himself; then he left and went on down to Gilgal." 13. When Samuel came to Saul, Saul said to him, "Blessed are you of the LORD! I have fulfilled the LORD's command." 14. "Then what," demanded Samuel, "is this bleating of sheep in my ears, and the lowing of oxen that I hear?" 15. Saul answered, "They were brought from the Amalekites, for the troops spared the choicest of the sheep and oxen for sacrificing to the LORD your God.

וְאֶת-הַיּוֹתֵר הַחֶרֶם־נָנוּ: טו וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 אֶל-שָׂאוּל הָרֹף וְאַנְיָדָה לָּךְ אֵת אֲשֶׁר דִּבַּר
 יְהוָה אֵלַי הַלֵּילָה וַיֹּאמֶר וַיֹּאמְרוּ כְּתִיב לּוֹ דִּבַּר:
 יז וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הֲלוֹא אִם-קָטַן אֶתָּה בְּעֵינָיִךְ
 רֹאשׁ שְׂבִטֵי יִשְׂרָאֵל אֶתָּה וַיִּמְשַׁחֶךָ יְהוָה
 לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל: יח וַיִּשְׁלַחֶךָ יְהוָה בְּדַרְדָּר
 וַיֹּאמֶר לָךְ וְהֶחֱרַמְתָּה אֶת-הַחֲטָאִים אֶת-
 עֲמֹלֶק וְנִלְחַמְתָּ בוֹ עַד-כִּלּוֹתָם אֹתָם: יט וְלָמָּה
 לֹא-שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַט אֶל-הַשָּׁלָל
 וַתַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינַי יְהוָה: כ וַיֹּאמֶר שָׂאוּל
 אֶל-שְׂמוּאֵל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וְאֵלָּךְ
 בְּדַרְדָּר אֲשֶׁר-שְׁלַחְתָּנִי יְהוָה וְאַבִּיא אֶת-אֲנָנִי
 מִלְּךָ עֲמֹלֶק וְאֶת-עֲמֹלֶק הַחֶרֶם־תִּי: כא וַיִּקַּח
 הָעָם מִהַשָּׁלָל צֹאן וּבָקָר רֹאשֵׁית הַחֶרֶם לְזִבְחֹת

And we proscribed the rest.” 16. Samuel said to Saul, “Stop! Let me tell you what the LORD said to me last night!” “Speak,” he replied. 17. And Samuel said, “You may look small to yourself, but you are the head of the tribes of Israel. The LORD anointed you king over Israel, 18. and the LORD sent you on a mission, saying, ‘Go and proscribe the sinful Amalekites; make war on them until you have exterminated them.’ 19. Why did you disobey the LORD and swoop down on the spoil in defiance of the LORD’s will?” 20. Saul said to Samuel, “But I did obey the LORD! I performed the mission on which the LORD sent me: I captured King Agag of Amalek, and I proscribed Amalek, 21. and the troops took from the spoil some sheep and oxen — the best of what had been proscribed — to sacrifice

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּנִלְגָלִי: כִּי וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 הַחֲפִיץ לַיהוָה בְּעֲלוֹת וּזְבָחִים בְּשִׁמְעֵי בְּקוֹל
 יְהוָה הִנֵּה שְׁמֵעַ מִזְבַּח טוֹב לְהִקְשִׁיב מִחֲלֹב
 אֵילִים: כִּי חִטָּאת־קָסֶם לְרִי וְאֶזֶן וְתַרְפִּים
 הַפְּצִר יַעַן מָאַסְתָּ אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסֶּךָ
 מִמֶּלֶךְ: כִּי וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־שְׂמוּאֵל חִטָּאתִי
 כִּי־עָבַרְתִּי אֶת־פִּי־יְהוָה וְאֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי
 יִרְאֵתִי אֶת־הַנֶּעֱמַם וְאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם: כִּי וְעַתָּה
 שָׂא נָא אֶת־חִטָּאתִי וְשׁוּב עִמָּי וְאַשְׁתַּחֲוֶה
 לַיהוָה: כִּי וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־שְׂאוּל לֹא
 אָשׁוּב עִמָּךְ כִּי מָאַסְתָּ אֶת־דְּבַר יְהוָה
 וַיִּמְאַסֶּךָ יְהוָה מִהָיֹת מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל:
 כִּי וַיִּסַּב שְׂמוּאֵל לָלֶכֶת וַיַּחֲזֶק בְּכַנֶּף־מְעִילוֹ
 וַיִּקְרָע: כִּי וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂמוּאֵל קִרַּע יְהוָה

to the LORD your God at Gilgal.” 22. But Samuel said: “Does the LORD delight in burnt offerings and sacrifices as much as in obedience to the LORD’s command? Surely, obedience is better than sacrifice, compliance than the fat of rams. 23. For rebellion is like the sin of divination, defiance, like the iniquity of teraphim. Because you rejected the LORD’s command, He has rejected you as king.” 24. Saul said to Samuel, “I did wrong to transgress the LORD’s command and your instructions; but I was afraid of the troops and I yielded to them. 25. Please, forgive my offense and come back with me, and I will bow low to the LORD.” 26. But Samuel said to Saul, “I will not go back with you; for you have rejected the LORD’s command, and the LORD has rejected you as king over Israel.” 27. As Samuel turned to leave, Saul seized the corner of his robe, and it tore. 28. And Samuel said to him, “The LORD has this day

אֶת-מַמְלָכוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיָךְ הַיּוֹם וְנִתְּנָה
לְרַעְיֶךָ הַטּוֹב מִמֶּךָ׃ כֵּט וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל
לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנָּחַם כִּי לֹא אָדָם הוּא
לְהִנָּחֵם׃ ל וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי עֲתָה כִּבְדִּנִי נָא נְגִיד
זְקֵנֵי עַמִּי וְנְגִיד יִשְׂרָאֵל וְשׁוֹב עַמִּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ ל א וַיָּשָׁב שְׁמוּאֵל אַחֲרַי שְׂאוּל
וַיִּשְׁתַּחֲוּ שְׂאוּל לַיהוָה׃ ל ב וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
הִגִּישׁוּ אֵלַי אֶת-אַגַּנִּי מִלֶּךְ עֶמְלֶק וַיֵּלֶךְ אֵלָיו
אַגַּג מֵעַד נֹת וַיֹּאמֶר אַגַּג אֲבִין סָר מֵר-הַמּוֹת׃
ל ג וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל כִּי אֲנִישׁר שִׁכְלָה נָשִׁים חַרְפָּךְ
בֵּין-תְּשִׁכַּר מִנְּשִׁים אִמָּךְ וַיִּשְׁסֹף שְׁמוּאֵל אֶת-
אַגַּג לִפְנֵי יְהוָה בַּגְּלִגְלִי׃ ל ד וַיֵּלֶךְ שְׁמוּאֵל
חַרְמָתָה וְשְׂאוּל עָלָה אֶל-בֵּיתוֹ גְּבַעַת שְׂאוּל׃

torn the kingship over Israel away from you and has given it to another who is worthier than you. 29. Moreover, the Glory of Israel does not deceive or change His mind, for He is not human that He should change His mind.” 30. But [Saul] pleaded, “I did wrong. Please, honor me in the presence of the elders of my people and in the presence of Israel, and come back with me until I have bowed low to the LORD your God.” 31. So Samuel followed Saul back, and Saul bowed low to the LORD. 32. Samuel said, “Bring forward to me King Agag of Amalek.” Agag approached him with faltering steps, and Agag said, “Ah, bitter death is at hand!” 33. Samuel said: “As your sword has bereaved women, so shall your mother be bereaved among women.” And Samuel cut Agag down before the LORD at Gilgal. 34. Samuel then departed for Ramah, and Saul went up to his home at Gibeah of Saul.

פרה

ביחזקאל סימן ל"ו

למפטיר קוראים מתחלת פרשת „זאת חקת התורה“
(במדבר י"ט) עד סוף פסקא.

לו טו ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: י בן-אדם
בית ישראל ישבים על-אדמתם ויטמאו
אותה בדרבם ובעלילותם כטמאת הנדה
היתה דרבם לפני: יח ואשפך חמתי עליהם
על-ההם אשר-שפכו על-הארץ ובגלוזליהם
טמאוה: יט ואפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות
בדרבם ובעלילותם שפתיים: כ ויבוא אל-
הגוים אשר-באו שם ויחללו את-שם קדשי
באמר להם עם-יהוה אלה ומאוצו יצאו:
כא ואחמל על-שם קדשי אשר חללהו בית

PARSHAT PARAH

EZEKIEL 36:16–38

36 16. The word of the LORD came to me:
17. O mortal, when the House of Israel dwelt on their own soil, they defiled it with their ways and their deeds; their ways were in My sight like the uncleanness of a menstruous woman. 18. So I poured out My wrath on them for the blood which they shed upon their land, and for the fetishes with which they defiled it. 19. I scattered them among the nations, and they were dispersed through the countries: I punished them in accordance with their ways and their deeds. 20. But when they came to those nations, they caused My holy name to be profaned, in that it was said of them, “These are the people of the LORD, yet they had to leave His land.” 21. Therefore I am concerned for My holy name, which the

יִשְׂרָאֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר-בָּאוּ שָׁמָּה: כִּי לָכֵן
 אֵמַר לְבַיַּת-יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 לֹא לְמַעַנְכֶם אָנִי עֹשֶׂה בַּיַּת יִשְׂרָאֵל כִּי
 אִם-לְשֵׁם-קֹדֶשִׁי אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם בְּגוֹיִם אֲשֶׁר-
 בָּאתֶם שָׁם: כִּי וְקֹדֶשְׁתִּי אֶת-שְׁמִי הַגָּדוֹל
 הַמְּחַלָּל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם בְּתוֹכָם וַיִּדְעוּ
 הַגּוֹיִם כִּי-אֲנִי יְהוִה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה בְּהַקְדֹּשִׁי
 בְּכֶם לְעֵינֵיהֶם: כִּי וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם מִן-הַגּוֹיִם
 וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל-הָאָרְצוֹת וְהִבֵּאתִי
 אֶתְכֶם אֶל-אֲדַמַּתְכֶם: כִּי וְזָרַקְתִּי עָלֵיכֶם מַיִם
 טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם מִכָּל טִמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל-
 גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: כִּי וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב
 חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרֹתִי
 אֶת-לֵב הָאָבִן מִבְּשָׂרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב

House of Israel have caused to be profaned among the nations to which they have come. **22.** Say to the House of Israel: Thus said the Lord GOD: Not for your sake will I act, O House of Israel, but for My holy name, which you have caused to be profaned among the nations to which you have come. **23.** I will sanctify My great name which has been profaned among the nations—among whom you have caused it to be profaned. And the nations shall know that I am the LORD—declares the Lord GOD—when I manifest My holiness before their eyes through you. **24.** I will take you from among the nations and gather you from all the countries, and I will bring you back to your own land. **25.** I will sprinkle clean water upon you, and you shall be clean: I will cleanse you from all your uncleanness and from all your fetishes. **26.** And I will give you a new heart and put a new spirit into you: I will remove the heart of stone from your body and give you a heart of flesh;

בְּשָׂר׃ כִּי וְאֶת־רוּחִי אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי
אֵת אֲשֶׁר־בְּחַקִּי תֵלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ
וְעָשִׂיתֶם׃ כֹּחַ וַיֵּשְׁבְתֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְאֲבֹתֵיכֶם וְהָיִיתֶם לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה
לְכֶם לֵאלֹהִים׃ כֹּחַ וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל
טַמְאֹתֵיכֶם וְקָרָאתִי אֶל־הַדָּגָן וְהָרְבִיתִי אֹתוֹ
וְלֹא־אֶתֵּן עֲלֵיכֶם רָעָב׃ ל וְהָרְבִיתִי אֶת־
פְּרֵי הָעֵץ וְתִנְוַבַּת הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא
תִקְחוּ עוֹד חֶרְפַּת רָעָב בְּגוֹיִם׃ לא וַיְזַכְּרֶתֶם
אֶת־דַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־
טוֹבִים וְנִקְטַתֶּם בְּפָנֵיכֶם עַל עֲוֹנֹתֵיכֶם וְעַל
תּוֹעֲבֹתֵיכֶם׃ לב לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי־עֹשֶׂה נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוָה יוֹדֵעַ לְכֶם בּוֹשׁוּ וְהִפְלִמוּ מִדַּרְכֵיכֶם
בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ לג כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה בַּיּוֹם

27. and I will put My spirit into you. Thus I will cause you to follow My laws and faithfully to observe My rules. 28. Then you shall dwell in the land which I gave to your fathers, and you shall be My people and I will be your God. 29. And when I have delivered you from all your uncleanness, I will summon the grain and make it abundant, and I will not bring famine upon you. 30. I will make the fruit of your trees and the crops of your fields abundant, so that you shall never again be humiliated before the nations because of famine. 31. Then you shall recall your evil ways and your base conduct, and you shall loathe yourselves for your iniquities and your abhorrent practices. 32. Not for your sake will I act — declares the Lord GOD — take good note! Be ashamed and humiliated because of your ways O House of Israel! 33. Thus said the

טַהַרִי אֶתְכֶם מִכָּל עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־
הָעָרִים וְנִבְנוּ הַחֲרָבוֹת; לֹד וְהָאָרֶץ הַנְּשֻׁמָּה
תִּעֲבֹד תַּחַת אֲשֶׁר הָיְתָה שְׂמֵמָה לְעֵינַי
כָּל־עֹזֵבֵר; לֹה וְאָמְרוּ הָאָרֶץ הַלְלוּ הַנְּשֻׁמָּה
הָיְתָה כִּגְזֵן־עֵדֶן וְהָעָרִים הַחֲרָבוֹת וְהַנְּשֻׁמּוֹת
וְהַנְּהַרְסוֹת בְּצוּרוֹת יִשָּׁבוּ; לוּ וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר יִשְׁאַרוּ סְבִיבוֹתֵיכֶם כִּי | אֲנִי יְהוָה
בְּנִיתִי הַנְּהַרְסוֹת נִטְעַעְתִּי הַנְּשֻׁמָּה אֲנִי יְהוָה
דִּבַּרְתִּי וַעֲשִׂיתִי; (כאן מסיימין הספרדים) לוּ כֹה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה עוֹד זֹאת אֲדַרְשׁ לְבֵית־
יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם אַרְבֶּה אֹתָם כַּצֹּאן אֲדָם;
לח כַּצֹּאן קֹדְשִׁים כַּצֹּאן יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֲדֵיהָ בֵּן
תִּהְיֶינָה הָעָרִים הַחֲרָבוֹת מְלֵאוֹת צֹאן אֲדָם
וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה;

Lord GOD: When I have cleansed you of all your iniquities, I will people your settlements, and the ruined places shall be rebuilt; 34. and the desolate land, after lying waste in the sight of every passerby, shall again be tilled. 35. And men shall say, "That land, once desolate, has become like the garden of Eden; and the cities, once ruined, desolate, and ravaged, are now populated and fortified." 36. And the nations that are left around you shall know that I the LORD have rebuilt the ravaged places and replanted the desolate land. I the LORD have spoken and will act. 37. Thus said the Lord GOD: Moreover, in this I will respond to the House of Israel and act for their sake: I will multiply their people like sheep. 38. As Jerusalem is filled with sacrificial sheep during her festivals, so shall the ruined cities be filled with flocks of people. And they shall know that I am the LORD.

החודש

ביחזקאל סימן מ"ה, מ"ו

למפטיר קוראים בפ' בא פרשת „החדש הזה לכם”

(שמות י"ב א'-כ')

מה שז כל העם הארץ יהיו אל-התרומה
 הזאת לנשיא בישראל: י ועל-הנשיא יהיה
 העולות והמנחה והזֶסֶךְ בחגים ובחדשים
 ובשבתות בכל-מועדי בית ישראל הוא-
 יעשה את-החטאת ואת-המנחה ואת-
 העולה ואת-השְׁלָמִים לכהן בעד בית-
 ישראל: (כאן מתחילין הספרדים) יח כה-אמר
 אדני יהוה בראשון באחד לחודש תקח
 פר-בן-בקר תמים וחטאת את-המקדש:
 יש ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל-מוזות

PARSHAT HA-CHODESH

EZEKIEL 45:16–46:18

45 16. In this contribution, the entire population must join with the prince in Israel. **17.** But the burnt offerings, the meal offerings, and the libations on festivals, new moons, Sabbaths — all fixed occasions — of the House of Israel shall be the obligations of the prince; he shall provide the sin offerings, the meal offerings, the burnt offerings, and the offerings of well-being, to make expiation for the House of Israel. **18.** Thus said the Lord GOD: On the first day of the first month, you shall take a bull of the herd without blemish, and you shall cleanse the Sanctuary. **19.** The priest shall take some of the blood of the sin offering and apply it to the doorposts of the

הַבַּיִת וְאֶל-אַרְבַּע פְּנוֹת הַעֲזָרָה לְמִזְבֵּחַ וְעַל-
מִזְבְּחֵי שַׁעַר הַחֲצֵר הַפְּנִימִית: כ וְכֵן תַּעֲשֶׂה
בְּשַׁבָּעָה בַּחֹדֶשׁ מֵאִישׁ שָׁנָה וּמִפֶּתִי וּכְפָרְתֶם
אֶת-הַבַּיִת: כֹּא בָּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָּכֶם הַפֶּסַח חֹג שְׁבַע יָמִים
מִצֹּת יֵאָכֵל: כב וְעָשָׂה הַנְּשִׂיא בַיּוֹם הַהוּא
בְּעֵדוֹ וּבְעֵד כָּל-עַם הָאָרֶץ פֶּר חַטָּאת:
כג וְשַׁבָּעַת יְמֵי-הַחֹג יַעֲשֶׂה עֹלָה לַיהוָה
שְׁבַעַת פָּרִים וְשַׁבָּעַת אֵילִים תְּמִימִם לַיּוֹם
שְׁבַעַת הַיָּמִים וְחַטָּאת שְׁעִיר עֲזִים לַיּוֹם:
כד וּמִנְחָה אֵיפָה לֶפָר וְאֵיפָה לָאֵיל יַעֲשֶׂה
וְשֶׁמֶן הֵיזָן לָאֵיפָה: כה בְּשַׁבְּעֵי בַחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּחֹג יַעֲשֶׂה כָאֵלָּה שְׁבַעַת
הַיָּמִים בַּחַטָּאת בְּעֹלָה וּבַמִּנְחָה וּבַשֶּׁמֶן:

Temple, to the four corners of the ledge of the altar, and to the doorposts of the gate of the inner court. **20.** You shall do the same on the seventh day of the month to purge the Temple from uncleanness caused by unwitting or ignorant persons. **21.** On the fourteenth day of the first month you shall have the Passover sacrifice; and during a festival of seven days unleavened bread shall be eaten. **22.** On that day, the prince shall provide a bull of sin offering on behalf of himself and of the entire population; **23.** and during the seven days of the festival, he shall provide daily—for seven days—seven bulls and seven rams, without blemish, for a burnt offering to the LORD, and one goat daily for a sin offering. **24.** He shall provide a meal offering of an ephah for each bull and an ephah for each ram, with a hin of oil to every ephah. **25.** So, too, during the festival of the seventh month, for seven days from the fifteenth day on, he shall provide the same sin offerings, burnt offerings, meal

מו א כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה שְׁעַר הַחֲצַר
 הַפְּנִימִית הַפְּנִי קָדִים יִהְיֶה סָגוּר שְׁשֵׁת
 יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִת יִפְתָּח וּבַיּוֹם
 הַחֹדֶשׁ יִפְתָּח: ב וּבֵא הַנְּשִׂיא וְרָדוּ אֹלָם
 הַשְּׁעַר מִחוּץ וְעָמַד עַל-מְזוּזַת הַשְּׁעַר וְעָשׂוּ
 הַכֹּהֲנִים אֶת-עֹלֹתָו וְאֶת-נִשְׁלָמָיו וְהִשְׁתַּחֲוּהוּ
 עַל-מִפְתָּן הַשְּׁעַר וַיֵּצֵא וְהַשְּׁעַר לֹא-יִסָּגֵר
 עַד-הָעָרֶב: ג וְהִשְׁתַּחֲוּוּ עִם-הָאָרֶץ פֶּתַח
 הַשְּׁעַר הַהוּא בַשְּׁבִיעִת וּבַחֹדֶשִׁים לְפָנָי יִהְוֶה:
 ד וְהִעֲלָה אֲשֶׁר-יִקְרַב הַנְּשִׂיא לַיהוָה בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִת שְׁשֵׁה כְּבָשִׂים תְּמִימִם וְאַיִל תְּמִיִם:
 ה וּמִנְחָה אֵיפָה לְאַיִל וְלִכְבָּשִׂים מִנְחָה מִתַּת
 יָדוֹ וְשֶׁמֶן תֵּיֵן לְאֵיפָה: ו וּבַיּוֹם הַחֹדֶשׁ
 פֶּר בֶּן-בָּקָר תְּמִיִם וְשְׁשֵׁת כְּבָשִׂים וְאַיִל

offerings, and oil. **46** **1.** Thus said the Lord GOD: The gate of the inner court which faces east shall be closed on the six working days; it shall be opened on the Sabbath day and it shall be opened on the day of the new moon. **2.** The prince shall enter by way of the vestibule outside the gate, and shall attend at the gatepost while the priests sacrifice his burnt offering and his offering of well-being; he shall then bow low at the threshold of the gate and depart. The gate, however, shall not be closed until evening. **3.** The common people shall worship before the LORD on Sabbaths and new moons at the entrance of the same gate. **4.** The burnt offering which the prince presents to the LORD on the Sabbath day shall consist of six lambs without blemish and one ram without blemish — **5.** with a meal offering of an ephah for the ram, a meal offering of as much as he wishes for the lambs, and a hin of oil with every ephah. **6.** And on the day of the new moon, it shall consist of a bull of the herd without blemish,

תְּמִימֵם יִהְיוּ: ז וְאִיפֹה לְפָר וְאִיפֹה לְאֵיל
 יַעֲשֶׂה מִנְחָה וְלִכְבָּשִׁים כַּאֲשֶׁר תַּשִּׁיג יְדוֹ
 וְשֶׁמֶן הֵיזֵן לְאִיפֹה: ח וּבָבוֹא הַנְּשִׂיא הַיָּרֵךְ
 אֹרְלָם הַשֶּׁעַר יָבוֹא וּבְדַרְכּוֹ יֵצֵא: ט וּבָבוֹא
 עִם-הָאָרֶץ לְפָנַי יִהְיֶה בַּמּוֹעֲדִים הַגָּא וְהַיָּרֵךְ
 שֶׁעַר צָפוֹן לְהַשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא הַיָּרֵךְ-שֶׁעַר נֹגֵב
 וְהַגָּא הַיָּרֵךְ-שֶׁעַר נֹגֵב יֵצֵא הַיָּרֵךְ-שֶׁעַר צָפוֹנָה
 לֹא יָשׁוּב הַיָּרֵךְ הַשֶּׁעַר אֲשֶׁר-בָּא בּוֹ כִּי נִכְחוּ
 יֵצֵא יֵצֵאוּ כְּתִיב: י וְהַנְּשִׂיא בְּתוֹכְכֶם בָּבוֹאִם יָבוֹא
 וּבְצֵאתְכֶם יֵצֵאוּ: יא וּבַחֲנֻיִם וּבַמּוֹעֲדִים תִּהְיֶה
 הַמִּנְחָה אִיפֹה לְפָר וְאִיפֹה לְאֵיל וְלִכְבָּשִׁים
 מִתַּת יְדוֹ וְשֶׁמֶן הֵיזֵן לְאִיפֹה: יב וְכִי-יַעֲשֶׂה
 הַנְּשִׂיא נְדָבָה עֹלָה אִוֶּ-שְׁלָמִים נְדָבָה לִיהוָה
 וּפָתַח לוֹ אֶת-הַשֶּׁעַר הַפְּנֵי קָדִים וַעֲשֶׂה

and six lambs and a ram — they shall be without blemish. 7. And he shall provide a meal offering of an ephah for the bull, an ephah for the ram, and as much as he can afford for the lambs, with a hin of oil to every ephah. 8. When the prince enters, he shall come in by way of the vestibule of the gate, and he shall go out the same way. 9. But on the fixed occasions, when the common people come before the LORD, whoever enters by the north gate to bow low shall leave by the south gate; and whoever enters by the south gate shall leave by the north gate. They shall not go back through the gate by which they came in, but shall go out by the opposite one. 10. And as for the prince, he shall enter with them when they enter and leave when they leave. 11. On festivals and fixed occasions, the meal offering shall be an ephah for each bull, an ephah for each ram, and as much as he wishes for the lambs, with a hin of oil for every ephah. 12. The gate that faces east shall also be opened for the prince whenever he offers a freewill offering — be it burnt offering or offering of well-being — freely offered to the LORD,

אֶת-עֲלֹתָו וְאֶת-שְׁלֹמֹו בַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בַיּוֹם
הַשַּׁבָּת וַיֵּצֵא וְסִגַּר אֶת-הַשֶּׁעַר אַחֲרֵי צֵאתוֹ׃
יג וְכַבֵּשׂ בֶּן-שָׁנָתוֹ תָמִים תַּעֲשֶׂה עֹלָה לַיּוֹם
לַיהוָה בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ׃ יד וּמִנְחָה
תַּעֲשֶׂה עָלָיו בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר שְׁשִׁית הָאֵיפָה
וְשֶׁמֶן שְׁלִישִׁית הַהֵיזֵן לָרֶם אֶת-הַסֹּלֶת מִנְחָה
לַיהוָה חֲקוֹת עֹלָם תִּקְמִיד׃ טו יַעֲשֶׂוּ וַעֲשׂוּ כְּתִיב
אֶת-הַכֶּבֶשׂ וְאֶת-הַמִּנְחָה וְאֶת-הַשֶּׁמֶן בַּבֶּקֶר
בַּבֶּקֶר עֹלֹת תִּקְמִיד׃ (כאן מסיימין הספרדים)
טז כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כִּי-יִתֵּן הַנְּשִׂיאַ מִתְּנָה
לְאִישׁ מִבְּנָיו נַחֲלָתוֹ הִיא לְבָנָיו תִּהְיֶה אַחֲזָתָם
הִיא בְּנַחֲלָה׃ יז וְכִי-יִתֵּן מִתְּנָה מִנְּחֹלָתוֹ לְאֶחָד
מֵעַבְדָּיו וְהִיתָה לוֹ עַד-שְׁנַת הַדְּרוֹר וְשַׁבָּת
לְנִשְׂיָא אֵךְ נַחֲלָתוֹ בְּנָיו לָהֶם תִּהְיֶה׃ יח וְלֹא-

so that he may offer his burnt offering or his offering of well-being just as he does on the Sabbath day. Then he shall leave, and the gate shall be closed after he leaves. **13.** Each day you shall offer a lamb of the first year without blemish, as a daily burnt offering to the LORD; you shall offer one every morning. **14.** And every morning regularly you shall offer a meal offering with it: a sixth of an ephah, with a third of a hin of oil to moisten the choice flour, as a meal offering to the LORD—a law for all time. **15.** The lamb, the meal offering, and oil shall be presented every morning as a regular burnt offering. **16.** Thus said the Lord GOD: If the prince makes a gift to any of his sons, it shall become the latter's inheritance; it shall pass on to his sons; it is their holding by inheritance. **17.** But if he makes a gift from his inheritance to any of his subjects, it shall only belong to the latter until the year of release. Then it shall revert to the prince; his inheritance must by all means pass

יִקַּח הַנְּשִׂיא מִנְחֵלֶת הָעַם לְהוֹנִתָם מֵאַחֲזָתָם
 מֵאַחֲזָתוֹ יִנְחַל אֶת-בְּנָיו לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא-יִפְצְזוּ
 עַמִּי אִישׁ מֵאַחֲזָתוֹ׃

שבת הגדול

מלאכי ג'

ג ד וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם
 כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קֹדְמֵי־זוֹת׃ ה וְקָרַבְתִּי
 אֲלֵיכֶם לְמִשְׁפַּט וְהֵיִיתִי אֲלֵיכֶם מִמֶּהָר
 בְּכַחֲשָׁפִים וּבְמִנְאֵפִים וּבְנִשְׁבָּעִים לְשֹׁקֵר
 וּבְעֹשֵׂי־שִׁקְי שְׂכַר-שֹׁכֵר אֶלְמָנָה וַיְתוֹם וּמִטִּי-
 גֵר וְלֹא יֵרְאוּנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ ו כִּי
 אֲנִי יְהוָה לֹא שָׁנִיתִי וְאַתֶּם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא
 כִּלִּיתֶם׃ ז לְמִימֵי אֲבֹתֵיכֶם סָרְתֶם מִחֻקֵּי

on to his sons. **18.** But the prince shall not take property away from any of the people and rob them of their holdings. Only out of his own holdings shall he endow his sons, in order that My people may not be dispossessed of their holdings.

SHABBAT HA-GADOL

MALACHI 3:4-24

3 **4.** Then the offerings of Judah and Jerusalem shall be pleasing to the LORD as in the days of yore and in the years of old. **5.** But [first] I will step forward to contend against you, and I will act as a relentless accuser against those who have no fear of Me: Who practice sorcery, who commit adultery, who swear falsely, who cheat laborers of their hire, and who subvert [the cause of] the widow, orphan, and stranger, said the LORD of Hosts. **6.** For I am the LORD — I have not changed; and you are the children of Jacob — you have not ceased to be. **7.** From the very days of your fathers you have turned away

וְלֹא תִשְׁמְרוּתָם שׁוּבוּ אֵלַי וְאֶשְׁוֶבָה אֵלֵיכֶם
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְאִמְרוּתֶם בְּפִי נְשׁוּבוּ׃
 ה הַיְקַבְּעֵ אֶדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קִבְּעִים אֹתִי
 וְאִמְרוּתֶם בְּפִי קִבְּעֵנוּךְ הַמַּעֲשֵׂי שֵׁר וְהַתְרוּמָה׃
 ט בַּמֵּאָרֶה אַתֶּם נִאָּרִים וְאֹתִי אַתֶּם קִבְּעִים
 הַגּוֹי כֹּלֹ׃ י הִבִּיאוּ אֶת-כָּל-הַמַּעֲשֵׂי שֵׁר אֶל-
 בֵּית הָאוֹצֵר וִיְהִי טָרֶף בְּבֵיתִי וּבְחֲנוּנֵי נֶאֱ-
 בֹזֵאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם-לֹא אֶפְתַּח
 לָכֶם אֶת אַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם וְהִרִיקוּתִי לָכֶם
 בְּרָקָה עַד-בְּלִי-דָי׃ יא וְנִעַרְתִּי לָכֶם בְּאֹזֶל
 וְלֹא-יִשְׁתַּחֲוֶת לָכֶם אֶת-פְּרִי הָאֲדָמָה וְלֹא-
 תִשְׁפֹּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
 יב וְאֲשֶׁרוּ אֶתְכֶם כָּל-הַגּוֹיִם כִּי-תִהְיוּ אַתֶּם
 אֶרֶץ חֶפְץ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ יג חֲזִקוּ עָלַי

from My laws and have not observed them. Turn back to Me, and I will turn back to you — said the LORD of Hosts. But you ask, “How shall we turn back?” 8. Ought man to defraud God? Yet you are defrauding Me. And you ask, “How have we been defrauding You?” In tithe and contribution. 9. You are suffering under a curse, yet you go on defrauding Me — the whole nation of you. 10. Bring the full tithe into the storehouse, and let there be food in My House, and thus put Me to the test — said the LORD of Hosts. I will surely open the floodgates of the sky for you and pour down blessings on you; 11. and I will banish the locusts from you, so that they will not destroy the yield of your soil; and your vines in the field shall no longer miscarry — said the LORD of Hosts. 12. And all the nations shall account you happy, for you shall be the most desired of lands — said the LORD of Hosts. 13. You have spoken hard words against Me

וְדַבְּרִיכֶם אָמַר יְהוָה וַאֲמַרְתֶּם מִה־נְדַבְּרָנוּ
 עָלֶיךָ׃ י אֲמַרְתֶּם שָׂוָא עֲבַד אֱלֹהִים וּמִה־
 בָּצַע כִּי שָׁמְרָנוּ מִשְׁמֶרְתּוֹ וְכִי הִלַּכְנוּ קַדְרֵנִית
 מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת׃ טו וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מֵאֲשֶׁר־
 זָדִים גַּם־נִבְּנוּ עֲשִׂי רַשְׁעָה גַם בָּחַנוּ אֱלֹהִים
 וַיִּמְלֹטוּ׃ טז אֲנִי נְדַבְּרִי יִרְאֵי יְהוָה אֵישׁ אֶל־
 רַעְיָהוּ וַיִּקְשַׁב יְהוָה וַיִּשְׁמָע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן
 לְפָנָיו לִירְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ׃ יז וְהָיוּ לִי
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לַיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
 סִגְלָה וַחֲמֹלְתִי עֲלֵיהֶם בַּאֲשֶׁר יַחֲמַל אֵישׁ
 עַל־בְּנוֹ הָעֶבֶד אֹתוֹ׃ יח וְשַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין
 צַדִּיק לְרָשָׁע בֵּין עֲבַד אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר לֹא
 עֲבָדוּ׃ יט כִּי־הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בְנֵיךְ כַּתְּנוֹר וְהָיוּ
 כָּל־זָדִים וְכָל־עֹשֶׂה רַשְׁעָה קָשׁ וְלֹהֵט אֹתָם

— said the LORD. But you ask, “What have we been saying among ourselves against You?” 14. You have said, “It is useless to serve God. What have we gained by keeping His charge and walking in abject awe of the LORD of Hosts? 15. And so, we account the arrogant happy: they have indeed done evil and endured; they have indeed dared God and escaped.” 16. In this vein have those who revere the LORD been talking to one another. The LORD has heard and noted it, and a scroll of remembrance has been written at His behest concerning those who revere the LORD and esteem His name. 17. And on the day that I am preparing, said the LORD of Hosts, they shall be My treasured possession; I will be tender toward them as a man is tender toward a son who ministers to him. 18. And you shall come to see the difference between the righteous and the wicked, between him who has served the LORD and him who has not served Him. 19. For lo! That day is at hand, burning like an oven. All the arrogant and all the doers of evil shall be straw,

הַיּוֹם הַבֹּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא-
יַעֲזֹב לָהֶם שָׂרֵשׁ וְעֵנָף: כ וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאֵי
שָׁמַי שְׁמֵשׁ צְדָקָה וּמִרְפֵּא בְּכַנְפֶיהָ וַיֵּצְאתֶם
וּפְשָׁתֶם בְּעֵגְלֵי מִרְבֵּק: נא וְעַסוֹתֶם רְשָׁעִים
כִּי-יְהִי אַפֶּר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר
אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: כב זְכְרוּ תּוֹרַת
מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֹרֵב עַל-
כָּל-יִשְׂרָאֵל חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים: כג הִנֵּה אֲנִי
שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם
יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא: כד וְהֵשִׁיב לֵב-אֲבוֹת
עַל-בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל-אֲבוֹתָם פֶּן-אָבּוֹא
וְהִכִּיתִי אֶת-הָאָרֶץ חֵרֶם: הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח
לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:

and the day that is coming — said the LORD of Hosts — shall burn them to ashes and leave of them neither stock nor boughs. 20. But for you who revere My name a sun of victory shall rise to bring healing. You shall go forth and stamp like stall-fed calves, 21. and you shall trample the wicked to a pulp, for they shall be dust beneath your feet on the day that I am preparing — said the LORD of Hosts. 22. Be mindful of the Teaching of My servant Moses, whom I charged at Horeb with laws and rules for all Israel. 23. Lo, I will send the prophet Elijah to you before the coming of the awesome, fearful day of the LORD. 24. He shall reconcile parents with children and children with their parents, so that, when I come, I do not strike the whole land with utter destruction. Lo, I will send the prophet Elijah to you before the coming of the awesome, fearful day of the LORD.

יום א' של פסח

ביהושע פרקים ג', ה', ו'

ג ה וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הָעָם הַתְּקַדְּשׁוּ כִּי
 מִחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם נִפְלְאוֹת: וַיֹּאמֶר
 יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר שִׂאוּ אֶת-אֲרוֹן
 הַבְּרִית וְעִבְרוּ לְפָנַי הָעָם וַיִּשְׂאוּ אֶת-אֲרוֹן
 הַבְּרִית וַיֵּלְכוּ לְפָנַי הָעָם: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל-יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אֶחָל גִּדְּלֹךָ בְּעֵינַי
 כָּל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְּעוּן כִּי בַּאֲשֶׁר הָיִיתִי
 עִם-מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ: (כאן מתחילין הספרדים
 וק"ק פרנקפורט ד'מיין) ה ב בָּעֵת הַהִיא אָמַר
 יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ עֲשֵׂה לְךָ חַרְבוֹת צָרִים
 וְשׁוּב מִלְּאֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל שְׁנִיתָ: ג וַיַּעַשׂ-לוֹ
 יְהוֹשֻׁעַ חַרְבוֹת צָרִים וַיָּמַל אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

1ST DAY OF PESACH

JOSHUA 3:5-7; 5:2-6:1; 6:27

3 5. And Joshua said to the people, “Purify yourselves, for tomorrow the LORD will perform wonders in your midst. **6.** Then Joshua ordered the priests, “Take up the Ark of the Covenant and advance to the head of the people.” And they took up the Ark of the Covenant and marched at the head of the people. **7.** The LORD said to Joshua. “This day, for the first time, I will exalt you in the sight of all Israel, so that they shall know that I will be with you as I was with Moses. **5 2.** At that time the LORD said to Joshua, “Make flint knives and proceed with a second circumcision of the Israelites.” **3.** So Joshua had flint knives made, and the Israelites were

אֶל-גְּבֻעַת הַעֲרָלוֹת: וַיְזַה הַדָּבָר אֲשֶׁר-מָלֵךְ
יְהוֹשֻׁעַ כָּל-הָעָם הֵיטָא מִמִּצְרַיִם הַזְּכָרִים כֹּל |
אֲנָשֵׁי הַמְּלָחָה מֵתוּ בַמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם
מִמִּצְרַיִם: ה כִּי-מָלִים הָיוּ כָּל-הָעָם הֵיטָאִים
וְכָל-הָעָם הַיְלֹדִים בַּמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם
מִמִּצְרַיִם לֹא-מָלוּ: ו כִּי | אַרְבָּעִים שָׁנָה
הָלַכוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד-תֵּם כָּל-הַגּוֹי
אֲנָשֵׁי הַמְּלָחָה הֵיטָאִים מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא-
שָׁמְעוּ בְקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם
לְבָלֹתִי הִרְאוֹתָם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לְאַבוֹתָם לָתֵת לָנוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
וְדָבָשׁ: ו וְאֶת-בְּנֵיהֶם הַקִּים תַּחֲתָם אֹתָם מָלֵךְ
יְהוֹשֻׁעַ כִּי-עֲרָלִים הָיוּ כִּי לֹא-מָלוּ אֹתָם
בַּדֶּרֶךְ: ח וַיְהִי כִּי-אֲשֶׁר-תָּמוּ כָּל-הַגּוֹי לְהַמּוֹל

circumcised at Gibeath-haaraloth. 4. This is the reason why Joshua had the circumcision performed: All the people who had come out of Egypt, all the males of military age, had died during the desert wanderings after leaving Egypt. 5. Now, whereas all the people who came out of Egypt had been circumcised, none of the people born after the exodus, during the desert wanderings, had been circumcised. 6. For the Israelites had traveled in the wilderness forty years, until the entire nation—the men of military age who had left Egypt—had perished; because they had not obeyed the LORD, and the LORD had sworn never to let them see the land that the LORD had sworn to their fathers to assign to us, a land flowing with milk and honey. 7. But He had raised up their sons in their stead; and it was these that Joshua circumcised, for they were uncircumcised, not having been circumcised on the way. 8. After the circumcising of the whole nation was completed, they

וַיֵּשְׁבוּ תַחְתֶּם בַּמַּחֲנֶה עַד חַיֹּתָם: ט וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גִּלְּוֹתִי אֶת-חַרְפֹּת
מִצְרַיִם מֵעַלְיֶיכֶם וַיִּקְרָא שְׁמֵם הַמָּקוֹם הַהוּא
גִּלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: י וַיַּחֲנוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָּל
וַיַּעֲשׂוּ אֶת-הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
בְּעָרֵב בְּעָרְבוֹת יְרִיחוֹ: יא וַיֹּאכְלוּ מֵעֵבֹר
הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח מִצֹּת וְקֹלֵי בְעֻצָּם
הַיּוֹם הַזֶּה: יב וַיֵּשְׁבֹת הַמָּן מִמַּחֲרַת בְּאֶכְלָם
מֵעֵבֹר הָאָרֶץ וְלֹא-הָיָה עוֹד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן
וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוּאֹת אֶרֶץ כְּנָעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא:
יג וַיְהִי בַּחַיֹּת יְהוֹשֻׁעַ בְּיְרִיחוֹ וַיֵּשְׁאָ עֵינָיו
וַיֵּרָא וְהִנֵּה-אִישׁ עֹמֵד לְנֶגְדוֹ וְחַרְבוֹ שְׁלֹפָה
בְּיָדוֹ וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הָלָנוּ
אֶתָּה אַם-לְצַרְיָנוּ: יד וַיֹּאמֶר | לֹא כִי אֲנִי

remained where they were, in the camp, until they recovered. 9. And the LORD said to Joshua, "Today I have rolled away from you the disgrace of Egypt." So that place was called Gilgal, as it still is. 10. Encamped at Gilgal, in the steppes of Jericho, the Israelites offered the Passover sacrifice on the fourteenth day of the month, towards evening. 11. On the day after the Passover offering, on that very day, they ate of the produce of the country, unleavened bread and parched grain. 12. On that same day, when they ate of the produce of the land, the manna ceased. The Israelites got no more manna; that year they ate of the yield of the land of Canaan. 13. Once, when Joshua was near Jericho, he looked up and saw a man standing before him, drawn sword in hand. Joshua went up to him and asked him, "Are you one of us or of our enemies?" 14. He replied, "No, I am captain

שֶׁר־צָבָא יְהוָה עִתָּהּ בָּאתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ
 אֶל־פָּנָיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מַה אֲדַנִּי
 מִדְּבַר אֶל־עַבְדֶּיךָ: טו וַיֹּאמֶר שֶׁר־צָבָא יְהוָה
 אֶל־יְהוֹשֻׁעַ שֶׁל־נִעַלְךָ מִנַּעַל רַגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר אֶתָּה עֹמֵד עָלָיו קֹדֶשׁ הוּא וַיַּעֲשׂ
 יְהוֹשֻׁעַ כֵּן: ו א וַיִּרְיַחוּ סַגִּיִת וּמִסַּגִּיִת מִפָּנָי
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵיךְ יוֹצֵא וְאֵיךְ בָּא: ב וַיְהִי יְהוָה
 אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שָׂמְעוֹ בְּכָל־הָאָרֶץ:

יום ב' של פסח

במלכים ב' סימן כג

כג א וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו כָּל־זְקֵנֵי
 יְהוּדָה וַיְרוּשָׁלָּם: ב וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית־יְהוָה
 וְכָל־אֲשֵׁר יְהוּדָה וְכָל־יִשְׂבֵי יְרוּשָׁלָּם אִתּוֹ

of the LORD's host. Now I have come!" Joshua threw himself face down to the ground and, prostrating himself, said to him, "What does my lord command his servant?"

15. The captain of the LORD's host answered Joshua, "Remove your sandals from your feet, for the place where you stand is holy." And Joshua did so. **6 1.** Now Jericho was shut up tight because of the Israelites; no one could leave or enter. **27.** The LORD was with Joshua, and his fame spread throughout the land.

2ND DAY OF PESACH

II KINGS 23:1-9; 21-25

23 1. At the king's summons, all the elders of Judah and Jerusalem assembled before him.

2. The king went up to the House of the LORD, together with all the men of Judah and all the inhabitants of Jerusalem, and the

וְהַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם לְמַקְטָן וְעַד־
גִּדּוֹל וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם אֶת־כָּל־דְּבַר־יְסֻס־
הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה: ג וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ
עַל־הָעַמּוּד וַיְבָרַךְ אֶת־הַבְּרִית | לְפָנָי יְהוָה
לְלָכֶת אַחֲרַי יְהוָה וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְאֶת־
עֲדוּתָיו וְאֶת־חֻקֹּתָיו בְּכָל־לֵב וּבְכָל־נֶפֶשׁ
לְהִקְיָם אֶת־דְּבַר־יְהוָה הַזֶּה הַזֶּה הַבְּרִית
עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֹד כָּל־הָעָם בַּבְּרִית:
ד וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־חֶלְקֵיהֶן הַכֹּהֲנִים הַגִּדּוֹל
וְאֶת־כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנָה וְאֶת־שְׂמֹרֵי הַסֵּף לְהוֹצִיא
מִהֵיכַל יְהוָה אֵת כָּל־הַכֹּהֲנִים הָעֹשִׂים לַבַּעַל
וְלֹא־שָׂרָה וְלִכְלֹל צְבָא הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׂרֹפֵם מִחוּץ
לְיְרוּשָׁלַם בְּשַׂדְמוֹת קִדְרוֹן וְנִשְׂאָ אֶת עֲפָרָם
בְּיַת־אֵל: ה וְהִשְׁבִּית אֶת־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר

priests and prophets — all the people, young and old. And he read to them the entire text of the covenant scroll which had been found in the House of the LORD. 3. The king stood by the pillar and solemnized the covenant before the LORD: that they would follow the LORD and observe His commandments, His injunctions, and His laws with all their heart and soul; that they would fulfill all the terms of this covenant as inscribed upon the scroll. And all the people entered into the covenant. 4. Then the king ordered the high priests Hilkiah, the priests of the second rank, and the guards of the threshold to bring out of the Temple of the LORD all the objects made for Baal and Asherah and all the host of heaven. He burned them outside Jerusalem in the fields of Kidron, and he removed the ashes to Bethel. 5. He suppressed the idolatrous

נָתַנּוּ מִלְכֵי יְהוּדָה וַיִּקְטְרוּ בַּבָּמֹת בְּעָרֵי
 יְהוּדָה וּמִסְבֵּי יְרוּשָׁלַם וְאֶת-הַמִּקְטָרִים לַבַּעַל
 לְשֹׁמֵשׁ וְלַיָּרֵחַ וְלַמְזֻלֹת וְלִכְלֹ צָבָא הַשָּׁמַיִם׃
 וַיֵּצֵא אֶת-הָאֲשֵׁרָה מִבַּיִת יְהוָה מִחוּץ
 לְיְרוּשָׁלַם אֶל-גַּחַל קִדְרוֹן וַיִּשְׂרַף אֹתָהּ בְּגַחַל
 קִדְרוֹן וַיֵּדֶק לְעָפָר וַיִּשְׂלֹךְ אֶת-עַפְרָהּ עַל-
 קֶבֶר בְּנֵי הָעָם׃ וַיִּתֵּן אֶת-בָּתֵּי הַקֹּדֵשִׁים
 אֲשֶׁר בְּבַיִת יְהוָה אֲשֶׁר הַנָּשִׁים אֲרָגוֹת שָׁם
 בָּתִּים לְאֲשֵׁרָה׃ ח וַיָּבֵא אֶת-כָּל-הַכֹּהֲנִים
 מִעָרֵי יְהוּדָה וַיִּטְמְא אֶת-הַבָּמֹת אֲשֶׁר
 קִטְרוּ-שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים מִגִּבְעַ עַד-בְּאֵר שָׁבַע
 וְנָתַן אֶת-בָּמֹת הַשָּׁעָרִים אֲשֶׁר-פָּתַח שַׁעַר
 יְהוּזַבְעַד שַׁר-הָעִיר אֲשֶׁר-עַל-שֹׁמְאוֹל אִישׁ
 בְּשַׁעַר הָעִיר׃ ט אַךְ לֹא יָעִלוּ כֹהֲנֵי הַבָּמֹת

priests whom the kings of Judah had appointed to make offerings at the shrines in the towns of Judah and in the environs of Jerusalem, and those who made offerings to Baal, to the sun and moon and constellations—all the host of heaven. 6. He brought out the [image of] Asherah from the House of the LORD to the Kidron Valley outside Jerusalem, and burned it in the Kidron Valley; he beat it to dust and scattered its dust over the burial ground of the common people. 7. He tore down the cubicles of the male prostitutes in the House of the LORD, at the place where the women wove coverings for Asherah. 8. He brought all the priests from the towns of Judah [to Jerusalem] and defiled the shrines where the priests had been making offerings — from Geba to Beer-sheba. He also demolished the shrines of the gates, which were at the entrance of the gates of Joshua, the city prefect — which were on a person's left [as he entered] the city gate. 9. The priests of the shrines, however, did not

אֶל-מִזְבֵּחַ יְהוָה בִּירוּשָׁלַם כִּי אִם-אֶבְלוּ
מִצֹּת בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם׃

כֹּא וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת-כָּל-הָעַם לְאֹמֹר עָשׂוּ פֶסַח
לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּכְּתוּב עַל סֵפֶר הַבְּרִית
הַזֶּה׃ כִּי לֹא נַעֲשָׂה כַפֶּסַח הַזֶּה מִימֵי
הַשְּׂפָטִים אֲשֶׁר שָׁפְטוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְכָל יְמֵי
מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יְהוּדָה׃ כִּי אִם-
בְּשִׁמְנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יֵאָשְׁהוּ נַעֲשָׂה
הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה בִּירוּשָׁלַם׃ כִּי וְגַם אֶת-
הָאֲבוֹת וְאֶת-הַיְדֵעֲנִים וְאֶת-הַתַּרְפִּים וְאֶת-
הַגִּלְלִים וְאֶת כָּל-הַשְּׂקֵצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בְּאֶרֶץ
יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בַּעַר יֵאָשְׁהוּ לְמַעַן הַקִּים
אֶת-דְּבַר יְהוָה הַכְּתוּב עַל-הַסֵּפֶר אֲשֶׁר
מֻצָּא חֲלֻקָּהוּ הַכֹּהֵן בֵּית יְהוָה׃ כִּי וְכִמְהוּ לֹא-

ascend the altar of the LORD in Jerusalem, but they ate unleavened bread along with their kinsmen.

21. The king commanded all the people, “Offer the Passover sacrifice to the LORD your God as prescribed in this scroll of the covenant.” **22.** Now the Passover sacrifice had not been offered in that manner in the days of the chieftains who ruled Israel, or during the days of the kings of Israel and the kings of Judah. **23.** Only in the eighteenth year of King Josiah was such a Passover sacrifice offered in that manner to the LORD in Jerusalem. **24.** Josiah also did away with the necromancers and the mediums, the idols and the fetishes — all the detestable things that were to be seen in the land of Judah and Jerusalem. Thus he fulfilled the terms of the Teaching recorded in the scroll that the priest Hilkiah had found in the House of the LORD. **25.** There was no king like him before who

הָיָה לְפָנָיו מִלֶּךְ אֲשֶׁר-יָשָׁב אֶל-יְהוָה בְּכָל-
 לְבָבוֹ וּבְכָל-נַפְשׁוֹ וּבְכָל-מְאֹדוֹ כְּכֹל תּוֹרַת
 מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא-קָם כָּמֹהוּ:

שבת חול המועד פסח

ביחזקאל סימנים ל"ו, ל"ז

(יש קהלות שמתחילות כאן) לוֹ לוֹ פֹּה אָמַר
 אֲדַנִּי יְהוָה עוֹד וְזֹאת אֲדַרְשׁ לְבַיִת-יִשְׂרָאֵל
 לַעֲשׂוֹת לָהֶם אַרְבֵּה אֹתָם כִּצְאֵן אָדָם:
 לֹחַ כִּצְאֵן קֹדְשִׁים כִּצְאֵן יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֲדֵיהָ בֵּן
 תְּהַיִּינָה הָעָרִים הַחֲרֻבוֹת מִלְּאוֹת צֵאן אָדָם
 וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה: (ברוב הקהלות מתחילין כאן)
 לוֹ אֵ הִיְתָה עָלַי יַד-יְהוָה וַיּוֹצִיאֵנִי בְרוּחַ
 יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ הַבְּקָעָה וְהִיא מְלֵאָה

turned back to the LORD with all his heart and soul and might, in full accord with the Teaching of Moses; nor did any like him arise after him.

SHABBAT CHOL HA-MOED PESACH

EZEKIEL 36:37–37:17

[SOME COMMUNITIES START HERE] 36 37. Thus said the Lord GOD: Moreover, in this I will respond to the House of Israel and act for their sake: I will multiply their people like sheep. **38.** As Jerusalem is filled with sacrificial sheep during her festivals, so shall the ruined cities be filled with flocks of people. And they shall know that I am the LORD. **[MOST COMMUNITIES START HERE] 37 1.** The hand of the LORD came upon me. He took me out by the spirit of the LORD and set me down in the valley. It was full of bones.

עֲצָמוֹת׃ ב וְהֶעֱבִירָנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב | סָבִיב
 וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל-פְּנֵי הַבְּקֻעָה וְהִנֵּה
 יִבְשׁוּת מְאֹד׃ ג וַיֹּאמֶר אֵלָי בֶן-אָדָם הֲתַחֲיִינָה
 הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה
 יִדְעָתָ׃ ד וַיֹּאמֶר אֵלָי הַנְּבִא עַל-הָעֲצָמוֹת
 הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת הַיִּבְשׁוֹת
 שְׂמַעוּ דְבַר-יְהוָה׃ ה כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא בְּכֶם רוּחַ
 וְחַיִּיתֶם׃ ו וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גְּדִים וְהֶעֱלֵתִי
 עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בְּכֶם
 רוּחַ וְחַיִּיתֶם וַיִּדְעֻתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה׃ ז וַנִּבְּאֵתִי
 בַּבָּשָׂר צִוִּיתִי וַיְהִי-קוֹל כְּהַנְּבִאִי וְהִנֵּה-רֹעֵשׁ
 וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֵצִים אֶל-עֵצָמוֹ׃ ח וַרְאִיתִי
 וְהִנֵּה-עֲלֵיהֶם גְּדִים וּבָשָׂר עָלָה וַיִּקְרְבוּ עֲלֵיהֶם

2. He led me all around them; there were very many of them spread over the valley, and they were very dry. 3. He said to me, "O mortal, can these bones live again?" I replied, "O Lord GOD, only You know." 4. And He said to me, "Prophecy over these bones and say to them: O dry bones, hear the word of the LORD! 5. Thus said the Lord GOD to these bones: I will cause breath to enter you and you shall live again. 6. I will lay sinews upon you, and cover you with flesh, and form skin over you. And I will put breath into you, and you shall live again. And you shall know that I am the LORD!" 7. I prophesied as I had been commanded. And while I was prophesying, suddenly there was a sound of rattling, and the bones came together, bone to matching bone. 8. I looked, and there were sinews on

עֹזֵר מִלְּמַעְלָה וְרוּחַ אֵינִן בָּהֶם: ט וַיֹּאמֶר
 אֵלֵי הַנְּבִיא אֶל-הָרוּחַ הַנְּבִיא בֶן-אָדָם וַאֲמַרְתָּ
 אֶל-הָרוּחַ כֹּה-אָמַר | אֲדַנִּי יְהוָה מֵאֲרַבַּע
 רוּחוֹת בָּאֵי הָרוּחַ וּפְתֵי בְהַרוּגִים הָאֵלֶּה
 וַיְחִיּוּ: י וְהַנְּבִיאֹתִי כֹאֲשֶׁר צִוֵּנִי וַתְּבוֹא בָהֶם
 הָרוּחַ וַיְחִיּוּ וַיַּעֲמְדוּ עַל-רַגְלֵיהֶם חֵיל גָּדוֹל
 מְאֹד מְאֹד: יא וַיֹּאמֶר אֵלֵי בֶן-אָדָם הֲעִצְמוֹת
 הָאֵלֶּה כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אֲמַרִים
 יִבְשׁוּ עִצְמוֹתַיִנִי וְאֲבָדָה תִּקְוֹתַיִנִי נִגְזְרִנִי לָנוּ:
 יב לָכֵן הַנְּבִיא וַאֲמַרְתָּ אֵלֵיהֶם כֹּה-אָמַר
 אֲדַנִּי יְהוָה הִנֵּה אֲנִי פֹתַח אֶת-קְבְרוֹתֵיכֶם
 וְהִעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עַמִּי וְהִבֵּאתִי
 אֶתְכֶם אֶל-אֲדֹמַת יִשְׂרָאֵל: יג וַיְדַעְתֶּם כִּי-
 אֲנִי יְהוָה בִּפְתַחְתִּי אֶת-קְבְּרוֹתֵיכֶם וּבְהִעֲלוֹתִי

them, and flesh had grown, and skin had formed over them; but there was no breath in them. 9. Then He said to me, "Prophecy to the breath, prophecy, O mortal! Say to the breath: Thus said the Lord GOD: Come, O breath, from the four winds, and breathe into these slain, that they may live again." 10. I prophesied as He commanded me. The breath entered them, and they came to life and stood up on their feet, a vast multitude. 11. And He said to me, "O mortal, these bones are the whole House of Israel. They say, 'Our bones are dried up, our hope is gone; we are doomed.' 12. Prophecy, therefore, and say to them: Thus said the Lord GOD: I am going to open your graves and lift you out of the graves, O My people, and bring you to the land of Israel. 13. You shall know, O My people, that I am the LORD, when I have opened your graves and lifted you out of your

אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עַמִּי: יד וְנָתַתִּי רוּחִי
 בְּכֶם וְחִייתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל-אֲדַמַּתְכֶם
 וַיִּדְעֶתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי נְאֻם-
 יְהוָה: (בקצת קהלות מוסיפים) טו וַיְהִי דְבַר-יְהוָה
 אֵלַי לֵאמֹר: טז וְאַתָּה בֶן-אָדָם קַח-לָךְ עֵץ
 אֶחָד וּכְתַב עָלָיו לִיהוָה וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ
 וְלִקְחֵ עֵץ אֶחָד וּכְתוּב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם
 וְכָל-בְּרִית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ: יז וְקָרַב אַתֶּם אֶחָד
 אֶל-אֶחָד לָךְ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ לְאַחַדִּים בְּיַדְךָ:

שביעי של פסח

בשמואל ב' סימן כב

כב א וַיִּדְבַר דָּוִד לַיהוָה אֶת-דְּבָרֵי הַנְּשִׁירָה
 הַזֹּאת בַּיּוֹם הַצֵּל יְהוָה אֶתוֹ מִכַּף כָּל-

graves. **14.** I will put My breath into you and you shall live again, and I will set you upon your own soil. Then you shall know that I the LORD have spoken and have acted” — declares the LORD. [Some Communities Add These Verses] **15.** The word of the LORD came to me: **16.** And you, O mortal, take a stick and write on it, “Of Judah and the Israelites associated with him”; and take another stick and write on it, “Of Joseph — the stick of Ephraim — and all the House of Israel associated with him.” **17.** Bring them close to each other, so that they become one stick, joined together in your hand.

7TH DAY OF PESACH

II SAMUEL 22:1-51

22 1. David addressed the words of this song to the LORD, after the LORD had saved him from the hands of all his enemies and

אִיבִיו וּמִכָּרָף שְׂאֵוֹל׃ ב וַיֹּאמֶר יְהוָה סְלֵעִי
וּמִצַּדֹּתַי וּמִפְּלִטֵי-לִי׃ ג אֵלֹהֵי צוּרֵי אֲחֻסָּה-
בּוֹ מִגִּבְיֵי וְקָרוֹן יִשְׁעַי מִשְׁנַנְבִּי וּמִנּוֹסֵי מִשְׁעַי
מִחֲמָם תִּשְׁעֵנִי׃ ד מִהַלֵּל אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאִיבֵי
אֲוִישֵׁעַ׃ ה כִּי אֶפְפְּנִי מִשְׁבָּרֵי-מָוֶת נִחַלִּי בְּלִיעֵל
יִבְעֲתֵנִי׃ ו חֲבָלֵי שְׂאֵוֹל סִבְּנֵי קִדְמֵנִי מִקְנֵשֵׁי-
מָוֶת׃ ז בַּצַּר-לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל-אֱלֹהֵי
אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלֹּךְ קוֹלִי וְשִׁוְעָתִי בְּאָזְנוֹ׃
ח וַיִּתְנַעֵץ וּתְגַעַשׂ כְּתִיב וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ מוֹסְדוֹת
הַשָּׁמַיִם יִרְגְּזוּ וַיִּתְנַעֵצוּ כִּי-תָרַח לוֹ׃ ט עָלָה
עָשָׂן בְּאֵפוֹ וְאֵשׁ מִפִּיּוֹ תֹאכֵל גִּחְלִים בַּעֲרוֹ
מִמָּנוֹ׃ י וַיִּט שָׁמַיִם וַיִּרֹד וַיַּעֲרֹף תַּחַת רַגְלָיו׃
יא וַיִּרְכַּב עַל-כְּרוֹב וַיַּעֲף וַיִּירָא עַל-כַּנְפֵי-רוּחַ׃
יב וַיִּשָּׂא חֲשָׁךְ סְבִיבֹתָיו סִכּוֹת חֲשֵׁרֵת-מַיִם

from the hands of Saul. 2. He said: O LORD, my crag, my fastness, my deliverer! 3. O God, the rock wherein I take shelter: my shield, my mighty champion, my fortress and refuge! My savior, You who rescue me from violence! 4. All praise! I called on the LORD, and I was delivered from my enemies. 5. For the breakers of Death encompassed me, the torrents of Belial terrified me; 6. The snares of Sheol encircled me, the toils of Death engulfed me. 7. In my anguish I called on the LORD, cried out to my God; in His Abode He heard my voice, my cry entered His ears. 8. Then the earth rocked and quaked, the foundations of heaven shook — rocked by His indignation. 9. Smoke went up from His nostrils, from His mouth came devouring fire; live coals blazed forth from Him. 10. He bent the sky and came down, thick cloud beneath His feet. 11. He mounted a cherub and flew; He was seen on the wings of the wind. 12. He made pavilions of darkness about Him, dripping clouds, huge thunderheads; 13. In the brilliance before Him

עָבִיר שְׂחָקִים׃ יג מִנְּנֶה נִגְדָּו בְּעָרוֹ גִּחְלִי-אֵשׁ׃
יד יִרְעֶם מִן-שָׁמַיִם יְהוָה וְעֲלִיזֵן יִתֵּן קוֹלוֹ׃
טו וַיִּשְׁלַח חֲצִיִּים וַיִּפְיֹצוּם בְּרֶקַע וַיָּהֲמוּ וַיִּהְיוּ כְּתִיב׃
טז וַיִּרְאוּ אֶפְקֵי יָם יִנָּלוּ מִסְדֹּת תִּבְלָה בְּגַעֲרַת
יְהוָה מִנְּשִׁמַּת רוּחַ אַפּוֹ׃ יז יִשְׁלַח מִמָּרוֹם
יְקַחֲנִי יִמְשְׁנֵנִי מִמַּיִם רַבִּים׃ יח יִצִּילֵנִי מֵאִיְבֵי עֲזָז
מִשִּׁנְאָי כִּי אֶמְצֵוּ מִמֶּנִּי׃ יט יְקַדְּמֵנִי בַיּוֹם אֵי־דֵי
וַיְהִי יְהוָה מִשְׁעֵן לִי׃ כ וַיֵּצֵא לְמִרְחֹב אֶתִּי
יַחֲלִצֵנִי כִּי-חָפִיץ בָּי׃ כא יִגְמִלֵנִי יְהוָה בְּצַדִּיקוֹתַי
כב כִּי יֵשֵׁב לִי׃ כג כִּי שָׁמַרְתִּי דְרָבִי
יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֲלֹהֵי׃ כד כִּי כָּל-מִשְׁפָּטָיו
לִנְגִדֵי וְחִקְתִּיו לֹא-אֶסּוּר מִמֶּנֶּה׃ כה וַאֲהִי־הָיָה
תָּמִים לוֹ וַאֲשַׁתְּמֶרְהָ מֵעוֹנֵי׃ כו וַיֵּשֶׁב יְהוָה
לִי בְּצַדִּיקוֹתַי כְּבָרִי לִנְגִד עֵינָיו׃ כז עַם-חֲסִיד

blazed fiery coals. **14.** The LORD thundered forth from heaven, the Most High sent forth His voice; **15.** He let loose bolts, and scattered them; lightning, and put them to rout. **16.** The bed of the sea was exposed, the foundations of the world were laid bare by the mighty roaring of the LORD, at the blast of the breath of His nostrils. **17.** He reached down from on high, He took me, drew me out of the mighty waters; **18.** He rescued me from my enemy so strong, from foes too mighty for me. **19.** They attacked me on my day of calamity, but the LORD was my stay. **20.** He brought me out to freedom, He rescued me because He was pleased with me. **21.** The LORD rewarded me according to my merit, He requited the cleanness of my hands. **22.** For I have kept the ways of the LORD and have not been guilty before my God; **23.** I am mindful of all His rules and have not departed from His laws. **24.** I have been blameless before Him, and have guarded myself against sinning — **25.** and the LORD has requited my merit,

תִּתְחַסֵּד עִם-גְּבוּר תָּמִים תִּתְמָם: כּו עִם-נָבֵר
 תִּתְבָּר וְעִם-עֵקֶשׁ תִּתְפַּל: כח וְאֶת-עַם עֲנִי
 תוֹשִׁיעַ וְעֵינָיֶךָ עַל-רַמִּים תִּשְׁפִּיל: כט כִּי-
 אֶתָּה נִירִי יְהוָה וַיְהוּה יִגִּיהַ חֲשׂכֵי: ל כִּי בָכָה
 אֲרוּץ גְּדוּד בְּאֱלֹהֵי אֲדָלְג־שׁוּר: לא הָאֵל
 תָּמִים דְּרָכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מִגֵּן הוּא
 לְכֹל הַחֲסִים בּוֹ: לב כִּי מִי-אֵל מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה
 וּמִי צוּר מִבְּלַעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ: לג הָאֵל מְעוֹזֵי
 חַיִּל וַיִּתֵּר תָּמִים דְּרָכֵי דְרָכּוֹ כְּתִיב: לד מִשְׁנֵה
 רַגְלֵי רַגְלֵי כְּתִיב כָּאֵיִלוֹת וְעַל-בְּמֹתַי יַעֲמִידֵנִי:
 לה מִלְּמַד יָדַי לְמִלְחָמָה וְנִחַת קִנְיַת-נְחוּשָׁה
 זָרְעֹתַי: לו וַתִּתֶּן-לִי מִגֵּן יִשְׁעֶךָ וַעֲנִתְךָ תִּרְבֵּנִי:
 לז תִּרְחִיב צַעֲדֵי תַחְתָּנִי וְלֹא מִעֲדוֹ קָרַסְלִי:
 לח אֲרִדְפָה אִבִּי וְאֲשַׁמִּידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד-

according to my purity in His sight. 26. With the loyal You deal loyally; with the blameless hero, blamelessly. 27. With the pure You act in purity, and with the perverse You are wily. 28. To humble folk You give victory, and You look with scorn on the haughty. 29. You, O LORD, are my lamp; the LORD lights up my darkness. 30. With You, I can rush a barrier, with my God, I can scale a wall. 31. The way of God is perfect, the word of the LORD is pure. He is a shield to all who take refuge in Him. 32. Yea, who is a god except the LORD, who is a rock except God — 33. The God, my mighty stronghold, who kept my path secure; 34. who made my legs like a deer's, and set me firm on the heights; 35. who trained my hands for battle, so that my arms can bend a bow of bronze! 36. You have granted me the shield of Your protection and Your providence has made me great. 37. You have let me stride on freely, and my feet have not slipped. 38. I pursued my enemies and wiped them out, I did not turn back till I destroyed them.

כְּלוֹתָם׃ לֹט וְאֶבְלָם וְאֶמְחָצִים וְלֹא יִקְוּמוּן וַיִּפְּלוּ׃
 תַּחַת רַגְלֵי׃ מ וַתִּזְרַנִּי חֵיל לְמַלְחָמָה תִּבְרִיעַ
 קָמִי תַחֲתַנִּי׃ מֵא וְאֵיבֵי תַתָּה לִי עֲרַף מִשִּׁנְאֵי
 וְאֶצְמִיתָם׃ מֵב יִשְׁעוּ וְאֵיִן מִשְׁיַע אֶל־יְהוָה וְלֹא
 עֲנָם׃ מֵג וְאֶשְׁחַקֵּם בְּעַפְר־אָרֶץ בְּטִיט־חוּצוֹת
 אֲדָקָם אֶרְקַעֵם׃ מֵד וַתִּפְּלֹטֵנִי מֵרִיבֵי עַמִּי
 תִּשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא־יִדְעָתִי יַעֲבֹדֵנִי׃
 מֵה בְּנֵי נֶכֶד יִתְבַּחְשׁוּ־לִי לְשִׁמוֹעַ אֲזִין יִשְׁמְעוּ
 לִי׃ מֵו בְּנֵי נֶכֶד יִבְּלוּ וַיִּחְגְּרוּ מִמֶּסְגְּרוֹתָם׃
 מֵז חִי־יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרֵי וַיְיָם אֱלֹהֵי צוּר
 יִשְׁעָי׃ מֶח הָאֵל הַנִּתֵּן נִקְמַת לִי וּמְרִיד עַמִּים
 תַּחֲתַנִּי׃ מֵט וּמֹצִיאֵי מֵאֵיבֵי וּמְקַמֵּי תְרוֹמֹתַי
 מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּצְיִלֵנִי׃ נ עַל־כֵּן אֲוֹדֶךָ יְהוָה
 בְּגוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אֲזַמְּרָ׃ נֵא מִגְדוֹל מִגְדִּיל כְּתִיב

39. I destroyed them, I struck them down; they rose no more, they lay at my feet. 40. You have girt me with strength for battle, brought low my foes before me, 41. made my enemies turn tail before me, my foes — and I wiped them out. 42. They looked, but there was none to deliver; to the LORD, but He answered them not. 43. I pounded them like dust of the earth, stamped, crushed them like dirt of the streets. 44. You have rescued me from the strife of peoples, kept me to be a ruler of nations; peoples I knew not must serve me. 45. Aliens have cringed before me, paid me homage at the mere report of me. 46. Aliens have lost courage and come trembling out of their fastnesses. 47. The LORD lives! Blessed is my rock! Exalted be God, the rock who gives me victory; 48. The God who has vindicated me and made peoples subject to me, 49. rescued me from my enemies, raised me clear of my foes, saved me from lawless men! 50. For this I sing Your praise among the nations and hymn Your name: 51. Tower

יִשְׁוּעוֹת מִלְּפָנָיו וְעֲשֵׂה-חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד
וְלִזְרָעוֹ עַד-עוֹלָם:

שמיני של פסח

בישעי' סימן י', י"א, י"ב

י לב עוד היום בְּנֵב לְעַמּוֹד יִנְפֹף יָדוֹ
הַר בַּת-צִיּוֹן בֵּית צִיּוֹן כְּתִיב גְּבַעַת יְרוּשָׁלָּם:
לֹא הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מְסַעֵף פְּאֲרָה
בְּמַעֲרָצָה וְרַמֵּי הַקּוֹמָה גְּדֵלִים וְהַגְּבָהִים
יִשְׁפְּלוּ: לֹד וְנִקְוָה סִבְכֵי הַיַּעַר בַּבְּרוֹזִל וְהַלְבָנוֹן
בְּאֶרֶץ יִפּוֹל: יא א וַיֵּצֵא חֹטֵר מִגִּזְעֵי יִשְׁרָאֵל וַיִּצְרֹר
מִיִּשְׂרָאֵל יִפְרָה: ב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ
חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וְגִבּוֹרָה רוּחַ הַעֲצָה
וַיִּרְאֶת יְהוָה: ג וַהֲרִיחוּ בִּירְאֵת יְהוָה וְלֹא-

of victory to His king, who deals graciously with His anointed, with David and his offspring evermore.

8TH DAY OF PESACH

ISAIAH 10:32-12:6

10 32. This same day at Nob he shall stand and wave his hand. O mount of Fair Zion! O hill of Jerusalem! **33.** Lo! The Sovereign LORD of Hosts will hew off the tree-crowns with an ax: the tall ones shall be felled, the lofty ones cut down: **34.** The thickets of the forest shall be hacked away with iron, and the Lebanon trees shall fall in their majesty. **11 1.** But a shoot shall grow out of the stump of Jesse, a twig shall sprout from his stock. **2.** The spirit of the LORD shall alight upon him: a spirit of wisdom and insight, a spirit of counsel and valor, a spirit of devotion and reverence for the LORD. **3.** He shall sense the truth by his reverence for the LORD: he shall

לַמִּרְאָה עֵינָיו יִשְׁפּוּט וְלֹא לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ
 יוֹכִיחַ: וַיִּשְׁפֹּט בְּצַדִּיק דְּלִים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר
 לְעַנְוֵי-אָרֶץ וְהִכָּה-אֶרֶץ בְּיִשְׁבֵּט פִּיו וּבְרוּחַ
 שִׁפְתָּיו יִמִּית רָשָׁע: ה' וְהָיָה צַדִּיק אֲזוּר
 מִתְנָיו וְהֶאֱמוּנָה אֲזוּר חֲלָצָיו: וַיִּגַּר זֶאֱבֹב
 עִם-כֹּבֶשׂ וַיִּנָּמַר עִם-גְּדֵי יִרְבֵּץ וְעֵגֶל וּכְפִיר
 וּמְרִיא יַחֲזִיו וַיִּנְעַר קֶטֶן נִהַג בָּם: ז' וּפָרָה וְדָבָר
 תִּרְעִינָה יַחֲזִיו יִרְבְּצוּ יִלְדִיָּהוּ וְאֲרִיָּה בַּבֶּקֶר
 יֹאכַל-תֶּבֶן: ח' וְשִׁעֲשַׁע יוֹנֵק עַל-חֵר פֶּתִן
 וְעַל מְאוּרַת צַפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוּ הִדָּה: ט' לֹא-
 יִרְעוּ וְלֹא-יִשְׁחִיתוּ בְּכָל-חֵר קוֹדֵשִׁי כִּי-מִלְאָה
 הָאָרֶץ דִּעָה אֶת-יְהוָה בַּמִּים לַיָּם מִכַּסִּים:
 י' וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא שָׂרֵשׁ יִשִּׁי אֲשֶׁר עֲמִד לְנֶס
 עַמִּים אֲלֵיו גּוֹיִם יִדְרָשׁוּ וְהִיתָה מִנְחָתוֹ כְּבוֹד:

not judge by what his eyes behold, nor decide by what his eyes perceive. 4. Thus he shall judge the poor with equity and decide with justice for the lowly of the land. He shall strike down a land with the rod of his mouth and slay the wicked with the breath of his lips. 5. Justice shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his waist. 6. The wolf shall dwell with the lamb, the leopard lie down with the kid; the calf, the beast of prey, and the fatling together, with a little boy to herd them. 7. The cow and the bear shall graze, their young shall lie down together; and the lion, like the ox, shall eat straw. 8. A babe shall play over a viper's hole, and an infant pass his hand over an adder's den. 9. In all of My sacred mount nothing evil or vile shall be done; for the land shall be filled with devotion to the LORD as water covers the sea. 10. In that day, the stock of Jesse that has remained standing shall become a standard to peoples — nations shall seek his counsel and his

יֵא וְהָיָה | בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי | לְשֵׁנִית יָדוֹ
 לְקַנּוֹת אֶת-שֹׁאֵר עֲמֹן אֲשֶׁר יִשָּׂא מֵאֲשֹׁר
 וּמִמְצָרִים וּמִפֶּתְרוֹם וּמִכּוֹשׁ וּמִעֵילָם וּמִשִּׁנְעָר
 וּמִחֲמַת וּמֵאֵי הַיָּם: יב וְנָשָׂא נִס לְגוֹיִם וְאָסַף
 נְדָתַי יִשְׂרָאֵל וְנִפְצוֹת יְהוּדָה יִקְלֹץ מֵאֲרַבַּע
 בְּנֵיפֹת הָאָרֶץ: יג וְסָרָה קִנְיַת אֶפְרַיִם וְצַרְרֵי
 יְהוּדָה יִפְרְתוּ אֶפְרַיִם לֹא-יִקְנֶא אֶת-יְהוּדָה
 וְיְהוּדָה לֹא-יִצֹר אֶת-אֶפְרַיִם: יד וְעָפוּ בְּכַתֵּף
 פְּלִשְׁתִּים יָמָּה יַחְדָּו יָבוֹז אֶת-בְּנֵי-קָדָם אֲדוֹם
 וּמוֹאָב מִשְׁלוֹחַ יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם:
 טו וְהַחֲרִים יְהוָה אֶת לְשׁוֹן יָם-מִצְרַיִם וְהִנְיָף
 יָדוֹ עַל-הַנָּהָר בְּעַיִם רוּחוֹ וְהִפָּהוּ לְשִׁבְעָה
 נְחָלִים וְהִדְרִיךְ בְּנַעֲלִים: טז וְהִיטָה מְסֻלָּה
 לְשֹׁאֵר עֲמֹן אֲשֶׁר יִשָּׂא מֵאֲשֹׁר בְּאֲשֶׁר

abode shall be honored. **11.** In that day, My Lord will apply His hand again to redeeming the other part of His people from Assyria — as also from Egypt, Pathros, Nubia, Elam, Shinar, Hamath, and the coastlands. **12.** He will hold up a signal to the nations and assemble the banished of Israel, and gather the dispersed of Judah from the four corners of the earth. **13.** Then Ephraim's envy shall cease and Judah's harassment shall end; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not harass Ephraim. **14.** They shall pounce on the back of Philistia to the west, and together plunder the peoples of the east; Edom and Moab shall be subject to them and the children of Ammon shall obey them. **15.** The LORD will dry up the tongue of the Egyptian sea. — He will raise His hand over the Euphrates with the might of His wind and break it into seven wadis, so that it can be trodden dry-shod. **16.** Thus there shall be a highway for the other part of His people out of Assyria, such as there was for

הִיְתָה לְיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם עָלְתָו מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃
יב א וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אֲוֹדָה יְהוָה כִּי אֲנִי
בִּי יָשָׁב אֶפְרָיִם וְתִנַּחֲמֵנִי׃ ב הִנֵּה אֵל יִשְׁוּעָתִי
אֲבִטָּח וְלֹא אֶפְחָד כִּי־עָוִי וְזָמַרְתָּ יְהוָה יְהוָה
וַיְהִי־לִי לְיִשְׁוּעָה׃ ג וְשָׂאֲבָתֶם־מִים בְּשִׁשָּׁזֶן
מִמַּעַיְנֵי הַיִּשְׁוּעָה׃ ד וְאָמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא
הוֹדֹו לַיהוָה קִרְאוּ בְשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילְתִּיו הַזֹּפִירוּ כִּי נִשְׁנָב שִׁמּוֹ׃ ה זַמְרוּ יְהוָה
כִּי גִּאֲוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת מִידַעַת כְּתִיב זֹאת בְּכָל־
הָאֶרֶץ׃ ו צַהֲלֵי וְרַנֵּי יוֹשְׁבֵי צִיּוֹן כִּי־נִדְוַל
בְּקִרְבָּךְ קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

Israel when it left the land of Egypt. 12 1. In that day, you shall say: "I give thanks to You, O LORD! Although You were wroth with me, Your wrath has turned back and You comfort me, 2. Behold the God who gives me triumph! I am confident, unafraid; for Yah the LORD is my strength and might, and He has been my deliverance." 3. Joyfully shall you draw water from the fountains of triumph, 4. and you shall say on that day: "Praise the LORD, proclaim His name. Make His deeds known among the peoples; declare that His name is exalted. 5. Hymn the LORD, for He has done gloriously; let this be made known in all the world! 6. Oh, shout for joy, you who dwell in Zion! For great in your midst is the Holy One of Israel."

יום א' של שבועות

ביחזקאל סימן א' וג'

א א ויהי | בשלששים שנה פרביעי בחמשה
לחדש ואני בתוך הגולה על נהר פבר
נפתחו השמים ואראה מראות אלהים:
ב בחמשה לחדש היא השנה החמישית
לגלות המלך יויכין: ג היה היה דבר-
יהוה אל-יחזקאל בן-בוזי הפהן בארץ
כשנים על-נהר פבר ויהי עליי שם יד-
יהוה: ד וארא והנה רוח סערה באה מן-
הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונהה לו
סביב ומתזקה כעין החשמל מתוך האש:
ה ומתזקה דמות ארבע חיות וזה מראיהן
דמות אדם להנה: ו וארבעה פנים לאחת

1ST DAY OF SHAVUOT

EZEKIEL 1:1-28; 3:12

1 1. In the thirtieth year, on the fifth day of the fourth month, when I was in the community of exiles by the Chebar Canal, the heavens opened and I saw visions of God. 2. On the fifth day of the month — it was the fifth year of the exile of King Jehoiachin — 3. the word of the LORD came to the priest Ezekiel son of Buzi, by the Chebar Canal, in the land of the Chaldeans. And the hand of the LORD came upon him there. 4. I looked, and lo, a stormy wind came sweeping out of the north — a huge cloud and flashing fire, surrounded by a radiance; and in the center of it, in the center of the fire, a gleam as of amber. 5. In the center of it were also the figures of four creatures. And this was their appearance: they had the figures of human beings.

וְאַרְבַּע כַּנְפֵיִם לְאַחַת לָהֶם׃ ז וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי
 יִשְׂרָאֵל וְכַף רַגְלֵיהֶם כַּכַּף רַגְלֵי עֲנָנִים וְנֹצְצִים
 כְּעֵינַיִן נְחֹשֶׁת קָלָל׃ ח וַיְדִי וַיְדוּ כְּתִיב אֲדָם
 מִתַּחַת כַּנְּפֵיהֶם עַל אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶם וּפְנֵיהֶם
 וּכְנֵפֵיהֶם לְאַרְבַּעַתָּם׃ ט חֲבֵרֹת אֲנָשָׁה אֶל-
 אַחֹתָהּ כַּנְּפֵיהֶם לֹא-יִסְבוּ בְּלִכְתָּן אִישׁ אֶל-
 עֵבֶר פָּנָיו יִלְכוּ׃ י וּדְמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אֲדָם
 וּפְנֵי אֲרִיָּה אֶל-הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי-שׂוֹר
 מִהַשְּׂמֹאל לְאַרְבַּעַתָּן וּפְנֵי-נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן׃
 יא וּפְנֵיהֶם וּכְנֵפֵיהֶם פְּרִדּוֹת מְלֻמָּעָה לְאִישׁ
 שְׂתֵיִם חֲבֵרֹת אִישׁ וּשְׂתֵיִם מְכֹסוֹת אֵת
 גְּוִיֹתֵיהֶנָּה׃ יב וְאִישׁ אֶל-עֵבֶר פָּנָיו יִלְכוּ אֶל-
 אֲשֶׁר יִהְיֶה-נְשָׂמָה הָרוּחַ לְלֶכֶת יִלְכוּ לֹא
 יִסְבוּ בְּלִכְתָּן׃ יג וּדְמוֹת הַחַיּוֹת מֵרְאֵיהֶם

6. However, each had four faces, and each of them had four wings; 7. the legs of each were [fused into] a single rigid leg, and the feet of each were like a single calf's hoof; and their sparkle was like the luster of burnished bronze. 8. They had human hands below their wings. The four of them had their faces and their wings on their four sides. 9. Each one's wings touched those of the other. They did not turn when they moved; each could move in the direction of any of its faces. 10. Each of them had a human face [at the front]; each of the four had the face of a lion on the right; each of the four had the face of an ox on the left; and each of the four had the face of an eagle [at the back]. 11. Such were their faces. As for their wings, they were separated: above, each had two touching those of the others, while the other two covered its body. 12. And each could move in the direction of any of its faces; they went wherever the spirit impelled them to go, without turning when they moved. 13. Such then was the appearance of the creatures. With them was

בְּנִחְלֵי-אֵשׁ בְּעֵרוֹת כְּמִרְאֵה הַלְּפָדִים הִיא
מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיֹּת וְנִגְהָ לְאֵשׁ וּמִן-הָאֵשׁ
יוֹצֵא בָּרֶקֶ: י וְהַחַיֹּת רָצוּא וְשׂוֹב כְּמִרְאֵה
הַבְּזֻק: טו וְאֵרָא הַחַיֹּת וְהִנֵּה אֹפֶן אֶחָד
כְּאֶרֶץ אֶצֶל הַחַיֹּת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו: טז מִרְאֵה
הָאוֹפָנִים וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּעֵין תְּרַשִׁישׁ וּדְמוֹת
אֶחָד לְאַרְבַּעַתָּן וּמִרְאֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּאֶנְשֵׁר
יְהִיֶּה הָאוֹפֶן בְּתוֹךְ הָאוֹפָן: יז עַל-אַרְבַּעַת
רַבְעֵיהֶן בְּלִכְתָּם יֵלְכוּ לֹא יִסְבוּ בְּלִכְתָּן:
יח וְנִבִּיחֵן וְנִבָּה לָהֶם וּיְרָאָה לָהֶם וְנִבְתָּם
כְּלֹאֵת עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּן: יט וּבְלִכְתָּ
הַחַיֹּת יֵלְכוּ הָאוֹפָנִים אֶצְלָם וּבְהִנְשֵׂא הַחַיֹּת
מֵעַל הָאֶרֶץ יִנְשֵׂאוּ הָאוֹפָנִים: כ עַל אֶנְשֵׁר
יְהִיֶּה-נָשָׁם הָרוּחַ לְלִכְתָּ יֵלְכוּ שְׂפָתָה הָרוּחַ

something that looked like burning coals of fire. This fire, suggestive of torches, kept moving about among the creatures; the fire had a radiance, and lightning issued from the fire. **14.** Dashing to and fro [among] the creatures was something that looked like flares. **15.** As I gazed on the creatures, I saw one wheel on the ground next to each of the four-faced creatures. **16.** As for the appearance and structure of the wheels, they gleamed like beryl. All four had the same form; the appearance and structure of each was as of two wheels cutting through each other. **17.** And when they moved, each could move in the direction of any of its four quarters; they did not veer when they moved. **18.** Their rims were tall and frightening, for the rims of all four were covered all over with eyes. **19.** And when the creatures moved forward, the wheels moved at their sides; and when the creatures were borne above the earth, the wheels were borne too. **20.** Wherever the spirit impelled them to go, they went — wherever the spirit impelled them — and the

לְלֶכֶת וְהָאֹפָנִים יִנְשְׂאוּ לְעִמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה
 בָּאֹפָנִים׃ כֹּא בְלִכְתָּם יֵלְכוּ וּבְעִמָּדָם יַעֲמִדוּ
 וּבַהֲנִשְׂאָם מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאֹפָנִים
 לְעִמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאֹפָנִים׃ כֹּב וּדְמֹת
 עַל־רֹאשֵׁי הַחַיָּה רָקִיעַ כְּעֵינַי הַקָּרָח הַנּוֹרָא
 נָטוּי עַל־רֹאשֵׁיהֶם מְלַמְעָלָה׃ כֹּג וְתַחַת
 הָרָקִיעַ בְּנִפְיָהֶם יִשָּׂרוּת אִשָּׁה אֶל־אֲחֻזְתָּהּ
 לְאִישׁ שְׂתַיִם מְכֹסוֹת לְהִנָּה וּלְאִישׁ שְׂתַיִם
 מְכֹסוֹת לְהִנָּה אֵת גְּוִיֹתֵיהֶם׃ כֹּד וְאֶשְׁמַע אֶת־
 קוֹל בְּנִפְיָהֶם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים כְּקוֹל־שִׁדְי
 בְּלִכְתָּם קוֹל הַמְּלָאָה כְּקוֹל מַחֲנֶה בְּעִמָּדָם
 תִּרְפִּינָה בְּנִפְיָהֶן׃ כֹּה וַיְהִי־קוֹל מֵעַל לְרָקִיעַ
 אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁם בְּעִמָּדָם תִּרְפִּינָה בְּנִפְיָהֶן׃
 כו וּמִמֵּעַל לְרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁם כְּמִרְאֵה

wheels were borne alongside them; for the spirit of the creatures was in the wheels. **21.** When those moved, these moved; and when those stood still, these stood still; and when those were borne above the earth, the wheels were borne alongside them — for the spirit of the creatures was in the wheels. **22.** Above the heads of the creatures was a form: an expanse, with an awe-inspiring gleam as of crystal, was spread out above their heads. **23.** Under the expanse, each had one pair of wings extended toward those of the others; and each had another pair covering its body. **24.** When they moved, I could hear the sound of their wings like the sound of mighty waters, like the sound of Shaddai, a tumult like the din of an army. When they stood still, they would let their wings droop. **25.** From above the expanse over their heads came a sound. When they stood still, they would let their wings droop. **26.** Above the expanse over their heads was the semblance of a throne, in

אֲבִן-סֵפִיר דְּמֹת כֶּסֶף וְעַל דְּמֹת הַכֶּסֶף
דְּמֹת כְּמֵרְאֵה אָדָם עָלָיו מְלַמְעָלָה: כּוּ וְאַרְאֵה |
כְּעֵין חֲשֵׁמֶל כְּמֵרְאֵה-אֵשׁ בֵּית-לָהּ סְבִיב
מֵמֵרְאֵה מִתְנָיו וְלִמְעָלָה וּמֵמֵרְאֵה מִתְנָיו
וְלִמְטָה רְאִיתִי כְּמֵרְאֵה-אֵשׁ וְנִגְהָ לּוֹ סְבִיב:
כח כְּמֵרְאֵה הַקְּנֵשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵצֵי בַיּוֹם
הַזֶּשֶׁם בֵּן מֵרְאֵה הַנִּגְהָ סְבִיב הוּא מֵרְאֵה
דְּמֹת כְּבוֹד-יְהוָה וְאַרְאֵה וְאַפֵּל עַל-פְּנֵי
וְאַשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר: ג יב וְתִשְׁאַנְנִי רוּחַ
וְאַשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעֲשׂ גְּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד-
יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:

appearance like sapphire; and on top, upon this semblance of a throne, there was the semblance of a human form. 27. From what appeared as his loins up, I saw a gleam as of amber — what looked like a fire encased in a frame, and from what appeared as his loins down, I saw what looked like fire. There was a radiance all about him. 28. Like the appearance of the bow which shines in the clouds on a day of rain, such was the appearance of the surrounding radiance. That was the appearance of the semblance of the Presence of the LORD. When I beheld it, I flung myself down on my face. And I heard the voice of someone speaking. 3 12. Then a spirit carried me away, and behind me I heard a great roaring sound: “Blessed is the Presence of the LORD, in His place.”

יום ב' של שבועות

בחבקוק ב', ג'

ב כ וַיְהִי־הַיּוֹם בְּהֵיכַל קְדוֹשׁוֹ הֵם מִפְּנֵי כָּל־הָאָרֶץ:

בהרבה קהלות אמרים כאן הפיוט יציב פתגם

ג א תִּפְלָה לַחֲבֻקִּיק הַנְּבִיא עַל שְׁנֵינֹת:

ב יְהוָה שָׁמַעְתִּי שְׁמַעֲךָ יְיָאֵתִי יְהוָה פָּעַלְךָ

בְּקִרְבִּי שָׁנִים חִיָּהוּ בְּקִרְבִּי שָׁנִים תוֹדִיעַ בְּרִנּוֹ

רַחֲמֵי תִזְכּוֹר: ג אֱלֹהֵי מִתִּימָן יָבֹוא וְקָדוֹשׁ

מִהַר־פְּאָרְזִן סָלָה בִּסְפָה שְׁמַיִם הוֹדוּ וְתִהְיֶינָה

מִלְאָה הָאָרֶץ: ד וְנִגְהַל בְּאֵזֶר תִּהְיֶינָה קִרְנֵי־

מִיָּדוֹ לֹא וְשֵׁם חֲבִיזֹן עֵזֶה: ה לְפָנָיו יִלְךְ הַגֵּבַר

וַיֵּצֵא רֶשֶׁף לְרִגְלָיו: ו עָמַד | וַיִּמָּדֵד אֶרֶץ

רְאָה וַיִּתֵּר גּוֹלִים וַיִּתְפַּצְּצוּ הַרְרֵי־עֵד שָׁחוּ

בְּבַעֲזֹת עוֹלָם הִלִּיכֹת עוֹלָם לֹא: ז תַּחַת אֲזֹן

2ND DAY OF SHAVUOT

HABAKKUK 2:20; 3:1-19

2 20. But the LORD in His holy Abode — be silent before Him all the earth! **3 1.** A prayer of the prophet Habakkuk. In the mode of Shigionoth. **2.** O LORD! I have learned of Your renown; I am awed, O LORD, by Your deeds. Renew them in these years, oh, make them known in these years! Though angry, may You remember compassion. **3.** God is coming from Teman, the Holy One from Mount Paran. Selah. His majesty covers the skies, His splendor fills the earth: **4.** It is a brilliant light which gives off rays on every side — and therein His glory is enveloped. **5.** Pestilence marches before Him, and plague comes forth at His heels. **6.** When He stands, He makes the earth shake; when He glances, He makes nations tremble. The age-old mountains are shattered, the primeval hills sink low. His are the ancient routes: **7.** As a scene of havoc I

רֹאֵי תִי אֲהֲלִי כוֹשֵׁן יִרְגְּזוּן יִרְיַעוֹת אֶרֶץ מִדְיָן׃
 ח הַבְּנֵהרִים חָרָה יְהוָה אִם בְּנֵהרִים אֶפְדָּ אִם-
 בָּיִם עֵבְרִיתָּ פִי תִרְכַּב עַל-סוּסֶיךָ מִרְכַּבְתִּיךָ
 יִשׁוּעָה׃ ט עֲרִיָה תַעֲזֹר קִשְׁתְּךָ שְׂבִיעוֹת מִטּוֹת
 אֲמַר סֵלָה נְהָרוֹת תְּבַקַע-אֶרֶץ׃ י רֹאֵוֹךָ יְחִילוּ
 הָרִים זָרִם מֵיִם עֲבָר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוֹם
 יִדְרִהוּ נִשְׂאֵ׃ יא שְׁמֹשׁ יָרַח עֲמַד זִבְלָה לְאוֹר
 חֲצִיךָ יִהְלְכוּ לְנֹגַהּ בְּרַק חֲנִיתְךָ׃ יב בְּזַעַם
 תִצְעַד-אֶרֶץ בְּאֶף תִּדְרוֹשׁ גּוֹיִם׃ יג יִצְאֲתָ לְיִשְׁעַ
 עֲמֹךָ לְיִשְׁעַ אֶת-מְשִׁיחֲךָ מִחֲצֹתָ רֹאשׁ מִבַּיִת
 רִשְׁעַ עֲרוֹת יְסוֹד עַד-צִוְאָר סֵלָה׃ יד נִקְבְּתָ
 בְּמִטְוִי רֹאשׁ פְּרָזִי פִרְזוֹ כְּתִיב יִסְעֲרוּ לְהַפְיִצְנִי
 עַל־יִצְתָם כְּמוֹ-לְאֹכֵל עֲנִי בַמִּסְתָּר׃ טו דְרַכְתָּ
 בָּיִם סוּסֶיךָ חֲמָר מֵיִם רַבִּים׃ טז שְׁמַעְתִּי |

behold the tents of Cushan; shaken are the pavilions of the land of Midian! 8. Are You wroth, O LORD, with Neharim? Is Your anger against Neharim, Your rage against Yam — that You are driving Your steeds, Your victorious chariot? 9. All bared and ready is Your bow. Sworn are the rods of the word. Selah. You make the earth burst into streams, 10. The mountains rock at the sight of You, a torrent of rain comes down; loud roars the deep, the sky returns the echo. 11. Sun [and] moon stand still on high as Your arrows fly in brightness, Your flashing spear in brilliance. 12. You tread the earth in rage, You trample nations in fury. 13. You have come forth to deliver Your people, to deliver Your anointed. You will smash the roof of the villain's house, raze it from foundation to top. Selah. 14. You will crack [his] skull with Your bludgeon; blown away shall be his warriors, whose delight is to crush me suddenly, to devour a poor man in an ambush. 15. You will make Your steeds tread the sea, stirring the mighty waters. 16. I heard and my bowels quaked,

וְתִרְגַּזוּ בְּטַנִּי לְקוֹל צִלְלוֹ שִׁפְתַי יָבוֹא רִקְבִי
 בְּעֵצָמַי וְתַחְתֵּי אֲרָגוֹ אֲשֶׁר אָנוּחַ לַיּוֹם צָרָה
 לְעֵלּוֹת לְעַם יְגוֹדְנוּ: יי כִּי־תֵאָנֶה לֹא־תִפְרָח
 וְאֵין יָבוֹל בַּנְּפָנִים כַּחַשׁ מִעֲשֵׂה־זֵית וְשֹׁד־מֹזֹת
 לֹא־עֲשָׂה אֲכָל גֶּזֶר מִמְכָּלָה צֹאן וְאֵין בָּקָר
 בְּרִפְתִּים: יח וְאֲנִי בַיהוָה אֶעֱלֹזָה אֲנִילָה
 בַּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: יט יְהוָה אֲדַנִּי חֵילִי וַיְשֹׁם
 רַגְלִי כְּאֵילֹת וְעַל־בָּמוֹתַי יִדְרֹכֵנִי לְמַנְצֵחַ
 בְּנִינֹתַי:

הפטרת ט' באב

ירמיה סימנים ח' ט'

ח יי אָסַף אֲסִיפֶם נְאֻם־יְהוָה אֵין עֲנָבִים בַּגֶּפֶן
 וְאֵין תֵּאֲנִים בַּתֵּאֲנָה וְהָעֵלָה נָבֵל וְאַתֶּן לָהֶם

my lips quivered at the sound; rot entered into my bone, I trembled where I stood. Yet I wait calmly for the day of distress, for a people to come to attack us. **17.** Though the fig tree does not bud and no yield is on the vine, though the olive crop has failed and the fields produce no grain, though sheep have vanished from the fold and no cattle are in the pen, **18.** yet will I rejoice in the LORD, exult in the God who delivers me. **19.** My Lord GOD is my strength: He makes my feet like the deer's and lets me stride upon the heights. For the leader; with instrumental music.

NINTH OF AV (TISHA B'AV)

JEREMIAH 8:13–9:23

8 13. I will make an end of them — declares the LORD: No grapes left on the vine, no figs on the fig tree, the leaves all withered; whatever I have given them is gone. **14.** Why are

יַעֲבְרוּם׃ יד עַל־מָה אֲנַחֲנוּ יֹשְׁבֵי הָאָסָפוֹ
 וַיָּבֹאוּ אֶל־עֲרֵי הַמִּבְצָר וַנְּדַמָּה־לָּשֶׁם כִּי יִהְיֶה
 אֲלֵהֵינוּ הַדְּפָנוּ וַיִּשְׁקְנוּ מִי־רֹאשׁ כִּי חָטְאֵנוּ
 לַיהוָה׃ טו קוּהָ לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לְעֵת מַרְפָּה
 וְהִנֵּה בְעֵתָהּ׃ טז מִדָּן נִשְׁמַע נַחֲרַת סוּסָיו
 מִקּוֹל מִצְהָלוֹת אֲבִירָיו רַעֲשָׁה כָּל־הָאָרֶץ
 וַיָּבֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ עֵיר וַיִּשְׁבִּי בָהּ׃
 יז כִּי הִנְנִי מְשַׁלַּח בְּכֶם נְחָשִׁים צְפֹעִזִים אֲשֶׁר
 אֵין־לָהֶם לָחֵשׁ וְנִשְׁכְּוּ אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה׃
 יח מִבְּלִיגִיתִי עָלַי יִגּוֹן עָלַי לְבִי דָוָי׃ יט הִנֵּה־
 קוֹל שׁוֹעֵת בַּת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מִרְחָקִים הִיהוּהָ
 אֵין בְּצִיּוֹן אִם־מִלְכָּה אֵין בָּהּ מִדוּעַ הַכְּעִסוֹנִי
 בַפִּסְלֵיהֶם בְּהַבְלִי נִבָּר׃ כ עֲבַר קוֹצֵיר כָּלָה קוֹיץ
 וַאֲנַחֲנוּ לוֹא נוֹשְׁעֵנוּ׃ כא עַל־שֶׁבַר בַּת־עַמִּי

we sitting by? Let us gather into the fortified cities and meet our doom there. For the LORD our God has doomed us, He has made us drink a bitter draft, because we sinned against the LORD. 15. We hoped for good fortune, but no happiness came; for a time of relief — instead there is terror! 16. The snorting of their horses was heard from Dan; at the loud neighing of their steeds the whole land quaked. They came and devoured the land and what was in it, the towns and those who dwelt in them. 17. Lo, I will send serpents against you, adders that cannot be charmed, and they shall bite you — declares the LORD. 18. When in grief I would seek comfort, my heart is sick within me. 19. “Is not the LORD in Zion? Is not her King within her? Why then did they anger Me with their images, with alien futilities?” Hark! The outcry of my poor people from the land far and wide: 20. “Harvest is past, summer is gone, but we have not been saved.” 21. Because my people is

הַשְּׁבַרְתִּי קַדְרֹתַי שְׁמָה הַחֲזַקְתָּנִי: כב הַצָּרִי
אֵין בְּגִלְעָד אִם-רַפָּא אֵין שָׁם כִּי מִדֹּעַ לֹא
עָלְתָה אַרְכַּת בַּת-עַמִּי: כג מִי-יִתֵּן רֵאשִׁי
מִים וְעֵינַי מִקּוֹר דְּמַעָּה וְאַבְכָּה יוֹמָם וְלַיְלָה
אֶת חֲלָלִי בַת-עַמִּי: ט א מִי-יִתְּנֵנִי בַּמְדַּבֵּר
מִלּוֹן אֲרָחִים וְאַעֲזֹבָה אֶת-עַמִּי וְאַלְכָּה מֵאַתֶּם
כִּי כָלֹם מִנְאַפִּים עֲצָרַת בְּגָדִים: ב וַיִּדְרְכוּ
אֶת-לְשׁוֹנָם קִשְׁתָּם שִׁקָּר וְלֹא לְאַמוּנָה וַיִּבְרוּ
בְּאַרְצָן כִּי מִרְעָה אֶל-רְעָה | יִצְאוּ וְאֹתִי לֹא-
יִדְעוּ נְאֻם-יְהוָה: ג אִישׁ מִרְעֵהוּ הִשְׁמִרוּ וְעַל-
כָּל-אֶח אֶל-תְּבַטְחוּ: כִּי כָל-אֶח עָקוֹב יַעֲקֹב
וְכָל-רֵעַ רָכִיל יִהְלֹךְ: ד וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יִהְתֵּלוּ
וְאַמֶּת לֹא יִדְבְּרוּ לְמַדּוּ לְשׁוֹנָם דְּבַר-שִׁקָּר
הַעֲזוּה נְלֹאוּ: ה שְׁבַתְתֶּךָ בְּתוֹךְ מַרְמָה בְּמַרְמָה

shattered I am shattered; I am dejected, seized by desolation. 22. Is there no balm in Gilead? Can no physician be found? Why has healing not yet come to my poor people? 23. Oh, that my head were water, my eyes a fount of tears! Then would I weep day and night for the slain of my poor people. 9 1. Oh, to be in the desert, at an encampment for wayfarers! Oh, to leave my people, to go away from them — for they are all adulterers, a band of rouges. 2. They bend their tongues like bows; they are valorous in the land, for treachery, not for honesty; they advance from evil to evil, and they do not heed Me — declares the LORD. 3. Beware, every man of his friend! Trust not even a brother! For every brother takes advantage, every friend is base in his dealings. 4. One man cheats the other, they will not speak truth; they have trained their tongues to speak falsely; they wear themselves out working iniquity. 5. You dwell in the midst of deceit. In their deceit, they

מֵאַנּוֹ דַעַת-אוֹתִי נְאֻם-יְהוָה: וְלָזֶן כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי צוֹרֶפֶם וּבַחֲנֻתִים פִּי-אֵיךְ
אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בַת-עַמִּי: וְתֵן לְשָׁחוֹט שׁוֹחֵט כְּתִיב
לְשׁוֹנָם מִרְמָה דִּבֶּר בְּפִיו שָׁלוֹם אֶת-רֵעֵהוּ
יְדַבֵּר וּבְקִרְבוֹ יִשְׁעִים אֲרַבּוּ: ח הַעֲלֵ-אֱלֹהִים לֹא-
אֶפְקֹד-בָּם נְאֻם-יְהוָה אִם בְּנֹוֹי אֲשֶׁר-כִּזְּוָה לֹא
תִתְנַקֵּם נַפְשֵׁי: ט עַל-הַהָרִים אֶשְׂאֵא בְכִי וְנָהִי
וְעַל-נְאוֹת מִדְּבַר קִינָה כִּי נִצַּתוּ מִבְּלִי-אִישׁ
עֶבֶר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֵה מִעֹף הַשָּׁמַיִם
וְעַד-בְּהֵמָה נִדְּדוּ הַלְּכוּ: י וְנָתַתִּי אֶת-יְרוּשָׁלַם
לְגֹלִים מְעֹז תַנִּים וְאֶת-עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן
לְשִׁמְמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב: יא מִי-הָאִישׁ הַחָכֵם וַיָּבִן
אֶת-זֹאת וְאֲשֶׁר דִּבֶּר פִּי-יְהוָה אֵלָיו וַיִּנְדָּה
עַל-מָה אֶבְדָּה הָאָרֶץ נִצַּתָּה בַּמִּדְבָּר מִבְּלִי

refuse to heed Me — declares the LORD. 6. Assuredly, thus said the LORD of Hosts: Lo, I shall smelt and assay them — for what else can I do because of My poor people? 7. Their tongue is a sharpened arrow, they use their mouths to deceive. One speaks to his fellow in friendship, but lays an ambush for him in his heart. 8. Shall I not punish them for such deeds? — says the LORD — shall I not bring retribution on such a nation as this? 9. For the mountains I take up weeping and wailing, for the pastures in the wilderness, a dirge. They are laid waste; no man passes through, and no sound of cattle is heard. Birds of the sky and beasts as well have fled and are gone. 10. I will turn Jerusalem into rubble, into dens for jackals; and I will make the towns of Judah a desolation without inhabitants. 11. What man is so wise that he understands this? To whom has the LORD's mouth spoken, so that he can explain it: Why is the land in ruins, laid waste like a wilderness,

עֲבַר׃ יב וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל-עֲזֹבְכֶם אֶת-תּוֹרָתִי
אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֵיהֶם וְלֹא-שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא-
הִלְכוּ בְּהִי יג וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֲשֶׁר רָוָה לָפֶגֶם
וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לְמַדּוּם אֲבוֹתָם׃ יד לָכֵן
כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי
מֵאַכִּילֶם אֶת-הָעֵצִים הַזֶּה לַעֲנָה וְהִשְׁקִיתִים
מִי-רֶאשִׁי׃ טו וְהִפְצוֹתִים בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא
יָדְעוּ הַמָּה וְאַבּוֹתָם וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת-
הַחֶרֶב עַד פְּלוֹתִי אוֹתָם׃ טז כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת הַתְּבוֹנֵנוּ וְקִרְאוּ לַמְּקוֹנְנוֹת וְתִבּוֹאֵינָה
וְאֶל-הַחֲכָמוֹת שִׁלְחוּ וְתִבּוֹאֵנָה׃ יז וְתִמְהַרְנָה
וְתִשָּׁנָה עָלֵינוּ נְהִי וְתִרְדָּנָה עֵינֵינוּ וְהִמְשִׁיחַ
וְעַפְעֵפֵינוּ יוֹלוּ-מָיִם׃ יח כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמָע
מִצִּיּוֹן אֵיךְ שִׁדְדָנוּ בְּשָׁנוּ מְאֹד כִּי-עֲזַבְנוּ אֶרֶץ

with none passing through? **12.** The LORD replies: Because they forsook the Teaching I had set before them. They did not obey Me and they did not follow it, **13.** but followed their own willful heart and followed the Baalim, as their fathers had taught them. **14.** Assuredly, thus said the LORD of Hosts, the God of Israel: I am going to feed that people wormwood and make them drink a bitter draft. **15.** I will scatter them among nations which they and their fathers never knew; and I will dispatch the sword after them until I have consumed them. **16.** Thus said the LORD of Hosts: Listen! Summon the dirge-singers, let them come; **17.** Send for the skilled women, let them come. Let them quickly start a wailing for us, that our eyes may run with tears, our pupils flow with water. **18.** For the sound of wailing is heard from Zion: How we are despoiled! How greatly we are shamed! Ah, we must leave our land,

כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁפָּנוֹתֵינוּ: יֵשׁ כִּי-שְׂמֵעָנָה נְשִׁים
 דְּבַר-יְהוָה וְתִקַּח אָזְנוֹכֶם דְּבַר-פִּיו וְלִמְדָנָה
 בְּנֵיתֵיכֶם זָהִי וְאֵשָׁה רְעוּתָהּ קִינָה: כ כִּי-
 עָלָה מָוֶת בְּחִלוֹנֵינוּ בָּא בְּאֶרְמֵנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית
 עוֹלָל מְחוּץ בְּחוּרִים מִרְחֹבוֹת: כֹּא דִּבְרַ כֹּה
 נְאֻם-יְהוָה וְנִפְלָה נִבְלַת הָאָדָם כְּדָמֵן עַל-
 פְּנֵי הַשָּׁדָה וּבְעַמִּיר מֵאַחֲרֵי הַקּוֹצֵר וְאִין
 מְאַסֶּף: כב כֹּה | אָמַר יְהוָה אֵל-יִתְהַלֵּל
 חָכָם בְּחִכְמָתוֹ וְאֵל-יִתְהַלֵּל הַגְּבוּר בְּגִבּוֹרָתוֹ
 אֵל-יִתְהַלֵּל עֹשֶׂיךָ בְּעֹשְׂרוֹ: כג כִּי אִם-בֹּאֵאת
 יִתְהַלֵּל הַמֵּתְהַלֵּל הַשֹּׁכֵל וְיִדְעֵ אֹתִי כִּי אֲנִי
 יְהוָה עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בְּאֶרֶץ כִּי-
 בֵּאֲלֵה חֲפֹצְתִי נְאֻם-יְהוָה:

abandon our dwellings! **19.** Hear, O women, the word of the LORD, let your ears receive the word of His mouth, and teach your daughters wailing, and one another lamentation. **20.** For death has climbed through our windows, has entered our fortresses, to cut off babes from the streets, young men from the squares. **21.** Speak thus — says the LORD: The carcasses of men shall lie like dung upon the fields, like sheaves behind the reaper, with none to pick them up. **22.** Thus said the LORD: Let not the wise man glory in his wisdom; let not the strong man glory in his riches. **23.** But only in this should one glory: In his earnest devotion to Me. For I the LORD act with kindness, justice, and equity in the world; for in these I delight — declares the LORD.

תענית צבור

בישעי' סימנים נ"ה, נ"ו

נה ו דרשו יהוה בהמצאו קראוהו בהיותו
 קרוב: ז ישוב רשע דרכו ואיש און
 מחשבתיו וישב אל-יהוה וירחמהו ואל-
 אלהינו כי-ירבה לסלוח: ח כי לא מחשבותי
 מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה:
 ט כי-גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי
 מדרכיכם ומחשבותי ממשחשבותיכם: י כִּי
 באשר ירד הנשם והשלג מן השמים ושמה
 לא ישוב כי אם-הרונה את-הארץ והולידה
 והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל:
 יא כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא-ישוב
 אלי ריקם כי אם-עשה את-אשר חפצתי

PUBLIC FAST DAY (TA'ANIT TSIBUR)

ISAIAH 55:6–56:8

55 6. Seek the LORD while He can be found, call to Him while He is near. 7. Let the wicked give up his ways, the sinful man his plans; let him turn back to the LORD, and He will pardon him; to our God, for He freely forgives. 8. For My plans are not your plans, nor are My ways your ways—declares the LORD. 9. But as the heavens are high above the earth, so are My ways high above your ways and My plans above your plans. 10. For as the rain or snow drops from heaven and returns not there, but soaks the earth and makes it bring forth vegetation, yielding seed for sowing and bread for eating, 11. so is the word that issues from My mouth: it does not come back to Me unfulfilled, but performs what I purpose,

וְהִצְלִיחַ אֱלֹהֵינוּ שְׁלַחֲתֵינוּ: יב כִּי-בִשְׂמֵחָה תֵצֵאוּ
וּבְשִׂלּוֹם תִּזְכְּלוּן הַהָרִים וְהַגְּבֻעוֹת יִפְצְחוּ
לְפָנֵיכֶם רִנָּה וְכָל-עֵצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֵאוּ-כָף:
יג תַּחַת הַנְּעֻצִין יַעֲלֶה בְרוּשׁ וְתַחַת תַּחַת
כְּתִיב הַסְרִפִּד יַעֲלֶה הַדָּם וְהָיָה לַיהוָה לְעֹשֶׂם
לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת: נו א כֹּה אָמַר
יְהוָה שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי-קְרוּבָה
יִשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצְדָקוֹתִי לְהַגְּלוֹת: ב אֱלֹהֵי
אֲנֹשׁ יַעֲשֶׂה-זֹאת וּבֶן-אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שִׁמְרוּ
שַׁבָּת מִחֻלּוֹ וְשִׁמְרוּ יְדוֹ מִמַּעֲשׂוֹת כָּל-רָע:
ג וְאֵל-יִאמְרוּ בֶן-הַנֶּזֶר הַנְּלוּהָ אֶל-יְהוָה לְאִמּוֹ
הַבְּדִיל יְבַדִּילֵנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאֵל-יִאמְרוּ
הַסְרִים הֵן אֲנִי עֵץ יְבֹשֶׁת: ד כִּי-כֹה אָמַר
יְהוָה לְסָרִיסִים אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרוּ אֶת-שַׁבָּתוֹתֵי

achieves what I sent it to do. **12.** Yea, you shall leave in joy and be led home secure. Before you, mount and hill shall shout aloud, and all the trees of the field shall clap their hands. **13.** Instead of the brier, a cypress shall rise; instead of the nettle, a myrtle shall rise. These shall stand as a testimony to the LORD, as an everlasting sign that shall not perish. **56 1.** Thus said the LORD: Observe what is right and do what is just; for soon My salvation shall come, and my deliverance be revealed. **2.** Happy is the man who does this, the man who holds fast to it: who keeps the Sabbath and does not profane it, and stays his hand from doing any evil. **3.** Let not the foreigner say, who has attached himself to the LORD, "The LORD will keep me apart from His people"; and let not the eunuch say, "I am a withered tree." **4.** For thus said the LORD: "As for the eunuchs who keep My Sabbaths,

וּבַחֲרוּ בְּאֲשֶׁר חָפְצָתִי וּמַחְזִיקִים בְּבְרִיתִי׃
 ה וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֹמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב
 מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁם עֹלָם אֶתֶּן-לוֹ אֲשֶׁר לֹא
 יִפָּרֵת׃ וּבְנֵי הַנֶּזֶךְ הַנְּלוּיִם עַל-יְהוָה לְאֲשֶׁר־תֹּו
 וְלֹא-הִבָּה אֶת-שֵׁם יְהוָה לְהִיזֹת לוֹ לְעַבְדֵי
 כָּל-שֹׁמֵר שֹׁבֵת מִחֻלּוֹ וּמַחְזִיקִים בְּבְרִיתִי׃
 ז וְהִבִּיאֹתִים אֶל-הַר קֹדֶשִׁי וְשִׁמַּחְתִּים בְּבֵית
 תְּפִלָּתִי עֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל-מִזְבְּחִי
 כִּי בֵיתִי בֵּית-תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים׃
 ח נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוָה מִקְבֵּץ נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל עֹד
 אֶקְבֹּץ עֲלֵיו לְנִקְבְּצָיו׃

who have chosen what I desire and hold fast to My covenant — 5. I will give them, in My House and within My walls, a monument and a name better than sons or daughters. I will give them an everlasting name which shall not perish. 6. As for the foreigners who attach themselves to the LORD, to minister to Him, and to love the name of the LORD, to be His servants — all who keep the Sabbath and do not profane it, and who hold fast to My covenant — 7. I will bring them to My sacred mount and let them rejoice in My house of prayer. Their burnt offerings and sacrifices shall be welcome on My altar; for My House shall be called a house of prayer for all peoples.” 8. Thus declares the Lord GOD, who gathers the dispersed of Israel: “I will gather still more to those already gathered.”

